การวิเคราะห์การบริหารสินทรัพย์และหนี้สินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ และมูลค่าของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

สารนิพนธ์

ของ

วไลพร ประชาฉาย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ตุลาคม 2550

การวิเคราะห์การบริหารสินทรัพย์และหนี้สินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ และมูลค่าของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

สารนิพนธ์

ของ

วไลพร ประชาฉาย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ตุลาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์การบริหารสินทรัพย์และหนี้สินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ และมูลค่าของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

บทคัดย่อ

ของ

วไลพร ประชาฉาย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ตุลาคม 2550

วไลพร ประชาฉาย. (2550). *การวิเคราะห์การบริหารสินทรัพย์และหนี้สินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและมูลค่าของ บริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด.* สารนิพนธ์ ศม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ และมูลค่าของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 โดยการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้การวิเคราะห์งบดุลย่อส่วนและอัตราส่วนทางการเงิน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยค่าสถิติ t เพื่ออธิบายผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและมูลค่าของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

การเพิ่มขึ้นของหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม และหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น การลดลงของเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม และเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

การเพิ่มขึ้นของเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม และเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น การลดลงของหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

AN ANALYSIS OF ASSETS AND LIABILITIES MANAGEMENT AFFECTING EFFICIENCY AND VALUE OF THAI LIFE INSURANCE Co.,Ltd.

AN ABSTRACT

BY

WALAIPORN PRACHACHAI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the

Master of Economics Degree in Managerial Economics

at Srinakharinwirot University

October 2007

Walaiporn Prachachai. (2007). *An Analysis of Assets and Liabilities Management Affecting Efficiency and Value of Thai Life Insurance Co.,Ltd.* Master's Project, M.Econ. (Managerial Economics) Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc.Prof. Dr.Pisamai Jarujittipant.

This research aims to study the assets and liabilities management affecting efficiency and value of Thai Life Insurance Co.,Ltd. during 1991 – 2005. In this research, analyze by quantitative analysis, common size balance sheet, financial ratios analysis with average, percentage and t-test statistics to explain assets and liabilities management affecting efficiency and value of Thai Life Insurance Co.,Ltd.

The results found from the study are the followings;

Concerning the study for assets management affecting efficiency and value of Thai Life Insurance Co.,Ltd., the increasing in the ratios of "Private Security on Total Assets" and "Government Security on Total Assets" had increasing affected to the change of "Return on Assets" and "Economic Value Added". The decreasing in the ratios of "Cash and Financial Institution Deposits on Total Assets" and "Loans on Total Assets" had increasing affected to the change of "Return on Assets" and "Economic Value Added".

The increasing in the ratios of "Life Policy Reserves on Total Liabilities" and "Unpaid Losses on Total Liabilities" had increasing affected to the change of "Return on Assets" and "Economic Value Added". The decreasing in the ratio of "Other Liabilities on Total Liabilities" had increasing affected to the change of "Return on Assets" and "Economic Value Added".

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดี เป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ท่านได้กรุณาให้คำแนะนำในการจัดทำสารนิพนธ์นี้โดยละเอียดทุกขั้นตอน ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัย และรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น อีกทั้งยังได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ ดร. รัชพันธุ์ เชยจิต อาจารย์ อัครพล ฮวบเจริญ และอาจารย์ รวิพรรณ สาลีผล กรรมการสอบเค้าโครงและกรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ท่านได้สละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำแนะนำ ปรึกษา ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรเศรษฐศาสตร์การจัดการ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้พัฒนาความรู้ กระบวนการคิด ประสบการณ์ และได้เรียนรู้ว่าเราควรที่จะเรียนรู้ต่อไปอย่างต่อเนื่อง เพราะความรู้นั้นมีอยู่อย่างกว้างขวางและไม่มีที่สิ้นสุด จะต้องนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง องค์กรที่เราทำงาน รวมถึงสังคมและประเทศชาติของเราด้วย

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณจงเกษม – คุณเฉลิม ประชาฉาย บิดา มารดา ผู้เป็นแรงบันดาลใจและเป็นผู้ให้กำลังใจที่ดีเยี่ยมตลอดเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย ขอขอบคุณ คุณนนทพร แสนใจ ที่คอยช่วยเหลือด้านการประสานงานกับอาจารย์ คุณธรรมนูญ คูหาสวรรค์ และเพื่อน ๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจด้วยดีมาโดยตลอด คุณประโยชน์ที่พึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่พระคุณบิดา-มารดา พระคุณครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน

วไลพร ประชาฉาย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	ตัวแปรที่ศึกษา	7
	นิยามศัพท์เฉพาะ	8
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	11
	สมมติฐานในการวิจัย	15
2	**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	16
	การวิเคราะห์งบการเงิน	16
	แนวคิดเกี่ยวกับเป้าหมายทางการเงิน	21
	แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลและประสิทธิภาพ	30
	การกำกับดูแลฐานะการเงินของบริษัทประกันภัยตาม พ.ร.บ.ประกันชีวิต 2535	32
	เงินสำรองประกันภัย	35
	ประวัติบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด	37
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
3	**วิธีการดำเนินงานวิจัย**	45
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	45
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	46
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	46
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	**ผลการวิเคราะห์ข้อมูล**	50
	ตอนที่ 1 ภาพรวมการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทยระหว่างปี 2534 – 2548	50
	ตอนที่ 2 ภาพรวมเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าบริษัทระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทยระหว่างปี 2534 – 2548	82
	ตอนที่ 3 ผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด	102
5	**สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ**	127
	สรุปผลการวิจัย	127
	อภิปรายผลการวิจัย	133
	ข้อเสนอแนะ	137
บรรณานุกรม		140
ภาคผนวก		143
ประวัติย่อผู้วิจัย		154

บัญชีตาราง

ตาราง **หน้า**

1 สถิติการลงทุนของธุรกิจประกันชีวิตไทย ระหว่างปี 2534 – 2548..... 2

2 ร้อยละของการดำรงสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548..... 51

3 ร้อยละของการดำรงสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ระหว่างปี 2534 – 2548..... 55

4 เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย แยกตามประเภทสินทรัพย์ ระหว่างปี 2534 – 2548..... 59

5 ร้อยละของการดำรงหนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด แยกตามประเภทหนี้สิน ระหว่างปี 2534 – 2548 67

6 ร้อยละของการดำรงหนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวมของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด แยกตามประเภทหนี้สิน ระหว่างปี 2534 – 2548..... 71

7 เปรียบเทียบการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทยระหว่างปี 2534 – 2548..... 75

8 กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเงินได้นิติบุคคล (PBIT) สินทรัพย์รวมอัตรผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548..... 83

9 กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเงินได้นิติบุคคล (PBIT) สินทรัพย์รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 - 2548..... 85

10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ปี 2534 -2548 ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ปี 2534 -2540 ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ปี 2540 -2548 ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย..... 87

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

11 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัดระหว่างปี 2534 – 2548…… 92

12 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) บริษัทประกันชีวิต ทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548……..... 96

13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ปี 2534 -2548 ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ปี 2534 -2540 ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ปี 2540 -2548 ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย..... 98

14 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)..... 103

15 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)… 105

16 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)…….. 106

17 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)… 107

18 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%)หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ……..... 109

19 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)…… 110

20 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)……..... 112

21 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)…..…… 113

22 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)…… 115

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

23 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)..... 116

24 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA).... 118

25 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%)เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)..... 120

26 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)..... 121

27 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)..... 122

28 สรุปภาพรวมค่าเฉลี่ยร้อยละของการดำรงสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวม และค่าเฉลี่ยร้อยละของการดำรงหนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวมระหว่างปี 2534 – 2548..... 124

29 สรุปภาพรวมอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ระหว่างปี 2534 – 2548..... 125

30 สรุปค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงของการดำรงสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวม ค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงของการดำรงหนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวม ที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ระหว่างปี 2534 – 2548..... 126

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ **หน้า**

1 กราฟเส้นแสดงค่าร้อยละ (%) ของการบริหารสินทรัพย์บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด แยกตามประเภทสินทรัพย์ ระหว่างปี 2534 – 2548..... 53

2 กราฟเส้นแสดงค่าร้อยละ (%) ของการบริหารสินทรัพย์บริษัทประกันชีวิตทั้งหมด แยกตามประเภทสินทรัพย์ ระหว่างปี 2534 – 2548..... 57

3 กราฟเส้นแสดงค่าร้อยละ (%) ของการบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด แยกตามประเภทหนี้สิน ระหว่างปี 2534 – 2548..... 69

4 กราฟเส้นแสดงค่าร้อยละ (%) ของบริหารหนี้สินของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด แยกตามประเภทหนี้สิน ระหว่างปี 2534 – 2548 73

5 กราฟเส้นแสดงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548..... 84

6 กราฟเส้นแสดงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของ บริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 - 2548..... 86

7 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548..... 94

8 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) บริษัทประกันชีวิทั้งหมด ระหว่างปี 2534 – 2548..... 98

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ธุรกิจประกันชีวิตจัดเป็นสถาบันการเงินประเภทการออมแบบมีสัญญา (Contractual savings) ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการระดมเงินออมจากประชาชนผ่านกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยอาจจ่ายเมื่อครบกำหนดเวลาหรืออาจจ่ายเมื่อเกิดเหตุการณ์เฉพาะเจาะจงใด ๆ เกิดขึ้นตามเงื่อนไขที่ระบุในสัญญา เช่น การเสียชีวิตของผู้ทำกรมธรรม์ประกันชีวิต เงินงวดที่ผู้ออมจ่ายอย่างสม่ำเสมอเปรียบเสมือนการฝากเงินกับสถาบันการเงิน สถาบันการเงินก็จะนำเงินนี้ไปให้กู้ยืมหรือนำไปลงทุนในตราสารทางการเงินแบบต่าง ๆ ดังนั้น การลงทุนของธุรกิจประกันชีวิตจึงต้องมีระยะเวลาในการลงทุนที่สอดคล้องกับตารางมรณะส่วนบุคคล (Morbidity tables) เพื่อเตรียมความพร้อมและสภาพคล่องในการจ่ายคืนเงินและผลประโยชน์ให้แก่ผู้เอาประกันภัย ธุรกิจประกันชีวิตมีบทบาทเสริมสร้างหลักประกันความมั่นคงให้แก่ประชาชน โดยการสร้างหลักประกันความมั่นคงทางด้านการเงินให้แก่บุคคลและครอบครัว สร้างนิสัยการออมทำให้มีเงินกองทุนไว้ใช้ในยามจำเป็น สัดส่วนของการลงทุนส่วนใหญ่ของบริษัทประกันชีวิตจะนำเงินเบี้ยประกันที่ประชาชนเก็บออมนั้นไปลงทุนในประเทศ โดยเฉพาะลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ หลักทรัพย์เอกชน เป็นต้น (ตาราง 1)

บริษัทประกันชีวิตจึงนับได้ว่าเป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพราะการประกอบธุรกิจประกันชีวิตนั้นเกี่ยวข้องกับประชาชนส่วนใหญ่ ดังนั้น การประกอบธุรกิจประกันชีวิตจึงต้องมีหน่วยงานของรัฐกำกับดูแล การประกอบธุรกิจต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 เพื่อให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่น และมั่นใจได้ว่าเงินออมที่ประชาชนได้ฝากสะสมไว้จะมีความปลอดภัยและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการออมเงิน ด้วยเหตุนี้ประชาชนที่ต้องการทำประกันชีวิตจึงให้ความสำคัญกับความมั่นคงทางด้านการเงินของบริษัทประกันชีวิต โดยมักจะเลือกทำประกันชีวิตกับบริษัทที่เห็นว่ามีความมั่นคงทางด้านการเงินสูง ดังนั้น การบริหารงานของบริษัทประกันชีวิตจึงต้องให้ความสำคัญด้านความมั่นคงทางด้านการเงิน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่บริษัทได้ตั้งไว้ทั้งในด้านประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ซึ่งจะเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงความมั่นคงของบริษัท

ตาราง 1 สถิติการลงทุนของธุรกิจประกันชีวิตไทย ระหว่างปี 2534 - 2548

หน่วย : ล้านบาท

ปี	รวม สินทรัพย์	หลักทรัพย์ รัฐบาลและ รัฐวิสาหกิจ	หลักทรัพย์ เอกชน	หลักทรัพย์ ต่างประเทศ	เงินให้ กู้ยืมและ เงินลงทุน อื่น ๆ	เงินฝาก สถาบัน การเงิน ประเภท มี ดอกเบี้ย	รวม สินทรัพย์ ลงทุน	อัตราการ ลงทุนต่อ สินทรัพย์ รวม
2538	138,673	8,067	62,952	-	24,639	28,026	123,683	89.19%
2539	145,900	7,402	59,437	-	30,359	32,077	129,274	88.60%
2540	162,955	14,472	44,056	-	36,475	46,725	141,726	86.97%
2541	184,577	29,423	39,035	-	40,296	52,737	161,491	87.49%
2542	216,520	59,995	63,942	-	40,687	29,336	192,960	89.12%
2543	243,052	87,947	68,385	-	38,914	22,696	217,942	89.67%
2544	289,941	125,839	75,724	-	37,377	21,327	260,266	89.77%
2545	351,709	179,042	78,261	-	39,043	23,934	320,280	91.06%
2546	450,355	237,023	124,046	-	43,312	13,541	417,922	92.80%
2547	526,573	297,446	129,176	9,368	46201	9,198	491,388	93.32%

ที่มา: รายงานประจำปี 2548 ของสมาคมประกันชีวิตไทย (2549: 34)

ในปัจจุบันการประกอบธุรกิจมีเป้าหมายทางการเงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของธุรกิจโดยรวม ซึ่งเปรียบเสมือนหัวใจในการทำธุรกิจ การที่จะบรรลุเป้าหมายโดยรวมได้จะต้องมีการจัดการการเงินที่ดีเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน (การพยากรณ์ การจัดหา และการ จัดสรร) เพื่อก่อให้เกิดสภาพคล่อง ความสามารถในการทำกำไร และการลดความเสี่ยง เพื่อมูลค่าทางธุรกิจสูงสุด (Maximization of Value of Firm) การประกอบธุรกิจประกันชีวิตก็มีเป้าหมายในการสร้างมูลค่าสูงสุดให้เกิดกับกิจการเช่นเดียวกันกับธุรกิจโดยทั่วไป ซึ่งในปัจจุบันบริษัทที่ดำเนินธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยมีจำนวนทั้งสิ้น 25 บริษัท (สมาคมประกันชีวิตไทย : 2549)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าของบริษัท โดยเลือกศึกษาจากกรณีของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เนื่องจากบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เป็นบริษัทประกันชีวิตแห่งแรก

ของคนไทย มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน มีโครงสร้างระบบงาน ตลอดจนวางแผนพัฒนาจนไทยประกันชีวิตสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ไทยประกันชีวิตได้สั่งสมประสบการณ์และความชำนาญในการดำเนินธุรกิจ ทั้งยังได้รับความเชื่อมั่นศรัทธาจากมหาชนเพิ่มขึ้นตามลำดับ

จากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 ศึกษาภาพรวมเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าบริษัทระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 ศึกษาผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจในการบริหารการกำหนดกลยุทธ์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบริษัทและเกิดมูลค่าสูงสุด ทำให้เกิดความสามารถในการแข่งขัน และคุณค่าที่ลูกค้าจะได้รับในอนาคตต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548
2. เพื่อศึกษาภาพรวมเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าบริษัทระหว่าง บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548
3. เพื่อศึกษาผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และความแตกต่างของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ระหว่างปี 2534 – 2548 ซึ่งสะท้อนให้เห็นภาพรวมเกี่ยวกับการการบริหารและสถานะของบริษัทที่ชัดเจนมากขึ้นจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

2. ทำให้ทราบถึงถึงภาพรวมเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน มูลค่าบริษัทของบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด รวมถึงความแตกต่างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน มูลค่าบริษัท ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพความสามารถในการบริหารของบริษัทเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของธุรกิจประกันชีวิตทั้งธุรกิจ ทำให้บริษัทและผู้ที่สนใจทราบถึงจุดแข็งและจุดอ่อนทางด้านการดำเนินงาน โดยบริษัทสามารถนำไปปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้มีศักยภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป

3. ทำให้ทราบถึงผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์และหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และมูลค่าของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพื่อให้บริษัทและผู้ที่สนใจได้ทราบถึงการบริหารสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าของบริษัทฯ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจในการบริหาร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งจะทำให้เกิดความสามารถในการแข่งขัน มูลค่าของบริษัทที่สูงขึ้น และคุณค่าที่ลูกค้าจะได้รับในอนาคตต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ทำการศึกษาภาพรวมระหว่างปี 2534 – 2548 โดยทำการศึกษาใน 2 ประเด็นดังนี้

1. ศึกษาการบริหารสินทรัพย์ การบริหารหนี้สิน ใช้การวิเคราะห์โดยนำรายการในงบดุลมาคำนวณเป็นอัตราส่วนร้อยละของยอดรวม (Common size balance sheet) ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ใช้การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio Analysis) และมูลค่าบริษัทของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดย

1.1 การบริหารสินทรัพย์ โดยให้ยอดรวมของสินทรัพย์มีอัตราร้อยละเท่ากับ 100 แล้วดูว่าสินทรัพย์แต่ละรายการจะเป็นอัตราร้อยละเท่าไร ซึ่งรวมอัตราร้อยละของสินทรัพย์ทุกตัวแล้วต้องเท่ากับร้อยละ 100 ศึกษาจาก

1.1.1 หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม

1.1.2 หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม

1.1.3 หลักทรัพย์ต่างประเทศต่อสินทรัพย์รวม

1.1.4 เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม

1.1.5 เงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวม

1.1.6 เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม

1.1.7 อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม

1.1.8 รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อสินทรัพย์รวม

1.1.9 สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวม

1.2 การบริหารหนี้สิน โดยให้ยอดรวมของหนี้สินมีอัตราร้อยละเท่ากับ 100 แล้วดูว่าหนี้สินแต่ละรายการมีอัตราร้อยละเท่าไร ซึ่งรวมหนี้สินแต่ละรายการแล้วต้องเท่ากับอัตราร้อยละ 100 ศึกษาจาก

1.2.1 เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม

1.2.2 เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม

1.2.3 หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม

1.2.4 เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อต่อหนี้สินรวม

1.2.5 เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม

1.2.6 ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม

1.2.7 หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม

1.3 ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ศึกษาจากอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในงบกำไรขาดทุนและงบดุล

1.4 มูลค่าของบริษัท ศึกษาจากมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA)

2. เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ การบริหารหนี้สิน ประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าของบริษัทระหว่าง บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย โดย

2.1 เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ โดยการเปรียบเทียบ

2.1.1 หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมในงบดุล

2.1.2 หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมในงบดุล

2.1.3 หลักทรัพย์ต่างประเทศต่อสินทรัพย์รวมในงบดุล

2.1.4 เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมในงบดุล

2.1.5 เงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวมในงบดุล

2.1.6 เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมในงบดุล

2.1.7 อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวมในงบดุล

2.1.8 รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อสินทรัพย์รวมในงบดุล

2.1.9 สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวมในงบดุล

2.2 เปรียบเทียบการบริหารหนี้สิน โดยการเปรียบเทียบ

2.2.1 เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวมในงบดุล

2.2.2 เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวมในงบดุล

2.2.3 หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวมในงบดุล

2.2.4 เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อต่อหนี้สินรวมในงบดุล

2.2.5 เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงินต่อหนี้สินรวมในงบดุล

2.2.6 ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวมในงบดุล

2.2.7 หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวมในงบดุล

2.3 เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยการเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ในงบกำไรขาดทุนและงบดุล

2.4 เปรียบเทียบมูลค่าของบริษัท โดยการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA)

ส่วนที่ 2 ศึกษาผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ในระหว่างปี 2534 – 2548 โดย

1. การบริหารสินทรัพย์ ศึกษาจาก

1.1 หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม

1.2 หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม

1.3 หลักทรัพย์ต่างประเทศต่อสินทรัพย์รวม

1.4 เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม

1.5 เงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวม

1.6 เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม

1.7 อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม

1.8 รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อสินทรัพย์รวม

1.9 สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวม

2. การบริหารหนี้สิน ศึกษาจาก

2.1 เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม

2.2 เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม

2.3 หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม

2.4 เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อต่อหนี้สินรวม

2.5 เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม

2.6 ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม

2.7 หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม

ตัวแปรที่ศึกษา

การศึกษาผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยการการวิเคราะห์อัตราร้อยละของยอดรวม (Common size analysis) โดยให้ยอดรวมของสินทรัพย์มีอัตราร้อยละเท่ากับ 100 และให้ยอดรวมของหนี้สินมีอัตราร้อยละเท่ากับ 100 จะได้ผลการวิเคราะห์ออกมาในรูปร้อยละ หลังจากนั้นจะนำค่าร้อยละของแต่ละอัตราส่วนมาหาความสัมพันธ์ พิจารณาจากค่าเฉลี่ยเชิงพรรณา โดยกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 การบริหารสินทรัพย์

1.1.1 หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม

1.1.2 หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม

1.1.3 หลักทรัพย์ต่างประเทศต่อสินทรัพย์รวม

1.1.4 เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม

1.1.5 เงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวม

1.1.6 เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม

1.1.7 อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม

1.1.8 รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อสินทรัพย์รวม

1.1.9 สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวม

1.2 การบริหารหนี้สิน

1.2.1 เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม

1.2.2 เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม

1.2.3 หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม

1.2.4 เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อต่อหนี้สินรวม

1.2.5 เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม

1.2.6 ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม

1.2.7 หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์

2.2 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การบริหารสินทรัพย์** (Assets Management) หมายถึง กระบวนการในการจัดหาและใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์อย่างคุ้มค่า รวมทั้งป้องกันมิให้สูญหาย เสียหาย ล้าสมัย หมดเปลืองไปโดยไร้ประโยชน์ หรือขาดการบำรุงรักษาที่เหมาะสม

2. **การบริหารหนี้สิน** (Liabilities Management) หมายถึง ความสามารถในการก่อหนี้และความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาว

3. **กำไรสุทธิ** (Net Profit) หมายถึง รายได้ส่วนที่มากกว่าค่าใช้จ่าย แต่ถ้าค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ส่วนที่มากกว่าจะเรียกว่า ขาดทุนสุทธิ (Loss Profit)

4. **กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี** (Profit before Interest and Corporate Taxes) หมายถึง กำไรของบริษัทหลังจากหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน บวกรายได้อื่น แต่ก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยในการวิจัยครั้งนี้ กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเงินได้นิติบุคคล ได้มาจากกำไรก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล บวกด้วย ค่าดอกเบี้ย และธรรมเนียมสถาบันการเงิน

5. **กำไรก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล** (Profit before Corporate Taxes) หมายถึง กำไรของบริษัทหลังจากหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน บวกรายได้อื่น แต่ก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยในการวิจัยครั้งนี้ กำไรก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล ได้มาจากตัวเลขกำไรก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคลในงบกำไรขาดทุน

6. **กำไรทางบัญชี** (Accounting profit) หมายถึง ผลต่างระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงจากการดำเนินกิจการหนึ่งๆ ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง (โดยปกติเป็นระยะเวลา 1 ปี)

โดยจะคิดเฉพาะรายการที่มีการรับ จ่ายจริงที่บันทึกในบัญชีตามหลักการบัญชีที่ยอมรับกันทั่วไป เท่านั้น เช่น รายได้จากการขาย ค่า ใช้จ่ายในการดำเนินงาน ค่าเสื่อมราคา เป็นต้น

7. **กำไรทางเศรษฐศาสตร์** (Economic profit) หมายถึง ผลต่างของรายรับกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่บันทึกไว้ในสมุดบัญชี และยังรวมถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นค่าเสียโอกาสในการได้รับดอกเบี้ยจากเงินทุนของตนเอง ค่าเสียโอกาสในการได้รับเงินเดือนหรือรายได้จากการประกอบอาชีพอื่น และค่าเสียโอกาสในการได้รับค่าเช่าจากการให้เช่าที่ดินของตนเอง เป็นต้น

8. **งบกำไรขาดทุน** หมายถึง งบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลของกิจกรรมการดำเนินงานของบริษัทในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เช่น หนึ่งปี สามเดือน หรือหนึ่งเดือน โดยกำไรสุทธิเท่ากับรายได้หักด้วยค่าใช้จ่าย โดยรายได้แสดงถึงมูลค่าของสินค้า หรือบริการที่บริษัทให้ในขณะที่ค่าใช้จ่ายแสดงถึงความพยายามที่ใช้เพื่อทำให้เกิดรายได้

9. **งบดุล** หมายถึง งบแสดงฐานะการเงิน แสดงภาพนิ่งของทรัพยากรของบริษัท (สินทรัพย์) และสิทธิเรียกร้องเหนือทรัพยากรเหล่านี้ (หนี้สินและส่วนของเจ้าของ) ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ส่วนของงบดุลที่เป็นสินทรัพย์ รายงานถึงผลของการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการลงทุนที่ผ่านมา ในขณะที่ส่วนที่เป็นหนี้สินและส่วนของเจ้าของ แสดงถึงผลของการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในการจัดหาแหล่งเงินทุนที่ผ่านมาแล้ว

10. **เงินกองทุน** หมายถึง ทรัพย์สินส่วนที่เกินกว่าหนี้สินของบริษัทตามราคาประเมินทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทที่ประเมินตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 โดยบริษัทต้องดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละสองของเงินสำรองประกันภัย แต่ทั้งนี้ ต้องไม่ต่ำกว่าห้าสิบล้านบาท

11. **เงินสำรองประกันภัย** หมายถึง เงินสำรองประกันภัยที่บริษัทประกันชีวิตจะต้องจัดสรรจากเบี้ยประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังมีความผูกพันอยู่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ประกอบด้วย

(1) เงินสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้

(2) สำรองค่าสินไหมทดแทน และค่าสินไหมทดแทนค้างจ่าย

(3) เงินถือไว้จากการประกันภัยต่อ หมายถึง เงินสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้ในกรณีที่มีการเอาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ

12. **บริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย** หมายถึง บริษัทประกันชีวิตที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย จำนวน 25 บริษัท ซึ่งรวมบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ด้วย

13. **ประสิทธิผล** (Effectiveness) **ในการดำเนินงาน** หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

14. **ประสิทธิภาพ** (Efficiency) **ในการดำเนินงาน** หมายถึง ความสามารถในการลดต้นทุนหรือทรัพยากรต่อหน่วย ของผลผลิตที่ได้จากการดำเนินงานต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในแผน หรือในทางกลับกัน หมายถึงความสามารถ ในการเพิ่มผลผลิตหรือผลประโยชน์ต่อหน่วยของต้นทุนที่ใช้ในการดำเนินงานสูงกว่าที่กำหนดไว้ในแผน โดยประสิทธิภาพเป็นอัตราส่วนแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตหรือผลประโยชน์ที่ได้รับกับต้นทุนหรือทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานจริงเมื่อเปรียบเทียบกับแผนที่วางไว้

15. **มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ** (Economic Value Added : EVA) หมายถึง กระแสเงินสดในอนาคตที่บริษัทจะได้รับจากการดำเนินธุรกิจ มูลค่าขององค์กรดังกล่าวจะเกิดขึ้นเมื่อองค์กรได้ลงทุนในโครงการและได้รับผลตอบแทนสูงกว่าต้นทุนที่ลงไป โดยวัดได้จากกำไรทางเศรษฐศาสตร์

16. **สินทรัพย์ลงทุน** หมายถึง สินทรัพย์ที่บริษัทนำเงินที่ได้จากการรับเบี้ยประกันนำไปลงทุนต่อ ประกอบด้วย

(1) พันธบัตร
(2) ตั๋วเงินคลัง
(3) บัตรภาษีของกระทรวงการคลัง
(4) หุ้นทุน
(5) หุ้นกู้-หุ้นกู้แปลงสภาพ
(6) ตั๋วสัญญาใช้เงิน-ตั๋วแลกเงิน
(7) หน่วยลงทุน
(8) ใบสำคัญแสดงสิทธิการซื้อหุ้นสามัญ - หุ้นกู้ – หน่วยลงทุน
(9) เงินให้กู้ยืม
(10) เงินลงทุนให้เช่าซื้อรถ
(11) เงินลงทุนให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิ่ง
(12) เงินฝากสถาบันการเงินประเภทจ่ายคืนเมื่อสิ้นกำหนดระยะเวลา
(13) เงินฝากธนาคารประเภทเงินฝากออมทรัพย์

17. **อัตราดอกเบี้ย** MLR (Minimum Lending Rate) หรือ (Minimum Loan Rate) หมายถึง อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบมีระยะเวลาที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี

18. **อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม** (Return on Assets : ROA) หมายถึง ความสามารถของบริษัทในการทำกำไรเปรียบเทียบกับสินทรัพย์ที่บริษัทมีทั้งหมด โดยการวิจัยครั้งนี้

อัตราส่วน ROA เป็นการวัดประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ให้เกิดกำไร โดยพิจารณาว่า สินทรัพย์ 1 บาท ทำให้เกิดกำไรได้เท่าใด ถ้าค่า ROA ยิ่งสูง ก็สะท้อนว่ามีประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ให้เกิดกำไรได้มาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ส่วนที่ 1

1. ศึกษาการบริหารสินทรัพย์ การบริหารหนี้สิน ประสิทธิผลในการดำเนินงาน ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน มูลค่าบริษัท และความยืดหยุ่นของกำไรของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548

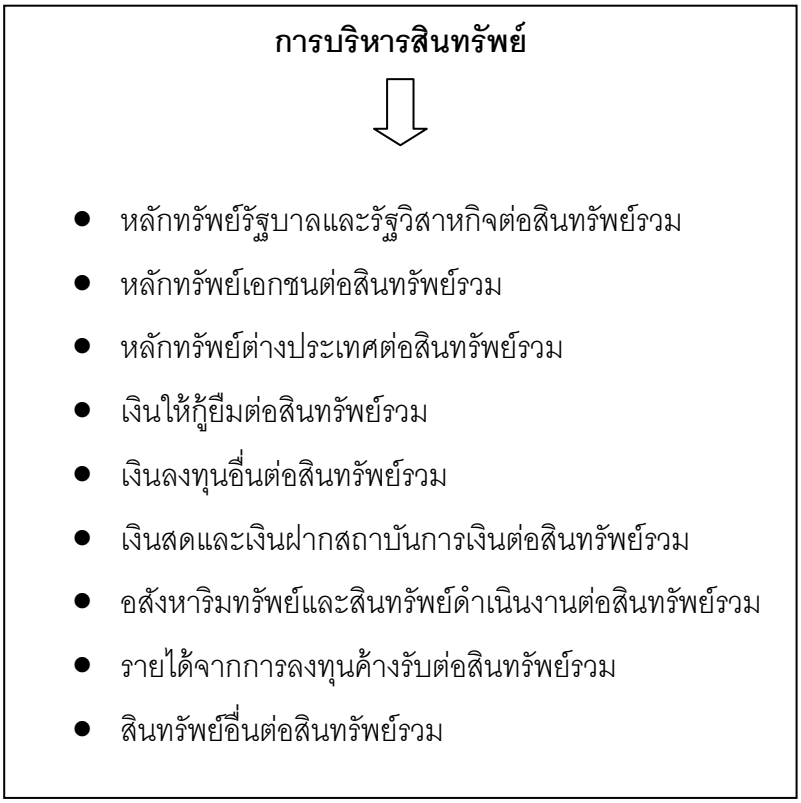

การบริหารหนี้สิน

- เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม
- เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม
- หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม
- เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อต่อหนี้สินรวม
- เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม
- ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม
- หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม

ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

ROA ปี 2534 - 2548

มูลค่าบริษัท

EVA ปี 2534 - 2548

2. เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ การบริหารหนี้สิน ประสิทธิผลในการดำเนินงาน ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน มูลค่าบริษัทและความยืดหยุ่นของกำไรระหว่าง บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548

เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์

การบริหารสินทรัพย์ บ. ไทยประกันชีวิต จำกัด	⟺	การบริหารสินทรัพย์ บริษัท ประกันชีวิตทั้งหมด

เปรียบเทียบการบริหารหนี้สิน

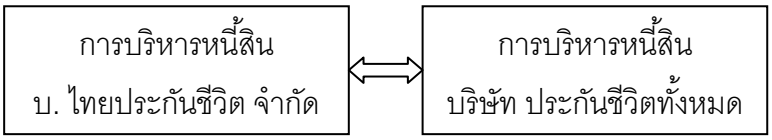

เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

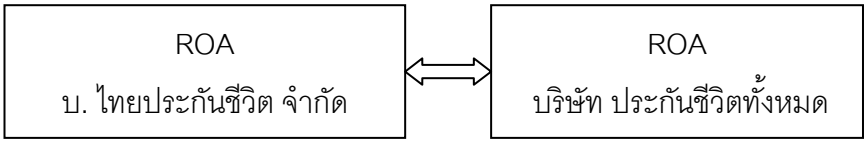

เปรียบเทียบมูลค่าของบริษัท

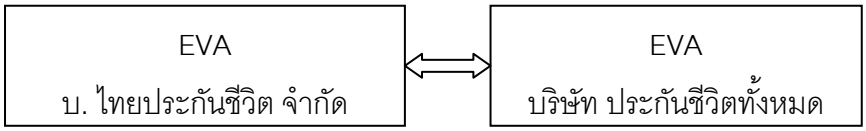

ส่วนที่ 2 ศึกษาผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมและมูลค่าของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ในระหว่างปี 2534 – 2548 โดยการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และนำค่าร้อยละของแต่ละอัตราส่วนมาหาความสัมพันธ์

ตัวแปรอิสระ **ตัวแปรตาม**

1. การบริหารสินทรัพย์

1.1 หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม

1.2 หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม

1.3 หลักทรัพย์ต่างประเทศต่อสินทรัพย์รวม

1.4 เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม

1.5 เงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวม

1.6 เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม

1.7 อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม

1.8 รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อสินทรัพย์รวม

1.9 สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวม

2. การบริหารหนี้สิน

2.1 เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม

2.2 เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม

2.3 หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม

2.4 เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อต่อหนี้สินรวม

2.5 เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม

2.6 ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม

2.7 หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม

⇨

1. อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)
2. มูลค่าบริษัท (EVA)

สมมุติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ประกอบด้วย

สมมติฐานสำหรับความมุ่งหมาย 1

1. การบริหารสินทรัพย์ของบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจากการบริหารสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด

2. การบริหารหนี้สินของบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจากการบริหารหนี้สินของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด

สมมติฐานสำหรับความมุ่งหมาย 2

1. ROA ของบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจาก ROA ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด

2. EVA ของบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจาก EVA ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด

สมมติฐานสำหรับความมุ่งหมาย 3

1. การเปลี่ยนแปลงของ หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมเงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวม เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อสินทรัพย์รวม สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวม จะส่งผลทำให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน

2. การเปลี่ยนแปลงของ เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อต่อหนี้สินรวม เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม จะส่งผลทำให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงข้ามกัน

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์งบการเงิน
2. แนวคิดเกี่ยวกับเป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals)
3. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลและประสิทธิภาพ
4. การกำกับดูแลฐานะการเงินของบริษัทประกันภัยตาม พ.ร.บ. ประกันชีวิต พ.ศ. 2535
5. เงินสำรองประกันภัย (Reserve)
6. ประวัติบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด
7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การวิเคราะห์งบการเงิน

งบการเงิน (Financial Statement) เป็นผลผลิตของระบบบัญชี การบัญชีทำการวัดค่าผลของกิจกรรมทางธรุกิจที่ซับซ้อนของบริษัทและสรุปออกมาให้อยู่ในรูปของงบการเงินที่ทำให้ผู้ที่สนใจในบริษัทนั้นสามารถเข้าใจถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้นผู้ที่สนใจข้อมูลในงบการเงินจำเป็นต้องเข้าใจกิจกรรมทางธุรกิจที่สำคัญของบริษัท ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) กิจกรรมการเงิน ในการทำธุรกิจบริษัทต้องจัดหาแหล่งเงินทุนจากเจ้าหนี้และเจ้าของ ซึ่งโครงสร้างสินทรัพย์ของบริษัทจะเป็นตัวกำหนดสัดส่วนของแหล่งเงินทุนระยะสั้น (หนี้สินระยะสั้น) และแหล่งเงินทุนระยะยาว (หนี้สินระยะยาวและทุนจากเจ้าของ) แต่ละบริษัทจะตัดสินใจเลือกสัดส่วนของแหล่งเงินทุนระยะยาวระหว่างจากเจ้าหนี้ และจากเจ้าของจากปัจจัยด้านต่าง ๆ เช่น ทรรศนะของผู้บริหารในเรื่องความเสี่ยงหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการกู้เงินระยะยาว

2) กิจกรรมการลงทุน หลังจากได้รับเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ แล้ว บริษัทจะต้องนำเงินทุนเหล่านั้นแลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ เช่น ลงทุนในลูกหนี้ ซื้อสินค้า ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซื้อเงินลงทุนในบริษัทอื่น หรือเก็บไว้ในรูปของตัวเงิน โดยปกติแล้วลักษณะของธุรกิจจะเป็นตัวกำหนดว่าบริษัทจะลงทุนในสินทรัพย์อะไรบ้าง

3) กิจกรรมดำเนินงาน บริษัทจัดหาแหล่งเงินทุนและทำการลงทุนในสินทรัพย์ต่าง ๆ เพื่อที่จะแสวงหากำไร เช่น การขายสินค้าหรือบริการในราคาที่สูงกว่าต้นทุนของการลงทุนในสินค้าและ

บริการเหล่านั้น รวมทั้งต้นทุนของแหล่งเงินทุนด้วย โดยการดำเนินงานต่าง ๆ บริษัทจึงจะบรรลุเป้าหมายหลักของธุรกิจ อันได้แก่ การเพิ่มมูลค่าของบริษัทหรือความมั่งคั่งของผู้เป็นเข้าของนั่นเอง

วัตถุประสงค์ของงบการเงิน บริษัทจัดทำงบการเงินขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารถึงผลของการตัดสินใจของผู้บริหารภายใต้เหตุการณ์ และสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมาซึ่งทำให้เกิดรายการทางธุรกิจต่าง ๆ ว่าส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทอย่างไร ผู้ถือหุ้น นักลงทุน เจ้าหนี้ และผู้ที่สนใจในบริษัท จะได้ใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับบริษัท

งบการเงินที่สะท้อนภาพของกิจกรรมการลงทุน การจัดหาเงินทุน และการดำเนินงาน ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุนและงบกระแสเงินสด

1.1 งบดุล คือ งบแสดงฐานะการเงิน แสดงภาพนิ่งของทรัพยากรของบริษัท (สินทรัพย์) และสิทธิเรียกร้องเหนือทรัพยากรเหล่านี้ (หนี้สินและส่วนของเจ้าของ) ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ส่วนของงบดุลที่เป็นสินทรัพย์ รายงานถึงผลของการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการลงทุนที่ผ่านมา ในขณะที่ส่วนที่เป็นหนี้สินและส่วนของเจ้าของ แสดงถึงผลของการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในการจัดหาแหล่งเงินทุนที่ผ่านมาแล้ว

1.1.1 แนวความคิดเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของเจ้าของ

1.1.1.1 สินทรัพย์ หมายถึง ทรัพยากรที่อยู่ในความควบคุมของบริษัท ทรัพยากรดังกล่าวเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต ซึ่งบริษัทคาดว่าจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากทรัพยากรนั้นในอนาคต

1.1.1.2 หนี้สิน หมายถึง ภาระผูกพันในปัจจุบันของบริษัท ภาระผูกพันดังกล่าวเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต ซึ่งการชำระภาระผูกพันนั้นคาดว่าจะส่งผลให้เกิดการสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ

1.1.1.3 ส่วนของเจ้าของ หมายถึง ส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของบริษัทหลังจากหักหนี้สินทั้งหมดแล้วในกรณีที่ธุรกิจจัดตั้งขึ้นในรูปของบริษัท อาจเรียกส่วนของเจ้าของว่า ส่วนของผู้ถือหุ้น

คำว่า งบดุล มาจากข้อเท็จจริงที่ว่าเป็นงบที่แสดงถึงการสมดุล หรือเท่ากันของ

สินทรัพย์ = หนี้สิน + ส่วนของเจ้าของ

นั่นคือ สินทรัพย์หรือทรัพยากรของบริษัท เท่ากับสิทธิเรียกร้องในสินทรัพย์โดยเจ้าหนี้และเจ้าของ งบดุลแสดงถึงรายการสินทรัพย์ที่บริษัทเป็นเจ้าของ หรือควบคุมได้ (เช่น เงินสด สินค้าคงเหลือ และอุปกรณ์) และรายการบุคคลหรือหน่วยงานที่ให้แหล่งเงินทุน เพื่อการจัดหาสินทรัพย์และทำให้มีสิทธิเรียกร้องในสินทรัพย์เหล่านั้น (เช่น เจ้าหนี้การค้า พนักงาน รัฐบาล เจ้าของ) ดังนั้น งบดุล

แสดงถึงความเท่ากันของกิจกรรม ลงทุน (สินทรัพย์) และกิจกรรมจัดหาแหล่งเงินทุน (หนี้สินและส่วนของเจ้าของ) แผนภาพข้างล่างนี้อธิบายส่วนต่าง ๆ ของงบดุล

<table>
<tr><td>สินทรัพย์
(ทรัพยากรที่อยู่ในความควบคุมของบริษัท)</td><td>หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น
(สิทธิเรียกร้องที่เจ้าหนี้และผู้ถือหุ้นมีเหนือบริษัท)</td></tr>
<tr><td>สินทรัพย์หมุนเวียน
(เปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว เช่น เงินสด เงินฝากธนาคาร ลูกหนี้การค้า สินค้าคงเหลือ เป็นต้น)</td><td>หนี้สินหมุนเวียน
(มีกำหนดชำระภายใน 1 ปี เช่น เงินเบิกเกินบัญชี เจ้าหนี้การค้า ตั๋วเงินจ่าย ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย เป็นต้น)</td></tr>
<tr><td>เงินลงทุนระยะยาว
(เช่น เงินลงทุนในบริษัทย่อย เป็นต้น)</td><td>หนี้สินระยะยาว
(มีกำหนดชำระนานกว่า 1 ปี เช่น หุ้นกู้ เงินกู้ยืมระยะยาว เป็นต้น)</td></tr>
<tr><td>สินทรัพย์ถาวร
(เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ช้า เช่น ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง ยานพาหนะ เป็นต้น)</td><td rowspan="2">ส่วนของผู้ถือหุ้น
(ได้แก่ ทุนเรือนหุ้น ส่วนเกินมูลค่าหุ้น กำไรสะสม สำรองตามกฎหมาย เป็นต้น)</td></tr>
<tr><td>สินทรัพย์อื่น
(เช่น ค่าความนิยม ค่าลิขสิทธิ์ เป็นต้น)</td></tr>
<tr><td colspan="2">ด้านซ้าย ⟷ ด้านขวา
ยอดรวมทั้งสองด้านต้องเท่ากัน</td></tr>
</table>

1.2 **งบกำไรขาดทุน** (Income Statement)

งบกำไรขาดทุน เป็นงบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลของกิจกรรมการดำเนินงานของบริษัทในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เช่น หนึ่งปี สามเดือน หรือหนึ่งเดือน โดยกำไรสุทธิเท่ากับ รายได้หักด้วยค่าใช้จ่าย โดยรายได้แสดงถึงมูลค่าของสินค้า หรือบริการที่บริษัทให้ในขณะที่ค่าใช้จ่ายแสดงถึงความพยายามที่ใช้เพื่อทำให้เกิดรายได้

1.2.1 *รายได้* หมายถึง จำนวนที่บริษัทได้รับจากการจายสินค้าหรือบริการ แต่ความหมายในทางบัญชีจะกว้างกว่านั้น กล่าวคือ รายได้ หมายถึง การเพิ่มขึ้นของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ในรอบระยะเวลาบัญชีในรูปของการได้รับหรือการเพิ่มค่าของสินทรัพย์ หรือการลดลงของหนี้สินอันส่งผลให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ ดังนั้น ในความหมายของการบัญชี รายได้อาจเกิดมาจากการขายสินค้าหรือบริการที่สินทรัพย์ที่บริษัทถือไว้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นหรือจากการที่เจ้าหนี้ลดหนี้ให้ในการปรับโครงสร้างหนี้

1.2.2 ค่าใช้จ่าย หมายถึง การลดลงของปรโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชี จากการจ่ายหรือการลดค่าของสินทรัพย์ หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สินอันส่งผลให้ส่วนของเจ้าของลดลง ทั้งนี้ไม่รวมถึงการแบ่งปันส่วนทุนให้กับผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ ดังนั้น ในความหมายของการบัญชี ค่าใช้จ่าย จึงไม่ใช่มีเพียงต้นทุนของสินค้าหรือค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารเท่านั้น แต่รวมถึงผลขาดทุนจากการที่สินทรัพย์หรือสินค้าที่บริษัทถือไว้มีมูลค่าลดลง หรือขาดทุนจากไฟไหม้ด้วย

1.3 ความสัมพันธ์ของงบกำไรขาดทุนกับงบดุล

งบกำไรขาดทุนเชื่อมต่องบดุล ณ วันต้นงวด กับงบดุล ณ วันสิ้นงวด เนื่องจากกำไรสะสมแสดงถึงผลรวมของกำไรในงวดก่อน ๆ ที่สูงกว่าเงินปันผล เรียกว่า กำไร (ขาดทุน) สุทธิ

งบดุล ณ วันต้นงวด		งบดุล ณ วันสิ้นงวด
	งบกำไรขาดทุน	

การวิเคราะห์งบการเงินส่วนใหญ่ เป็นการวิเคราะห์ถึงแง่มุมใดแง่มุมหนึ่งของความสามารถในการทำกำไร (Profitability analysis) หรือความเสี่ยงของบริษัท (Risk analysis) โดยการประเมินความสามารถในการทำกำไร ทำให้ผู้วิเคราะห์ทราบถึงผลการดำเนินงานของบริษัทในอดีตและช่วยคาดการณ์ความสามารถในการทำกำไรในอนาคต ในขณะที่การประเมินความเสี่ยงเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของบริษัทในการจัดการความเสี่ยงในรูปแบบต่าง ๆ ในอดีต รวมทั้งโอกาสที่บริษัทจะสามารถดำเนินการต่อไปได้ในอนาคต วิธีการในการวิเคราะห์งบการเงินที่เป็นที่นิยมกันทั่วไป คือ การวิคราะห์การย่อส่วนตามแนวดิ่ง (Common size analysis) การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio Analysis) (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2550: 269-279)

1.4 การวิคราะห์อัตราร้อยละของยอดรวม (Common size analysis)

เป็นการวิเคราะห์ในแนวดิ่ง (Vertical analysis) เพื่อดูลักษณะของโครงสร้างของกิจการในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งหรือช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง วิธีการ คือ นำรายการย่อยมาคำนวณเป็นอัตราส่วนร้อยละของยอดรวมและเปรียบเทียบอัตราส่วนเพื่อวิเคราะห์เป็นรายปีหรือหลาย ๆ ปี ตามที่ต้องการ (สมาคมจัดการลงทุน. 2545: 223)

งบดุลย่อส่วน (Common size balance sheet) เป็นการวิเคราะห์งบดุล โดยให้ยอดรวมของสินทรัพย์มีอัตราร้อยละเท่ากับ 100 แล้วดูว่าสินทรัพย์แต่ละรายการจะเป็นอัตราร้อยละเท่าไร ซึ่งรวมอัตราร้อยละของสินทรัพย์ทุกตัวแล้วต้องเท่ากับร้อยละ 100 ทำนองเดียวกันให้ยอดรวมของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นมีอัตราร้อยละเท่ากับ 100 แล้วดูว่าหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นแต่ละรายการมีอัตรา

ร้อยละเท่าไร ซึ่งรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นแต่ละรายการแล้วต้องเท่ากับอัตราร้อยละ 100 เช่นเดียวกัน (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจ. 2538:17)

1.5 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio Analysis)

การวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนทางการเงินช่วยทำให้เห็นเง่มุมใดมุมหนึ่งของกิจการ ผู้อ่านงบการเงินอาจมีความยุ่งยากที่จะตอบคำถามเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรและความเสี่ยงโดยตรงจากข้อมูลที่มีอยู่ในงบการเงิน นักวิเคราะห์มักแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายการต่าง ๆ ในงบการเงินในรูปแบบอัตราส่วนทางการเงิน ช่วยในการวิเคราะห์งบการเงิน เนื่องจากข้อมูลต่าง ๆ จะถูกสรุปให้อยู่ในรูปแบบที่ง่ายต่อความเข้าใจ ต่อการแปลความหมาย และต่อการเปรียบเทียบ อย่างไรก็ตามอัตราส่วนการเงินไม่ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากนักหากไม่มีการเปรียบเทียบ ดังนั้นหลังจากการคำนวณอัตราส่วนการเงินแล้วเราจำเป็นต้องเปรียบเทียบอัตราส่วนที่คำนวณได้กับตัวเปรียบเทียบหรือมาตรฐานอื่น ๆ

1.5.1 อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (Return on total assets-ROA)

$$= \frac{\text{กำไรจากการดำเนินงาน}}{\text{สินทรัพย์รวม (Total assets)}} \times 100 = \text{เปอร์เซ็นต์ (\%)}$$

อัตราส่วนนี้แสดงประสิทธิภาพในการหากำไรจากการลงทุนในสินทรัพย์รวมของธุรกิจ ถ้าบริษัทใดมีอัตราส่วนนี้สูงแสดงว่ามีประสิทธิภาพในการดำเนินงานมาก

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าการวิเคราะห์อัตราร้อยละของยอดรวม (Common size analysis) และการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio Analysis) เป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการประเมินฐานะทางการเงิน ประสิทธิภาพ และสามารถนำไปวิเคราะห์หากำไรของธุรกิจ เป็นการวิเคราะห์ถึงแง่มุมใดแง่มุมหนึ่งของความสามารถในการทำกำไร (Profitability analysis) หรือความเสี่ยงของบริษัท (Risk analysis) โดยการประเมินความสามารถในการทำกำไร ทำให้ผู้วิเคราะห์ทราบถึงผลการดำเนินงานของบริษัทในอดีตและช่วยคาดการณ์ความสามารถในการทำกำไรในอนาคต และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยได้ คือ การกำหนดนิยามศัพท์ กำหนดตัวแปรที่จะศึกษา กำหนดประเด็นที่จะวิเคราะห์ เทคนิควิธีการวิเคราะห์ และการตั้งสมมติฐาน

2. แนวคิดเกี่ยวกับเป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals)

ในการประกอบธุรกิจจะต้องมีเป้าหมายทางการเงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของธุรกิจโดยรวม ดังที่กล่าวมาในตอนแรกว่าเปรียบเสมือนหัวใจในการทำธุรกิจ การที่จะบรรลุเป้าหมายโดยรวม ได้จะต้องมีการจัดการการเงินที่ดีเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน (การพยากรณ์ การจัดหา และการ จัดสรร) เพื่อก่อให้เกิดสภาพคล่อง ความสามารถในการทำกำไร และการลดความเสี่ยงทั้งหมด เพื่อมูลค่าทางธุรกิจสูงสุด (Maximization of Value of Firm) สามารถดูได้จากรูปภาพ

รูปภาพที่ 2: แบบจำลองโครงสร้างเป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals' Structure)

อาจจะกล่าวได้ว่าเป้าหมายทางการเงินระดับบริษัท (Corporate Financial Goals) คือ การค้นหามูลค่าธุรกิจสูงสุดหรือการสร้างความมั่งคั่งสูงสุดให้กับเจ้าของธุรกิจหรือผู้ถือหุ้น (Maximization of Shareholders? Wealth) ในด้านราคาตลาดของหุ้นสามัญสูงสุดหรือเพื่อให้เจ้าของสามารถขาย หุ้นในราคาสูงกว่าราคาที่ซื้อมานั่นเอง ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อมูลค่าธุรกิจ (Value of Firm) ประกอบ ไปด้วย 3 ปัจจัยหลักๆ ได้แก่ นโยบายการลงทุน นโยบายการจัดหาเงินทุน และการจ่ายเงิน ปันผลตามลำดับ

2.1 นโยบายการลงทุน (Investing Policy) ประกอบไปด้วยเรื่อง 3 เรื่องที่ผู้ประกอบการต้องทราบคือ

2.1.1 การจัดทำงบประมาณลงทุน (Capital Budgeting) - เพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility Study) และตัดสินใจเลือกโครงการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงและมีความเสี่ยง ต่ำที่สุด ซึ่งมีผลทำให้มูลค่าของธุรกิจเพิ่มขึ้น โดยจำเป็นจะต้องทราบต้นทุนของเงินทุน (Weighted Average Cost of Capital) ซึ่งระดมมาใช้เป็นเงินทุนซึ่งอยู่ในส่วนของนโยบายจัดหาเงินทุน

2.1.2 โครงสร้างของสินทรัพย์ คือ สัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนและสินทรัพย์ประจำ : นโยบายการจัดหาเงินทุน (Financing Policy) ในที่นี้ หมายถึงการตัดสินใจในเรื่องโครงสร้างทางการเงิน (Financial Structure) ซึ่งเป็นสัดส่วนระหว่างหนี้สินและส่วนทุนต่างๆ เพื่อให้ธุรกิจ

สามารถมีต้นทุนของเงินทุนต่ำที่สุดในความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ต้นทุนของเงินทุนในที่นี้คำนวณจากต้นทุนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของเงินทุนต่างๆ ได้แก่ เงินกู้ (Debt) หุ้นบุริมสิทธิ์ (Preferred Stock) กำไรสะสม (Retained Earning) หุ้นสามัญที่ออกใหม่ (New Common Stock) ฯลฯ

2.1.3 นโยบายเงินปันผล (Dividend Policy) เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการตัดสินใจด้านอัตราการจ่าย เงินปันผลของบริษัท และมักจะมีผลต่อนโยบายการลงทุนเพราะถ้าบริษัทจ่ายเงินปันผลมากจะทำ ให้เหลือกำไรสะสมที่จะไปลงทุนน้อยลง และจะทำให้กู้เงินมาลงทุนในสัดส่วนที่มากขึ้นอันก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการลงทุนเพิ่มขึ้นตามลำดับ อย่างไรก็ตาม หากบริษัทจ่ายเงินปันผลน้อยอาจทำให้เหลือเงินลงทุนมากแต่เนื่องจากต้นทุนของกำไรสะสมสูงกว่าต้นทุนของหนี้สิน อาจทำให้ตัดสินใจ ไม่ดำเนินในโครงการที่ดีก็ได้ (หรือโครงการที่น่าจะได้ผลตอบแทนสูง)

2.2 เป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals) คือ การทำกำไร (Profit) สูงสุดในขณะที่มีความเสี่ยง (Risk) น้อยที่สุดโดยยังสามารถรักษา สภาพคล่อง (Liquidity) ของธุรกิจไว้ได้ในระดับที่เหมาะสม เนื่องจาก ในการทำธุรกิจเมื่อสามารถ ทำกำไรได้สูงก็ย่อมมีความเสี่ยงสูงด้วย ดังนั้น ธุรกิจจึงจำเป็นต้องรักษาดุลยภาพระหว่างกำไรและ ความเสี่ยงเพื่อให้เกิดมูลค่าธุรกิจสูงสุด โดยเราสามารถสรุปความสำคัญในเรื่องต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

2.2.1 กำไรในที่นี้จะต้องเป็นกำไรในระยะยาวสามารถกระทำได้

2.2.2 ความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนของรายได้ที่จะได้รับในอนาคต ดังนั้นต้องมีการวางแผนและ การค้นหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเมื่อความเสี่ยงนั้นๆ เกิดขึ้นกับธุรกิจด้วยวิเคราะห์ปัจจัยภาย นอกกับการพยากรณ์ทางการเงิน

2.2.3 สภาพคล่องหมายถึงการมีสินทรัพย์ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็วเช่น เงินสด, เงินฝาก ธนาคาร, หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด ลูกหนี้การค้า และสินค้าคงเหลือ ผู้ประกอบการ จะต้องรู้จักการวางแผนและจัดการเรื่องทั้งหมดข้างต้น มากไปกว่านั้นผู้ประกอบการจะต้องรู้จักการ บริหารเงินของธุรกิจให้มีเพียงพอต่อการชำระหนี้สินเมื่อถึงกำหนดและจ่ายในสิ่งที่อาจเกิดขึ้นได้ กล่าว ได้ว่าธุรกิจควรจะมีเงินสดสำรองในสัดส่วนที่มากกว่าความจำเป็นเพื่อการป้องกันความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้

2.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างกำไร ความเสี่ยง และสภาพคล่อง เราอาจจะกล่าวได้ว่าเมื่อสภาพ คล่องสูงขึ้นจะส่งผลต่อความเสี่ยงทางการเงินที่ต่ำลง แต่อย่างไรก็ตามการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร (Fix Assets) อาจจะก่อให้เกิดผลตอบแทนที่สูงกว่า แต่มักจะทำให้สภาพคล่องต่ำลง ดังนั้นผู้ประกอบ การจะต้องวิเคราะห์ความเสี่ยงเรื่องต่างๆ ก่อนการตัดสินใจลงทุนใดๆ โดยเน้นหลักการสร้างกำไร กับความเหมาะสมของสภาพคล่องของธุรกิจ หน้าที่ของการจัดการการเงิน (Function of Financial Management) ในการประกอบธุรกิจใดก็ตาม การจัดโครงสร้างองค์การจะต้องมีผู้ที่มีหน้าที่

ตัดสินในเรื่องการ เงินหรือที่เรียกว่าผู้ประกอบการที่รับผิดชอบด้านการเงิน ในธุรกิจขนาดใหญ่มักเรียกว่า Treasurer, Financial Controller หรือ Vice-President Finance โดยที่ผู้ประกอบการเหล่านี้มีหน้าที่ ในการ คาดการณ์ความต้องการเงินทุน (Anticipating Financial Needs), การจัดหาเงินทุน (Acquiring Financial Resources) และการจัดสรรเงินทุน (Allocating Funds in the Business) โดยหน้าที่ทั้ง 3 จะต้องสอดคล้องต่อนโยบายต่างๆ ขององค์การเกี่ยวกับการลงทุน การจัดหาเงินทุน และเงิน ปันผล ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนั้น เราอาจจะกล่าวได้ว่ามูลค่าธุรกิจจะเป็นเช่นไรมักจะขึ้นอยู่กับ ความสามารถในการบริหารของผู้ประกอบการการเงินเหล่านั้น

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นอาจจะก่อให้เกิดคำถามว่าทำไมเป้าหมายของธุรกิจ (มูลค่าของธุรกิจสูงสุด) จึงไม่ใช่กำไรสูงสุด (Maximization of Profits) เราอาจจะอธิบายเพื่อความเข้าใจสำหรับผู้ประกอบการได้ว่ากำไรสูงสุด คือ กำไรสุทธิสูงสุด โดยทำให้ต้นทุนต่ำสุด ซึ่งสะท้อนออกมาในกำไรต่อหุ้น (Earning per Share - EPS) หรือกำไรรวมทั้งหมดของธุรกิจที่นำมาเฉลี่ยด้วยจำนวนหุ้นทั้งหมด (กล่าวในส่วนที่ 2 เรื่องการวางแผนทางการเงินเชิงกลยุทธ์) และการที่ไม่นำกำไรต่อหุ้น มาเป็นตัววัดเนื่องจากกำไรต่อหุ้นไม่คำนึงถึงมูลค่าของเงินตามกาลเวลา (ไม่ได้ระบุผลตอบแทน ของการลงทุน) ไม่คำนึงถึงความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนของรายได้ที่จะได้รับในอนาคต ไม่คำนึง ถึงอิทธิพลของนโยบายเงินปันผล (หากธุรกิจต้องการให้มีกำไรต่อหุ้นสูงสุดจะต้องไม่จ่ายเงินปันผลแต่ ความเป็นจริงแล้วจะต้องจ่ายเงินปันผลซึ่งจะมีผลต่อมูลค่าธุรกิจ) และเป็นการพิจารณากำไรในระยะ สั้นเท่านั้น มากไปกว่านี้ความหมายของกำไรมี 2 ลักษณะสำคัญที่มีมุมมองต่างกันคือกำไรทาง บัญชี กับ กำไรทางเศรษฐศาสตร์ ตามลำดับ

กำไรทางบัญชี - ส่วนต่างระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงจากการดำเนินกิจการหนึ่งๆ ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง (โดยปกติเป็นระยะเวลา 1 ปี) โดยจะคิดเฉพาะรายการที่มีการรับจ่ายจริงที่บันทึกในบัญชีตามหลักการบัญชีที่ยอมรับกันทั่วไปเท่านั้น เช่น รายได้จากการขาย, ค่า ใช้จ่ายในการดำเนินงาน, ค่าเสื่อมราคา เป็นต้น

กำไรทางเศรษฐศาสตร์ - มีความหมายที่กว้างเนื่องจากรวมค่าใช้จ่ายที่ไม่มีการบันทึกในทางบัญชีไว้ด้วยซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้มีการจ่ายจริงเพื่อสะท้อนถึงผลการดำเนินงานขององค์การจากการใช้ทรัพยากรทุกส่วน ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ได้แก่ ค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) เช่น เงินเดือน ของเจ้าของธุรกิจ, ดอกเบี้ยของเงินทุนที่ไม่ใช่เงินกู้ เป็นต้น

นอกจากผู้ประกอบการควรจะต้องทราบเกี่ยวกับงบการเงินพื้นฐานได้แก่งบดุลและ งบกำไรขาดทุนแล้ว ยังพบอีกด้วยว่าประเภทของธุรกิจและรูปแบบธุรกิจต่างๆ ยังมีผลต่อกระแส เงินทุนและการจัดการการเงินเรื่องการจัดหาเงินทุน เงินปันผล กำไร สภาพคล่อง และความเสี่ยง ตามลำดับ (ณัฐพล นิมมานพัชรินทร์)

2.3 **มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ** (Economic Value Added)

วรศักดิ์ ทุมมานนท์ กล่าวไว้ว่า ในช่วงที่ผ่านมาคำยอดฮิตติดหูทางด้านศาสตร์การบริหารและการเงินคงจะไม่มีคำใดมากเกินไปกว่า “การบริหารที่เน้นมูลค่า” (Value-Based-Management) หรือ VBM กับ “มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ” (Economic Value Added) อย่างไรก็ตาม มักเกิดความสับสนระหว่าง “การบริหารที่เน้นมูลค่า” (Value-Based-Management) หรือ VBM กับ “มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ” (Economic Value Added) หรือ EVA ซึ่งมักจะถูกนำไปใช้สลับกันไปมา แต่โดยทั่วไปแล้ว VBM เป็นแนวคิดที่กว้างกว่าเมื่อเทียบกับ EVA

VBM เป็นแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ที่มุ่งเน้นความต้องการของตลาดซึ่งคิดค้นโดย Louis Kelso และ Mortimer Adler VBM เป็นวิธีการที่จะทำให้บุคลากรแต่ละคนในองค์กร (1) มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ทั้งในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติงานและเจ้าขององค์กร (2) ได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสมกับการทุ่มเทให้กับองค์กรทั้งในฐานะผู้ปฏิบัติงานและเจ้าขององค์กร และ (3) ร่วมกับบุคลากรอื่นในการแก้ไขปัญหาหรือข้อผิดพลาดในระบบที่มีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมและตอบแทน ยิ่งบุคลากรมีความสนใจในสิ่งเดียวกัน ก็ยิ่งทำให้ความพึงพอใจของทั้งลูกค้าและบุคลากรเพิ่มขึ้นซึ่งนำไปสู่การลดต้นทุน การมีรายได้และผลกำไรเพิ่มขึ้น

ภายใต้แนวคิดของ VBM มูลค่าขององค์กรจะวัดจากกระแสเงินสดในอนาคตที่ปรับค่าของเงินตามระยะเวลาแล้ว มูลค่าขององค์กรดังกล่าวจะเกิดขึ้นเมื่อองค์กรได้ลงทุนในโครงการและได้รับผลตอบแทนสูงกว่าต้นทุนที่ลงไป VBM จะมุ่งความสนใจไปยังวิธีที่องค์กรจะนำมูลค่านี้มาใช้ในการสร้างกลยุทธ์รวมและการตัดสินใจในการดำเนินงานทั่วไป วิธีการดังกล่าวเป็นวิธีการบริหารที่นำการกำหนดเป้าหมายและการจัดการเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของฝ่ายบริหารมาใช้เป็นกุญแจสำคัญในการสร้างมูลค่าให้กับองค์กร

ระบบ VBM จึงมีความคล้ายคลึงกับระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอื่น แต่ก็มีจุดแตกต่างไปจากระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอื่นตรงที่ว่า VBM จะรวมการสื่อสารเป้าหมายกลยุทธ์จากผู้บริหารไปยังพนักงานระดับปฏิบัติการและการส่งรายงานผลการปฏิบัติงานจากผู้ปฏิบัติงานมายังผู้บังคับบัญชา โดยอาศัยทั้งข้อมูลในอดีตและข้อมูลที่เกิดจากการพยากรณ์เพื่อสนับสนุนวงจรการจัดการหรือบริหารมูลค่าทั้งหมด

ระบบดังกล่าวทำให้สามารถรวบรวมและเปรียบเทียบข้อมูลทั้งจากภายในและภายนอกองค์กรกับเป้าหมาย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวัดผลการปฏิบัติงานและสามารถนำมาสร้างสารสนเทศเพื่อการจัดการ สารสนเทศเหล่านี้จะถูกนำมาประมวลผลด้วยการสร้างแบบจำลองและสถานการณ์ที่ทำให้เกิดเป็นองค์ความรู้ ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการวางแผนกลยุทธ์ แผนเหล่านี้จะถูกนำไปแปลงเป็นเป้าหมาย ซึ่งจะผลักดันการจัดการผลการปฏิบัติงานเพื่อให้ครบวงจร

VBM จึงเป็นแนวคิดของการจัดการที่พยายามปลูกฝังความรู้สึกนึกคิดของบุคลากรทุกคนในองค์กรในอันที่จะต้องเรียนรู้ที่จะจัดลำดับความสำคัญการตัดสินใจก่อนหลังโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจที่ว่าการตัดสินใจนั้นก่อให้เกิดมูลค่าแก่องค์กรอย่างไร ซึ่งหมายถึงว่ากระบวนการและระบบหลัก ๆ ทั้งหมดในองค์กรจะมุ่งเข้าสู่การสร้างมูลค่า (Creation of Value) และสร้างความมั่งคั่งจากการปฏิบัติงานเพื่อสร้างความมั่งคั่งและผลตอบแทนให้กับผู้ถือหุ้น

ตัวอย่างเช่น การสร้างมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้นถือเป็นเป้าหมายหลักในการจัดการ Supply Chain ของกิจการและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ แนวคิด VBM จะช่วยองค์กรในการวัดผลจากการจัดการ VBM จึงเป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์ การประเมินผลปฏิบัติงาน และกระบวนการในการสร้างมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้น

VBM ทำให้คุณภาพ การศึกษาและการมีส่วนร่วมเป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อให้เกิดการจัดการคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management) Open Book Management และแนวคิดการเป็นเจ้าขององค์กร โดยการสร้างระบบที่มีโครงสร้างเพื่อกระจายอำนาจไปสู่พนักงานระดับล่าง ทั้งนี้รวมถึงการสร้างโอกาสให้กับพนักงานในการมีส่วนร่วมในฐานะเป็นผู้มีส่วนได้เสียกับการเจริญเติบโตขององค์กรและรายได้ในแต่ละช่วงเวลาซึ่งคำนวณจากเกณฑ์ศูนย์กำไร (Profit center basis) โปรแกรม VBM แบบเบ็ดเสร็จรวมถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(1) การวางแผนเชิงกลยุทธ์ (Strategic Planning)

(2) การจัดสรรทุน (Capital Allocation)

(3) งบประมาณดำเนินงาน (Operating Budgets)

(4) การวัดผลปฏิบัติงาน (Performance Measurement)

(5) ผลตอบแทนไปสู่ฝ่ายบริหาร (Management Compensation)

(6) การสื่อสารภายใน (Internal Communication)

(7) การสื่อสารภายนอก (External Communication) (กับตลาดทุน)

องค์ประกอบของมูลค่าที่มีอยู่ใน VBM ประกอบด้วย (1) พื้นฐานของมูลค่าทางศีลธรรมโดยรวม (Universal Moral Value) ซึ่งเริ่มจากมูลค่าภายในของพนักงาน ลูกค้าและผู้ป้อนสินค้าแต่ละราย (2) ความสำเร็จในตลาด ซึ่งมีพื้นฐานมาจากการส่งมอบมูลค่าสูงสุดให้กับลูกค้า (คุณภาพสูงราคาต่ำกว่าโดยเปรียบเทียบ) และ (3) รางวัลซึ่งขึ้นอยู่กับมูลค่าที่แต่ละบุคคลมอบให้กับบริษัท ทั้งแบบตัวบุคคลและแบบทีมทั้งในฐานะลูกจ้างและเจ้าของ

EVA เป็นตัววัดผลปฏิบัติงานที่ VBM นำมาใช้เป็นมาตรวัดด้านการเงินของผลตอบแทนและมูลค่าในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ๆ EVA ตั้งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดของกำไรทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Profit) ที่เรียกกันว่า “กำไรส่วนที่เหลือ” (Residual Income) ซึ่งกล่าวว่า**ความมั่งคั่งจะ**

เกิดขึ้นก็ต่อเมื่อกิจการสามารถสร้างรายได้จนสามารถชดเชยค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (Operating Costs) และต้นทุนเงินทุน (Cost of Capital) ได้จนหมดสิ้น

หากมองอย่างพื้นฐานที่สุดอาจกล่าวว่า EVA เป็นตัววัดผลปฏิบัติงานตัวหนึ่ง แต่ไม่น่าจะเป็นเรื่องที่ถูกต้องหากจะจำกัดบทบาท EVA ไว้เพียงแค่ตัววัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ เพราะ EVA ทำหน้าที่เป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติโดยการเชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นเข้าด้วยกัน กล่าวคือเมื่อผู้บริหารกำหนดกลยุทธ์ขึ้น พวกเขาควรจะต้องกำหนดขึ้นโดยมีเป้าหมายในการสร้างกระแส EVA สูงสุดในอนาคตกลับมายังกิจการ

การจัดสรรทุนก็เช่นกันต่างได้รับประโยชน์จากการนำ EVA มาใช้ เนื่องจากเมื่อนำ EVA ไปเชื่อมโยงกับผลตอบแทนที่ฝ่ายบริหารจะได้รับ EVA จะเป็นสิ่งจูงใจฝ่ายบริหารที่เหนียวแน่นในอันที่จะเฟ้นหาและเลือกลงทุนในโครงการลงทุนที่จะก่อให้เกิดมูลค่ากลับมายังองค์กร อันที่จริงแล้วแนวทางของ EVA ส่วนใหญ่ที่นำมาใช้จะมุ่งเน้นไปที่การนำ EVA มาผูกโยงกับผลตอบแทนของฝ่ายบริหาร

ข้อดีของ EVA ประการหนึ่ง คือ เป้าหมายจะสามารถกระจายสู่ส่วนงานและแผนกต่าง ๆ ในองค์กร (ในบางครั้งไปในรูปของตัวผลักดัน EVA แทนที่จะเป็น EVA โดยตัวของมันตามลำพัง) ด้วยวิธีการเช่นนี้ งบประมาณดำเนินงานขององค์กรซึ่งรวมถึงงบประมาณที่จัดสรรไปยังหน่วยงานย่อยที่อยู่ในระดับที่ลึกลงไปในระดับสายงานต่าง ๆ ในองค์กรจะสามารถเชื่อมโยงโดยตรงเข้ากับข้อกำหนดต่าง ๆ ของตลาดทุน

ประการสุดท้าย EVA เป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงอันหนึ่ง ทั้งในแง่ของ (1) การทำให้แนวคิดการสร้างมูลค่ากระจายไปสู่ผู้บริหารในระดับ Line ซึ่งจะเป็นตัวผลักดันให้เกิดผลการปฏิบัติงานในองค์กรขึ้นในที่สุด และ (2) การติดต่อสื่อสารกับตลาดทุน

Young และ O'Byrne (2001) เชื่อว่าหาก EVA มีการนำไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมจะช่วยให้องค์กรสามารถติดตั้งโปรแกรม VBM ได้อย่างเบ็ดเสร็จ และหากมอง EVA ในลักษณะที่รวมทุกอย่างเข้าด้วยกันเช่นนี้ EVA ก็จะเกิดความกลมกลืนไปกับแนวคิด VBM โดยปริยาย

Marketing Guru Association Co.,Ltd. กล่าวไว้ว่า การบริหารในยุคปัจจุบัน เริ่มเป็นวิทยาศาสตร์มากขึ้น คือมีการกำหนด เป้าหมายเป็นตัวเลขที่วัดได้ หรือที่เรียกว่าตัวชี้วัด และ หาแนวทางหรือกลยุทธ์ไปสู่เป้าหมายที่กำหนด ด้วย แนวคิดกลยุทธ์หลัก หรือ Strategic Theme เช่น เน้นคุณภาพ ด้วย 6 Sigma คือให้มีของเสียน้อยมากหรือข้อผิดพลาดน้อยมากๆ เน้นการปรับปรุงขบวนการธุรกิจอย่างต่อเนื่อง ด้วย Kaizen ,เน้นการปรับปรุงอย่างรวดเร็วทันควัน ด้วย GE Workout , เน้นการวัดผลงานที่ชัดเจนสมดุลด้วย Balanced Score card หรือ BSC ที่ทางหน่วยราชการหลายหน่วยกำลังเน้นอยู่,การสร้างมูลค่าเพิ่มให้ธุรกิจด้วย EVA Economic Value added ที่มีการนำไปใช้ในการปิโตเลี่ยมแห่งประเทศไทย หรือ ปตท และอาจมีการนำไปใช้ในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจอีกหลายแห่ง ,

หรือการเน้นให้มีการแบ่งปันข้อมูลและความรู้ นำความรู้ไปปฏิบัติเป็นรูปธรรม Knowledge Management หรือ KM ทั้งหมดนี้คือ แนวคิดกลยุทธ์หลัก เพื่อรณรงค์ทั่วทั้งองค์กรเพื่อให้เกิดผลและการเปลี่ยนแปลงเป็นรูปธรรม ในหนังสือเล่มใหม่ของ Kaplan& Norton เรียกว่า Strategy Maps แนวทางในการดำเนินกลยุทธ์ ซึ่งว่าด้วยการจัดสรรทรัพยากร และ แปลงทรัพยากรหรือ สินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้ Intangible Asset และ Tangible Asset ให้ไปสู่เป้าหมาย คือ ผลตอบแทนด้านการเงิน กำไร การสร้างมูลค่าเพิ่ม EVA ซึ่งมีมิติปัจจัยที่ต้องพิจารณา 4 ปัจจัยหลัก คือ

1. มิติด้านการเงิน การสร้างรายได้ ลดรายจ่าย เพิ่มผลกำไร และ การใช้สินทรัพย์องค์กรอย่างมีประสิทธิภาพบรรลุเป้าหมาย Asset Utilization การสนองตอบต่อความต้องการผู้ถือหุ้น

2. มิติด้านคุณค่าในสายตาลูกค้า ซึ่งประกอบด้วยการสร้างคุณค่า ด้วย ผลิตภัณฑ์ ตราสินค้า ภาพพจน์ ภาพลักษณ์ การเป็นที่รู้จักยอมรับ การบริการ การสร้างความสัมพันธ์หรือก่อเช้งลูกค้า และการสร้างประสบการณ์ใหม่ๆให้ลูกค้า

3. มิติด้านขบวนการภายใน หรือ ขบวนการธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อกลยุทธ์หลัก

4. มิติด้าน ความรู้ สินทรัพย์จับต้องไม่ได้ ประกอบด้วย ทักษะความชำนาญ ความรู้ของคน ระบบบริหารข่าวสารข้อมูลและองค์ความรู้ วัฒนธรรมและ ธรรมเนียมปฏิบัติขององค์กร

การวัดผลงานโดยเน้นหนักด้านมิติทางการเงินตัวชี้วัดที่มาแรง คือ EVA Economic Value Added ซึ่งเป็นตัวชี้วัด ว่าธุรกิจได้สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ถือหุ้นและองค์กรเท่าใด โดยเอา รายรับที่สร้างได้ - ค่าใช้จ่ายที่ใช้ไป - ต้นทุนของเงินทุน หรือค่าเฉลี่ยต้นทุนเงิน คูณด้วยเงินทุนที่ใช้ (ทั้งส่วนทรัพย์สินถาวรและทรัพย์สินหมุนเวียน ซึ่งเป็นการวัดผลตอบแทนการลงทุนประเภทหนึ่ง และ เราสามารถแตก EVA ลงไปยัง หน่วยงาน หรือ ฝ่ายต่าง ๆ EVA center เพื่อวัดผลงานหน่วยงานนั้นว่าสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอะไรให้กับองค์กรบ้าง ซึ่ง EVA เป็นการต่อยอด BSC อีกทีหนึ่ง โดยคำนวณถึงค่าเสียโอกาสของ เงินทุน หรือทรัพย์สินที่อาจจะไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างอื่นถ้าไม่ได้ถูกยึดในการทำงานนั้นๆ และปรับแต่งการคิดกำไรในรูปเกณฑ์เงินสด แทนเกณฑ์ทางบัญชีจริงๆ

EVA Economic Value Added ตามแนวคิด Stern & Stewart

EVA = รายรับที่ทำได้ - รายจ่ายที่เกิดขึ้นจริง – ค่าเสียโอกาสของเงินทุนที่ใช้

EVA = กำไรจากการดำเนินการ NOPAT (กำไรหลังหักภาษี) - WACC* (เงินทุนที่ใช้)

กำไรจากาการดำเนินการหลังหักภาษี มีการปรับด้วยหลักๆ คือ ค่าเสื่อม เพราะไม่ได้จ่ายเงินออกไปจริง ปรับค่าโฆษณาประชาสัมพันธ์ ค่าวิจัยพัฒนา ค่าฝึกอบรมพัฒนาพนักงาน เพราะถือเป็นการลงทุนไม่ใช้รายจ่ายในรอบนั้น ๆ แต่มีผลต่อรายได้เพิ่มขึ้นในอนาคต 3-5 ปี ข้างหน้า

WACC weighted Average Capital Cost ค่าเฉลี่ยของต้นทุนเงินที่ต้องใช้

เงินทุนที่ใช้คือทั้งส่วนผู้ถือหุ้นและเงินกู้ = สินทรัพย์ถาวร Fixed Asset ที่ต้องถูกยึดไว้ใช้โดยกิจการนั้นๆ + ทรัพย์สินหมุนเวียน (Working Capital) ที่ถูกยึดไว้ใช้ในกิจการนั้นๆ ตามหลักงบดุลทั่วไป

ตัวอย่าง EVA ของแผนก หนึ่งทำให้เกิดรายได้ 500,000 บาท เกิดรายจ่าย 300,000 บาท (คือ ต้นทุนตรง ค่าวัสดุ แรงงานที่ใช้ไป ค่าใช้จ่ายทางอ้อม โสหุ้ย ที่จัดสรรมา) เสียภาษี 25% เหลือ NOPAT= 500,000-300,00 - (200,000x 25%)=150,000 บาท

WACC = MLR + Premium Risk =7%=3%=10% ต่อปี

แผนก ยึดใช้ทรัพย์สินถาวรเครื่องจักรและพื้นที่โรงงานไว้ มูลค่าเหลือ 1 ล้านบาท และเงินจมกับสต๊อกและลูกหนี้การค้า มูลค่า 200.000 บาทตลอดปี รวม 1.2 ล้านบาทหักค่าเสียโอกาสการใช้เงินในการดำเนินกิจการอื่นๆแทน =10% x1.2 ล้านบาท=120,000 บาท

EVA = NOPAT-WACC x (Total Asset) = 150,000-120,000= 30,000 บาท นั่นคือกิจการแผนกนี้ทำให้บริษัท มีมูลค่าเพิ่ม และเงินสดมากขึ้น 30,000 บาทในปีนั้น

นอกจากนี้ EVA ยังสามารถแตกลง หน่วยย่อยๆ (EVA center) ได้จาก กลุ่มธุรกิจ ลงเป็นหน่วย บริษัท หน่วยฝ่าย หน่วยแผนก และหน่วยตัวบุคคล เพื่อมีตัวชี้วัดผลงาน ผลประกอบการ หลักการดำเนินการ EVA มี4 ขั้นตอน ที่เรียกว่า 4 M

1. Measurement ทำการวัดค่า กำหนดดัชนีชี้วัดประกอบด้วย รายได้อะไร รายจ่ายอะไร เงินทุนที่ต้องถูกยึดไปทำ เป็น รากฐาน EVA tree หรือ แยกสัดส่วนให้ชัดเจน โดยดูตัวขับเคลื่อน EVA driver หรือ ตัวต้นทาง เช่น รายได้เพิ่มขึ้น เกิดมาจาก ตัวขับDriver เช่น ลูกค้าใหม่ที่มากขึ้น ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ขายได้มากขึ้น ความพอใจลูกค้า ดังนั้นตัวขับนี้จะเป็นดัชนีวัดต้นทาง เพื่อให้บรรลุ ยอดรายได้เพิ่มขึ้น

2. Management & System ดูว่า ตัวใดเป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดคุณค่า EVA driver หรือตัวแปรต้น เช่น รายได้จะเพิ่มได้ ตัวแปรต้น ต้องมี ราคาสูงขึ้น หรือ ขายมากขึ้น มีลูกค้าหลักกลับมาซื้อมาขึ้น เรามากำหนดเป้าหมาย ที่เราอยากเป็น เช่นสามารถขายเพิ่มราคาเฉลี่ยได้ 25% และ ขายจำนวนได้มากขึ้น 30%

3. Motivation คือการสร้างแรงจูงใจ ด้วยการผูกระบบผลตอบแทนเข้ากับ EVA ที่แต่ละคนแต่ละแผนกทำได้ สร้างระบบจูงใจ เช่น บรรลุ เป้าหมายบริษัท บรรลุเป้าหมายแผนก และบรรลุเป้าหมายส่วนตัว โบนัสอาจกำหนด ว่า การบรรลุเป้าบริษัท ต่อแผนก ต่อเป้าตนเอง =20% 30% 50% เป็นการถ่วงน้ำหนัก ให้คนมองภาพรวมการบรรลุเป้าบริษัทและเป้าหมายแผนกรวมด้วย ไม่ใช่เอายอดตนเองเข้าเป้าอย่างเดียว

4. Mindset คือการปรับเปลี่ยน ความเข้าใจพนักงาน ถึงระบบการวัด EVA การทำให้ EVA ดีขึ้น การจะได้โบนัสผลตอบแทนสูงขึ้น จากการปรับปรุงค่า EVA ในแต่ละ Center

นอกจาก EVA ยังมี BSC ที่เป็นตัวชี้วัดต้นทาง หรือ Driver โดยมีความเชื่อว่า หากเราพัฒนาตัวแปรต้นทางหรือทรัพย์สินทางปัญญา คือ ความรู้ความสามารถพนักงาน ดี (Growth & Learning) ก็จะทำให้เกิด ขบวนการธุรกิจดี (Internal Process) ตั้งแต่ ขบวนการปฏิบัติงาน (Operation), การบริหารลูกค้า (Customer Management), การออกผลิตภัณฑ์ใหม่ (Research & Development)และด้านกฎระเบียบและสังคม (Regulation & Social) จะมีผลต่อการสร้างคุณค่าลูกค้า ไม่ว่า เป็นผลิตภัณฑ์ บริการ ความสัมพันธ์ ภาพพจน์ ประสบการณ์ใหม่ และส่งผลถึง ความพอใจเชื่อมั่นลูกค้า ความภักดี ลูกค้า และ สุดท้ายส่งผลไปยังกำไร รายได้ ผลตอบแทนธุรกิจตามที่ต้องการ ตามแนวคิดของ Norton & Kaplan การเชื่อมโยง ทั้ง 4 ปัจจัย ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านขบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้ นั้นจะทำให้การใช้ทรัพยากรบริษัทตอบต่อกลยุทธ์หลัก Strategic Theme ที่บริษัทต้องการเน้น และ นำไปสู่ คุณค่าลูกค้าและวัตถุประสงค์ด้านการเงินการลงทุนในที่สุด

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การประกอบธุรกิจจะต้องมีเป้าหมายทางการเงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของธุรกิจโดยรวมโดยจะต้องมีการจัดการการเงินที่ดีเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน เพื่อก่อให้เกิดสภาพคล่อง ความสามารถในการทำกำไร และการลดความเสี่ยง เพื่อมูลค่าทางธุรกิจสูงสุด (Maximisation of Value of Firm) ตัวชี้วัด คือ EVA Economic Value Added ซึ่งเป็นตัวชี้วัด ว่าธุรกิจได้สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ถือหุ้นและองค์กรเท่าใด โดยมีความเชื่อว่า หากพัฒนาตัวแปรต้นทางหรือทรัพย์สินทางปัญญา คือ ความรู้ความสามารถพนักงาน ดี (Growth & Learning) ก็จะทำให้เกิดขบวนการธุรกิจดี (Internal Process) ตั้งแต่ขบวนการปฏิบัติงาน (Operation), การบริหารลูกค้า (Customer Management), การออกผลิตภัณฑ์ใหม่ (Research & Development)และ ด้านกฎระเบียบและสังคม (Regulation & Social) จะมีผลต่อการสร้างคุณค่าลูกค้า ไม่ว่าเป็น ผลิตภัณฑ์ บริการ ความสัมพันธ์ ภาพพจน์ ประสบการณ์ใหม่ และส่งผลถึง ความพอใจเชื่อมั่นลูกค้า ความภักดี ลูกค้า และ สุดท้ายส่งผลไปยังกำไร รายได้ ผลตอบแทนธุรกิจตามที่ต้องการ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยได้ คือ กำหนดนิยามศัพท์ กำหนดประเด็นที่จะวิเคราะห์ และสามารถนำไปใช้เป็นเทคนิควิธีการวิเคราะห์ได้

3. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

ความหมายของประสิทธิผล (Effectiveness) และประสิทธิภาพ (Efficiency) ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2542) บัญญัติคำว่า ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จ, ผลที่เกิดขึ้น ส่วนคำว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถที่ทำให้เกิดผลในการงาน

วินัย อัศว์ศิวะกุล; จรินทร์ เทศวานิช และ จิระภรณ์ ตันติชัยรัตนกูล (2541 : 6) กล่าวไว้ว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency หมายถึง การทำให้เกิดการลดต้นทุนต่ำสุด (Minimize cost) และเกิดผลผลิตหรือผลงานสูงสุด (Maximize product) ส่วนคำว่า ประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง การทำให้ผลผลิตหรือผลงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

จุรีวัลย์ วงศ์คำจันทร์ (2548) กล่าวไว้ว่า คำว่าประสิทธิภาพ แปลมากจาก Efficiency หมายถึง ผลดีที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม หรือการดำเนินงาน นั่นคือ หากจะวัดว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่ มีส่วนประกอบหลายส่วน หลัก ๆ คือควรพิจารณากระบวนการดำเนินงานว่า ก่อให้เกิดสิ่งเหล่านี้หรือไม่

1) ความประหยัด (Economy) ไม่ว่าจะเป็นการประหยัดต้นทุน (Cost) ประหยัดทรัพยากร (Resources)

2) ความรวดเร็ว ทันตามกำหนดเวลา (Timing) ก็เป็นอีกตัวบ่งชี้ว่าเกิดประสิทธิภาพหรือไม่ เพราะหากดำเนินงานก่อให้เกิดความประหยัดทรัพยากร แต่ไม่ทันตามกำหนดเวลา ก็ไม่ถือว่ามีประสิทธิภาพ

3) ความมีคุณภาพ (Quality) ซึ่งพิจารณาทั้งกระบวนการตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า (Input) หรือวัตถุดิบ ต้องมีการคัดสรรอย่างดี ผ่านกระบวนการทำงาน/กระบวนการผลิต (Process) ที่ดี จนกระทั่งได้ผลผลิต (Output) ที่ดี แม้ว่ากระบวนการดำเนินงานจะประหยัด และรวดเร็ว แล้วจะต้องไม่ทำให้คุณภาพของงานลดลง หากประหยัด รวดเร็ว แต่คุณภาพงานลดลงก็ไม่ถือว่าเกิดประสิทธิภาพ

ดังนั้น หากจะพิจารณาในประเด็นของความมีประสิทธิภาพ จะต้องพิจารณาในขั้นตอน หรือกระบวนการดำนเนินงานตั้งแต่ต้นจนจบ

ส่วนประสิทธิผล แปลมาจาก Effective เป็นศัพท์บัญญัติทางการบริหารจัดการ หมายถึง ผลสำเร็จของงานเป็นไปตามความมุ่งหวัง (Purpose) ที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย ดังนั้นในประเด็นของความมีประสิทธิผล จึงพิจารณาจุดสิ้นสุดของกิจกรรมหรือการดำเนินงานว่าได้ตามที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งมักจะมีตัวชี้วัด (Indicator) ที่ชัดเจน

ศูนย์ส่งเสริมประสิทธิภาพในส่วนราชการ กระทรวงศึกษาธิการ (2542) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การปฏิบัติงานหรือบริการที่ถูกต้อง รวดเร็ว ใช้เทคนิคที่สะดวกสบายกว่าเดิม คุ้มค่า และใช้ทรัพยากรน้อยที่สุดในขณะที่ต้องการผลงานมากที่สุด

(Efficiency is to do thing right) ประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง การปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้ง ไว้ (Effectiveness is to do right things)

งานประกันคุณภาพ วิทยามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2548) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณทรัพยากรที่ใช้ไปกับปริมาณผลผลิตที่เกิดจากกระบวนการ กล่าวคือ ประสิทธิภาพแสดงถึงความสามารถในการผลิต และความคุ้มค่าของการลงทุน ประสิทธิผล หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ ของการทำงานกับเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ กล่าวคือประสิทธิผลจะแสดงถึงความ สามารถในการตอบสนองอย่างรวดเร็วและทันเวลาเพื่อให้ได้ผลผลิต

ยุวนุช กุลาตี (2548) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่นำเข้า (Input) และผลลัพธ์ที่ออกมา (Output) เพื่อสร้างให้เกิดต้นทุนสำหรับทรัพยากรต่ำสุด ซึ่งเป็นการกระทำสิ่งหนึ่งที่ถูกต้อง (Doing things right) โดยคำนึงถึงวิธีการ (Means) ใช้ทรัพยากร (Resources) ให้เกิดการประหยัดหรือสิ้นเปลืองน้อยที่สุด ประสิทธิผล (Effectiveness) คือความสามารถขององค์การในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

เอทซิโอนี; เบอร์นาร์ด และสเทียร์ (Etzioni , Bernard , R.M.Steers) กล่าวว่า ประสิทธิผล เป็นตัวที่ใช้ตัดสินวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ขององค์การได้ดีที่สุดว่า บรรลุเป้าหมายขององค์กรตามความเป็นจริง

บีเดียน และแซมมมูโต (Bedeian , Zammuto) กล่าวว่า ประสิทธิพล หมายถึง การบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่ทั้งสองยังได้กล่าวอีกว่า ประสิทธิผลเป็นแนวคิดที่กำกวมแต่เป็นสิ่งที่นำมาใช้ในการอ้างเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีองค์กรบ่อยที่สุด ทั้งสองจึงสรุปว่า ประสิทธิผล คือ การทำให้สิ่งที่ถูกต้อง (doing the right thing)

ปุรชัย เปี่ยมสมบูรณ์ กล่าวว่า ประสิทธิผล หมายถึง การบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์ กล่าวว่า ประสิทธิผล คือ การพิจารณาว่าผลงานของนโยบายนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงไร ประสิทธิผลเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการใช้หลักเหตุผลทางเทคนิควิชาการ (technical rationality)

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปความหมายของประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้ดังนี้

ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง ความสามารถในการลดต้นทุนหรือทรัพยากรต่อหน่วยของผลผลิตที่ได้จากการดำเนินงานต่ำกว่าที่กำหนดไว้ หรือในทางกลับกัน หมายถึงความสามารถ ในการเพิ่มผลผลิตหรือผลประโยชน์ต่อหน่วยของต้นทุนที่ใช้ในการดำเนินงานสูงกว่าที่กำหนดไว้ โดย

ประสิทธิภาพเป็นอัตราส่วนแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตหรือผลประโยชน์ที่ได้รับกับต้นทุนหรือทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานจริงเมื่อเปรียบเทียบกับแผนที่วางไว้

ประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ จุดสำคัญของประสิทธิผลอยู่ที่ความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตที่ถูกคาดหวังตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้และผลผลิตจริงที่มีขึ้น

สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยได้ คือ กำหนดนิยามศัพท์ กำหนดประเด็นที่จะวิเคราะห์ และกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

4. การกำกับดูแลฐานะการเงินของบริษัทประกันภัยตาม พ.ร.บ. ประกันชีวิต พ.ศ. 2535

ใน พ.ร.บ. ประกันชีวิต พ.ศ. 2535 มีบทบัญญัติในการควบคุมการประกอบธุรกิจประกันชีวิต ซึ่งประกอบด้วย

หมวด 1 บริษัท

หมวด 2 การควบคุมบริษัท

หมวด 3 การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต

หมวด 4 ตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิต

หมวด 5 กองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันชีวิต

หมวด 6 บทกำหนดโทษ

บทเฉพาะกาล

ผู้ศึกษาวิจัยขอนำเสนอเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัย คือ คำนิยามและข้อกำหนด ดังต่อไปนี้

4.1 การดำรงเงินกองทุนของบริษัทประกันภัย

4.1.1 คำนิยาม

4.1.1.1 เงินกองทุน หมายถึง ทรัพย์สินส่วนที่เกินกว่าหนี้สินของบริษัทตามราคาประเมินทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทที่ประเมินตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535

4.1.2 ข้อกำหนดในการดำรงเงินกองทุนตามกฎหมาย

4.1.2.1 บริษัทประกันชีวิต บริษัทต้องดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละสองของเงินสำรองประกันภัย แต่ทั้งนี้ ต้องไม่ต่ำกว่าห้าสิบล้านบาท

4.2 การจัดสรรทรัพย์สินให้เพียงพอกับเงินสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้และสำรองค่าสินไหมทดแทนของบริษัทประกันวินาศภัย

4.2.1 ทรัพย์สินที่ต้องจัดสรรไว้ ประกอบด้วย

(1) พันธบัตร

(2) ตั๋วเงินคลัง

(3) บัตรภาษีของกระทรวงการคลัง

(4) หุ้นทุน

(5) หุ้นกู้ – หุ้นกู้แปลงสภาพ

(6) ตั๋วสัญญาใช้เงิน – ตั๋วแลกเงิน

(7) หน่วยลงทุน

(8) ใบสำคัญแสดงสิทธิการซื้อหุ้นสามัญ - หุ้นกู้ – หน่วยลงทุน

(9) เงินให้กู้ยืม

(10) เงินลงทุนให้เช่าซื้อรถ

(11) เงินลงทุนให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิ่ง

(12) เงินสด

(13) เงินฝากสถาบันการเงิน

(14) เงินค้างรับจากการประกันภัยต่อ

(15) เบี้ยประกันภัยค้างรับจากการรับประกันภัยโดยตรง

(16) รายได้จากการลงทุนค้างรับ

(17) เงินสมทบค้างรับตามมาตรา 10 ทวิ วรรค 7 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

(18) ลูกหนี้เงินทดรองจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 10 ทวิ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ทรัพย์สินตาม (1) ถึง (18) ให้ถือราคาตามประกาศนายทะเบียนว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท ซึ่งออกตามความในมาตรา 37(2) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535

4.2.2 เงินสำรองฯ ประกอบด้วย

(1) เงินสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้

(2) สำรองค่าสินไหมทดแทน และค่าสินไหมทดแทนค้างจ่าย

(3) เงินถือไว้จากการประกันภัยต่อ หมายถึง เงินสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้ในกรณีที่มีการเอาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ

4.2.3 ทรัพย์สินที่ต้องจัดสรรไว้ = เงินสำรองฯ

4.3 การวิเคราะห์อัตราส่วนสินทรัพย์ลงทุนต่อเงินสำรองประกันภัยของบริษัทประกันชีวิต

4.3.1 สินทรัพย์ลงทุน ประกอบด้วย

(1) พันธบัตร

(2) ตั๋วเงินคลัง

(3) บัตรภาษีของกระทรวงการคลัง

(4) หุ้นทุน

(5) หุ้นกู้-หุ้นกู้แปลงสภาพ

(6) ตั๋วสัญญาใช้เงิน-ตั๋วแลกเงิน

(7) หน่วยลงทุน

(8) ใบสำคัญแสดงสิทธิการซื้อหุ้นสามัญ - หุ้นกู้ – หน่วยลงทุน

(9) เงินให้กู้ยืม

(10) เงินลงทุนให้เช่าซื้อรถ

(11) เงินลงทุนให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิ่ง

(12) เงินฝากสถาบันการเงินประเภทจ่ายคืนเมื่อสิ้นกำหนดระยะเวลา

(13) เงินฝากธนาคารประเภทเงินฝากออมทรัพย์

4.3.2 เงินสำรองประกันภัย หมายถึง เงินสำรองประกันภัยที่บริษัทประกันชีวิตจะต้องจัดสรรจากเบี้ยประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังมีความผูกพันอยู่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

4.3.3 บริษัทประกันชีวิตต้องมีอัตราส่วนสินทรัพย์ลงทุนต่อเงินสำรองประกันภัยตามมาตรฐานไม่ต่ำกว่า 100%

4.3.3.1 อัตราส่วนสินทรัพย์ลงทุน = (สินทรัพย์ลงทุน / เงินสำรองประกันภัย) x 100

5. **เงินสำรองประกันภัย** (Reserve)

เงินสำรอง ถือว่าเป็นหัวใจของการศึกษาการประกันชีวิตเป็นอย่างมาก เพราะว่าถ้าไม่มีเงินสำรองแล้ว ธุรกิจการประกันชีวิตก็ไม่อาจดำเนินการไปได้ เบี้ยประกันที่บริษัทได้รับมานั้นไม่วันใดก็วันหนึ่งที่บริษัทต้องจ่ายคืนแน่ แม้ว่าผู้เอาประกันจะถึงแก่มรณกรรมหรือไม่ก็ตาม ซึ่งยกเว้นการประกันชีวิตบางประเภทเท่านั้นที่บริษัทรับเบี้ยทั้งหมด เช่น การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา เป็นต้น

การประกันชีวิตโดยทั่ว ๆ ไป บริษัทมีความจำเป็นต้องสะสมเงินส่วนเกินไว้เป็นเงินสำรองและนำเงินสำรองนี้ไปทำการลงทุนเพื่อหาดอกผล จึงทำให้เงินสำรองมีจำนวนเพิ่มพูน จะได้คุ้มกับความคุ้มครองที่บริษัทต้องรับผิดชอบ แต่วิธีการนี้จะไม่สามารถทำได้หากผู้เอาประกันเสียชีวิตก่อนกำหนด เช่น ทำประกันชีวิตไว้ 15 ปี พอจ่ายเบี้ยประกันได้เพียง 5 ปี ก็ถึงแก่กรรม) ถ้านำไปลงทุนทั้งหมดบริษัทก็จะไม่มีเงินจ่ายที่เพียงพอ แต่ทางบริษัทมีทางแก้ไข โดยถ้าผู้เอาประกันถึงแก่กรรมในระยะเวลาอันสั้น เงินที่ได้จากเบี้ยประกันของผู้ตายซึ่งบริษัทสะสมไว้ย่อมไม่พอ บริษัทมีวิธีเพิ่มเติมส่วนที่ขาดนี้โดยเอาเงินสำรองของคนอื่นที่ยังไม่ตายมาทดแทน การทำเช่นนี้ทำให้เงินสำรองขาดดุลก็จริง แต่บริษัทก็ไม่วิตกนัก เพราะผู้เอาประกันคงไม่ตายพร้อม ๆ กันทุกราย แม้เงินสำรองจะขาดดุลไปบ้างแต่ส่วนที่นำไปลงทุนก็จะให้ดอกผลมาชดเชย ทำให้ไม่ขาดดุลอยู่นานนัก ภายในไม่ช้าก็จะคืนสู่ดุลปกติ

สูตรของการกำหนดเงินสำรองประกันชีวิต

$R = (P + I) - C$

R (Reserve) = เงินสำรองประกันชีวิต

P (Premium) = เบี้ยประกัน

I (Investment) = เงินที่นำไปลงทุน

C (Cost) = ค่าใช้จ่าย ต้นทุน หรือค่าของการประกันชีวิต

การกำหนดเงินสำรองนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ ประการ ดังต่อไปนี้

1) เงินสำรองขึ้นอยู่กับเงินที่เอาประกัน ถ้าจำนวนทุนประกันสูง เงินสำรองก็ต้องสูงตามไปด้วย
2) อายุของผู้เอาประกัน
   ก. อายุน้อย เงินค่าเบี้ยประกันต่ำ แต่บริษัทเก็บไว้ได้นาน จำนวนเงินสำรองจะค่อย ๆ สูงขึ้นตามอายุที่เพิ่มขึ้น
   ข. อายุมาก เบี้ยประกันก็สูง ดังนั้น ต้องกันเงินสำรองไว้มาก เพราะได้ค่าเบี้ยประกันมากเงินสำรองก็มาก ผู้เอาประกันอายุมาก โอกาศถึงแก่มรณกรรมก็มากตามไปด้วย จึงต้องกันเงินสำรองไว้สำหรับผู้เอาประกันมาก
3) ระยะเวลาที่มีผลบังคับในสัญญา ถ้าระยะเวลาสั้นต้องกันเงินสำรองไว้มาก

4) ประเภทของกรมธรรม์ ถ้าเป็นการประกันชีวิตแบบตลอดชีพก็จะกันเงินสำรองไว้ไม่มาก เพราะการชำระเบี้ยประกันเป็นระยะยาว แต่ถ้าประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ก็ต้องกันเงินสำรองไว้มาก เพราะไม่ว่าผู้เอาประกันจะถึงแก่มรณกรรมหรือไม่ก็ตาม บริษัทจะต้องจ่ายทั้งสองกรณี
5) อัตราดอกเบี้ย ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูง เงินสำรองก็น้อย แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำเงินสำรองก็มาก
6) อัตรามรณกรรม ถ้าอัตรามรณะสูงก็ต้องจ่ายเงินสำรองมากขึ้น
7) ส่วนเพิ่มหรือค่าใช้จ่ายของบริษัท ถ้ามีค่าใช้จ่ายมากก็ต้องกันเงินสำรองมาก เพราะในปีแรกของการประกันชีวิต จำนวนเบี้ยประกันที่ผู้เอาประกันจ่ายให้นั้นทางบริษัทต้องนำไปใช้จ่ายต่าง ๆ หรืออาจกล่าวได้ว่า จำนวนเบี้ยประกันที่จ่ายในปีแรกนั้นเท่ากับศูนย์ (บางครั้งอาจติดลบ) พอหลังจากปีแรกแล้วก็อาจมีตัวเลขของเงินที่หักจากเบี้ยประกันเกิดขึ้น

นอกจากนี้ กิจการประกันชีวิตมีความแตกต่างจากกิจการประกันภัยอย่างอื่น และแตกต่างจากการค้าขายโดยทั่วไป คือ การประกันชีวิตนั้นทำหน้าที่คล้ายสหกรณ์ เป็นศูนย์กลางในการให้ความคุ้มครองในด้านการเงิน โดยจ่ายทุนประกันให้แก่สมาชิกเมื่อถึงแก่กรรม หรือเมื่อครบสัญญา ทั้งนี้แล้วแต่แบบของการประกัน อย่างไรก็ดี เงินที่บริษัทรับมาจากผู้เอาประกันนั้น ในวันหนึ่งก็ต้องคืนให้ผู้เอาประกัน มิใช่เป็นรายได้ของบริษัท ดังนั้น ในระหว่างที่ยังไม่ถึงเวลาที่ต้องจ่ายเงินคืนแก่ผู้เอาประกัน บริษัทประกันชีวิตจึงจำเป็นต้องเตรียมเงินทุนจำนวนหนึ่งไว้ เรียกว่า เงินสำรอง พร้อมที่จะนำออกจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันหรือผู้รับประโยชน์เมื่อถึงเวลาที่จะต้องจ่าย เงินสำรองจึงเป็นหนี้สินของบริษัท คล้ายกับเงินกู้ยืมในการค้าขายทั่ว ๆ ไปนั่นเอง ตามปกติมักจะอยู่ในอัตราร้อยละ 80 -90 ของหนี้สินทั้งหมดของบริษัท เป็นรายการหนี้สินที่สำคัญที่สุดของกิจการประกันชีวิต

สิ่งที่ต้องพิจารณาต่อไป คือ เงินสำรองเกิดขึ้นได้อย่างไร เหตุใดจึงมีเป็นจำนวนมาก การกำหนดจำนวนเงินเบี้ยประกันที่ผู้เอาประกันจะต้องจ่ายแก่บริษัทแต่ละงวดนั้น ตามหลักคณิตศาสตร์ประกันชีวิต จะคำนวณจากตารางมรณวิสัย คือ ถ้าผู้เอาประกันชีวิตมีอายุมากขึ้น ก็ควรจะจ่ายเบี้ยประกันเพิ่มขึ้นทุกปีเป็นลำดับไป เพราะเมื่อคนมีอายุมากขึ้น โอกาสที่จะเสียชีวิตก็ย่อมมีมากขึ้น แต่ในทางปฏิบัติจะเห็นได้ว่าอาจก่อให้เกิดความไม่สะดวกแก่ผู้เอาประกัน เพราะคนเรายิ่งอายุมากขึ้น ความสามารถในการหารายได้อาจลดน้อยลงกว่าเมื่ออายุยังน้อย จึงไม่สะดวกที่จะต้องรับภาระจ่ายเบี้ยประกันสูงขึ้นเป็นลำดับ เพื่อที่จะแก้ปัญหานี้ นักคณิตศาสตร์ประกันชีวิตจึงได้คำนวณหาเบี้ยประกันให้มีจำนวนเท่ากันทุกปี เรียกว่า ระบบเบี้ยประกันเท่ากันตลอดระยะเวลาประกัน (Net Level Premium System) และระบบเบี้ยประกันเท่ากันนี้เองเป็นต้นเหตุให้เกิดเงินสำรองขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากใน

ปีต้น ๆ ของระยะเวลาประกันนั้น ผู้เอาประกันชำระเบี้ยประกันให้แก่บริษัทผู้รับประกันมากเกินกว่าที่จะต้องจ่ายสำหรับอัตราในขั้นอายุของตน ส่วนในปีหลัง ๆ กลับตรงกันข้าม คือ ชำระค่าเบี้ยประกันน้อยกว่าอัตราที่ตนควรจะจ่ายในขั้นอายุของตน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของบริษัทผู้รับประกันจะต้องกันเงินส่วนที่เกินจากการรับชำระเบี้ยในปีแรก ๆ ไว้ เพื่อชดเชยส่วนที่ขาดในการรับเบี้ยประกันในปีหลัง ทั้งเพื่อสำรองไว้ชำระเมื่อกรมธรรม์ครบกำหนด เงินที่สะสมไว้นี้เรียกว่า เงินสำรอง กล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ เงินสำรองประกันชีวิต เป็นจำนวนเงินที่บริษัทจะต้องสะสมจากเงินส่วนที่เกินที่ผู้เอาประกันชำระในปีต้น ๆ เพื่อจะได้ชดใช้ส่วนที่ขาดในปีหลัง ๆ และให้มีเหลือพอที่จะชำระเมื่อถึงเวลากรมธรรม์ครบกำหนด หากเกิดความขาดแคลนเงินสำรองขึ้นเมื่อใด ก็อาจจะทำให้บริษัทอยู่ในฐานะที่ขาดเสถียรภาพทางการเงิน อาจจะนำไปสู่การล้มละลาย

กล่าวโดยสรุปก็คือ ในการดำเนินธุรกิจประกันชีวิตนั้น ความสำเร็จทั้งมวลย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารงานในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ ๆ คือ การลงทุน การเลือกภัย และค่าใช้จ่ายของบริษัท ในส่วนของอัตราดอกเบี้ยหรือการลงทุนจากเงินสำรองนั้น ได้มีบทบัญญัติของกฎหมายควบคุมการดำเนินงานในด้านนี้ของบริษัทประกันชีวิตต่าง ๆ ไว้ บริษัทที่สามารถบริหารเงินสำรองและคัดเลือกภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะมีรายได้จากการลงทุนในปริมาณที่มากเพียงพอที่จะจ่ายคืนผู้เอาประกันหรือผู้รับประโยชน์ ซึ่งสรุปได้ว่าความก้าวหน้าของธุรกิจประกันชีวิตนั้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารเงินสำรอง

6. ประวัติบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

6.1 ความเป็นมา

นับจากที่การประกันชีวิตเริ่มเป็นที่รู้จักในเมืองไทยราวสมัยรัชกาลที่ 5 โดยมีบริษัทต่างประเทศเข้ามาดำเนินกิจการ และตั้งสำนักงานตัวแทนเสนอขายประกันชีวิตแบบตลอดชีพ พร้อมกับมีสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ เอกอัครมหาเสนาบดี เป็นผู้ถือกรมธรรม์ฉบับแรกนั้น อาจเรียกได้ว่าการประกันชีวิตยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก แต่หลังจากที่ได้มีการก่อตั้งกองประกันภัย สังกัดกระทรวงพาณิชย์และ คมนาคมขึ้นในปี พ.ศ. 2472 ธุรกิจประกันชีวิตก็เริ่มเป็นที่แพร่หลาย มีบริษัทประกันชีวิตต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจเป็นจำนวนมาก ซึ่งต่อมาในช่วงปี พ.ศ. 2485 อันเป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ จึงมีกลุ่มบุคคลคนไทยได้ก่อตั้งบริษัทประกันชีวิตที่เป็นของคนไทยขึ้นเป็นครั้งแรก

6.2 ประวัติบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

การประกันชีวิตต้องหยุดชะงักลงเมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 บริษัทประกันชีวิตต่างชาติได้พากันปิดกิจการและขนทรัพย์สินกลับสู่ภูมิลำเนาเดิม ยังความเสียหายให้แก่ผู้เอาประกันในเมืองไทยเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้คนไทยและข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของไทยในสมัยนั้น จึงได้รวมตัวกันก่อตั้งบริษัทประกันชีวิตของไทยขึ้น เมื่อวันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2485 ภายใต้ชื่อ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด นับเป็นบริษัทประกันชีวิตแห่งแรกของคนไทย ที่มุ่งสร้างหลักประกันที่มั่นคงให้กับครอบครัวคนไทย โดยมีคณะกรรมการดังนี้

1. พระยาชัยสุรินทร์ (ตาล บุนนาค)
2. นายบุญล้อม พึ่งสุนทร
3. นายปพาฬ บุญ-หลง
4. นายหลุย พนมยงค์
5. นายวิจิตร์ ลุลิตานนท์
6. นายโล่เต็กชวน บูลสุข
7. นายตันจินเก่ง
8. นายเชวง เคียงศิริ
9. นายตันเกียกปุ้น

หลังจากนั้นบริษัทฯ ได้รับหนังสืออนุญาตจากกระทรวงคลังให้ประกอบธุรกิจประกันภัย เมื่อวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2485 แล้วก็ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารชุดแรกเพื่อดำเนินธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย

1. เจ้าพระยาศรีธรรมาธิเบศ (จิตร ณ สงขลา)	ประธานกรรมการ
2. พระยาชัยสุรินทร์	กรรมการ
3. นายหลุย พนมยงค์	กรรมการ
4. นายบุญล้อม พึ่งสุนทร	กรรมการ
5. นายปพาฬ บุญ-หลง	กรรมการ
6. นายวิจิตร์ ลุลิตานนท์	กรรมการ
7. นายเชวง เคียงศิริ	กรรมการ
8. นายโล่เต็กชวน บูลสุข	กรรมการ

บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เริ่มดำเนินกิจการประกันชีวิตครั้งแรกด้วยทุนจดทะเบียน 1,000,000 บาท และมีสำนักงานแห่งแรกตั้งอยู่เลขที่ 25 -27 ถนนเยาวราช กรุงเทพฯ ต่อมาในปี พ.ศ. 2500 ได้ย้าย สำนักงานมาอยู่ ณ เลขที่ 624 ตึกสหธนาคาร และในปี พ.ศ. 2502 ได้ย้ายสำนักงานมา

อยู่ ณ อาคาร 8 ถนนราชดำเนิน พร้อมกับได้ดำเนินกิจการเรื่อยมา จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2513 จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ อันมีนายวานิช ไชยวรรณ เป็นผู้นำเข้ามาปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารงานครั้งใหญ่ โดยมีนายอนิวรรตน์ กฤตยากีรณ เป็นกำลังสำคัญในการวางรากฐานการดำเนินงานที่ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งได้ปรับปรุงโครงสร้างระบบงานตลอดจนวางแผนพัฒนาจนไทยประกันชีวิตสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ไทยประกันชีวิตได้สั่งสมประสบการณ์และความชำนาญในการดำเนินธุรกิจ ทั้งยังได้รับความเชื่อมั่นศรัทธาจากมหาชนเพิ่มขึ้นตามลำดับ เป็นผลให้ไทยประกันชีวิตก้าวขึ้นสู่บริษัทประกันชีวิตชั้นแนวหน้าของคนไทยปัจจุบัน

ปณิธาน

ในทุกปีที่เราทำงานหนัก ในทุกก้าวที่เรามุ่งมั่น ในทุกจุดหมายที่เราตั้งใจจริง ในทุกการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น มีเหตุผลเดียว เพราะเราทำงานกับชีวิตคน ชีวิตคนไทย และเป็นเหตุผลที่ยิ่งใหญ่เพียงสิ่งเดียวที่จะทำให้เราไม่เปลี่ยนปณิธานนี้ ไม่ว่าวันเวลาจะหมุนผ่านไปอีกนานแค่ไหน

วิสัยทัศน์

(1) มีเจตนารมณ์ที่แน่วแน่ในการปฏิบัติภารกิจของบริษัทให้ลุล่วงด้วยดี ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จร่วมกัน

(2) สร้างเอกลักษณ์ในการบริหารและตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด

(3) เป็นองค์กรไทยที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างสรรค์ประโยชน์ และพัฒนาสังคมเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีกับคนไทย

(4) ดำเนินธุรกิจอย่างมืออาชีพ โดยยึดมั่นในหลักคุณธรรม ด้วยความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตลอดไป

ภารกิจ

มุ่งมั่นในการเป็นบริษัทประกันชีวิตของคนไทยในระดับสากล ที่สร้างหลักประกันความมั่นคงทางการเงินแก่ประชาชนทุกครอบครัว ทุกระดับ และให้บริการที่สะดวก รวดเร็ว สมบูรณ์แบบครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

อุดมการณ์

ตั้งมั่น ต่อการเป็นสถาบันการเงินที่ซื่อสัตย์ มั่นคง และดำเนินธุรกิจด้วยหลักวิชาการอันทันสมัย

มุ่งมั่น สร้างสรรค์แบบกรมธรรม์ประกันชีวิตที่ให้ประโยชน์สูงสุด และการบริการที่มีคุณภาพนำหน้า

ถือมั่น ส่งเสริมความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และคุณภาพชีวิตของพนักงาน

ยึดมั่น ในการสนับสนุนและบำเพ็ญกิจกรรมสาธารณประโยชน์

เกียรติประวัติอันสูงสุด...ครุฑพระราชทาน

ปีพุทธศักราช 2541 นับเป็นเกียรติประวัติอันสูงสุดของไทยประกันชีวิต ที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานตราตั้งแก่บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยได้มีพระบรมราชโองการให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี นายชวน หลีกภัย ออกหนังสือตราตั้งให้ไทยประกันชีวิตเป็นบริษัทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตั้งแต่วันที่ 24 มีนาคม 2541

ตราตั้ง หรือ พระครุฑพ่าห์ เป็นตราประจำแผ่นดินซึ่งเปรียบเสมือนสัญลักษณ์อันสูงสุด เปี่ยมด้วยคุณค่า ซึ่งผู้ที่จะได้รับพระราชทานตราตั้งจะต้องอยู่ในฐานะนิติบุคคลที่มีฐานะการเงินดี เป็นที่น่าเชื่อถือ ประกอบการโดยสุจริต พร้อมตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรม ดังนั้น การที่บริษัทไทยประกันชีวิตได้รับพระราชทานตราตั้งย่อมเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินงานของบริษัทฯ ที่ตั้งมั่นอยู่บนความซื่อสัตย์สุจริต มั่นคงด้วยสถานภาพทางการเงิน ควบคู่กับการตระหนักในความรับผิดชอบที่พึงมีต่อสังคม ด้วยการตอบแทนกำไรกลับคืนสู่สังคมในรูปแบบของการบำเพ็ญกิจกรรมสาธารณ-ประโยชน์อย่างมากมาย

7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เสาวนีย์ ทวีกิจเกษม (2546) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเชิงกลยุทธ์ เพื่อความสำเร็จขององค์กร กรณีศึกษา : บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยการรวบรวมข้อมูลที่เปิดเผยได้และข้อมูลทางการเงินระหว่างปี 2538 – 2544 มาทำการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และอัตราส่วนทางการเงิน เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานและประสิทธิภาพของการบริหารงานในอดีต ซึ่งสามารถนำไปเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ระดับองค์กร

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งได้ใช้ข้อมูลจากงลดุลและงบกำไรขาดทุนของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และภาพรวมธุรกิจประกันชีวิตซึ่ง ประกอบด้วย 26 บริษัทนั้น ปรากฏว่าสถานะทางการเงินของบริษัทมีความเข้มแข็งเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของธุรกิจทั้งในด้านสภาพคล่อง ด้านความสามารถในการทำกำไร บริษัทฯ มีจุดแข็งและมีโอกาสทางธุรกิจในระดับสูง รวมทั้งมีฐานะทางการเงินที่มั่นคง

สุกัลยา ฉัตรงามวิจิตร (2540) ทำการศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบภาวะการแข่งขันและฐานะทางการเงินของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยโดยแบ่งตามขนาดธุรกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

ทราบลักษณะตลาดและภาวะการแข่งขันละเปรียบเทียบฐานะทางการเงินของบริษัทประกันชีวิตที่มีขนาดแตกต่างกัน

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า กลุ่มบริษัทประกันชีวิตขนาดใหญ่จำนวนเพียงไม่กี่รายมีความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยมีระดับการกระจุกตัวที่สูงมากเมื่อเทียบกับกลุ่มบริษัทขนาดเล็ก ส่วนในด้านการเปรียบเทียบฐานะทางการเงินพบว่า กลุ่มบริษัทประกันชีวิตขนาดใหญ่มีฐานะทางการเงินที่เข้มแข็งกว่ากลุ่มบริษัทประกันชีวิตขนาดเล็กทั้งในด้านสภาพคล่อง ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และความสามารถในการทำกำไร แต่ก็มีระดับความเสี่ยงจากการใช้เงินทุนในการดำเนินงานที่มาจากส่วนของหนี้สินที่มากกว่าเช่นกัน

สมฤดี ส่องแสง (2542) ทำการศึกษาเรื่อง การระดมเงินออมและการลงทุนของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงโครงสร้างและการดำเนินกิจการของธุรกิจในการระดมเงินออม การลงทุนและความมั่นคงของธุรกิจประกันชีวิตโดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ธุรกิจมีความสามารถในการระดมเงินออมในรูปของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิเพิ่มขึ้นทุกปี และมีการจัดหาเงินทุนสอดคล้องกับการใช้ไปของเงินทุน เมื่อใช้อัตราส่วนทางการเงินวิเคราะห์ พบว่าในปี 2535 – 2538 ธุรกิจประกันชีวิตมีความมั่นคงทางด้านการเงินและมีประสิทธิภาพในการบริหารงานในเกณฑ์ที่น่าพอใจ แต่ในช่วงปี 2539 เป็นต้นมา ธุรกิจเริ่มประสบปัญหาซึ่งส่งผลต่อความมั่นคงทางด้านการเงินในอนาคตได้

สุทัศนา วุฒิพฤกษ์ (2544) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ไทย เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่เป็นตัวชี้วัดระดับความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ไทยในช่วงปี 2540 – 2542 เพื่อหาอัตราส่วนทางการเงินที่มีความสำคัญในการบ่งชี้ฐานะความมั่นคงทางการเงินและใช้เป็นสัญญาณเตือนภัย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยวิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่มีความสำคัญในการจำแนกประเภทธนาคารพาณิชย์ที่มีความมั่นคง และธนาคารพาณิชย์ที่ไม่มีความมั่นคง มี 2 อัตราส่วน คือ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนดอกเบี้ยค้างรับต่อเงินให้สินเชื่อ

อพิญญา จินดามณี (2546) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การแข่งขัน กรณีศึกษา : บริษัทบางจากปิโตรเลียม (มหาชน) จำกัด เพื่อศึกษาถึงกลยุทธ์การแข่งขันของบริษัทบางจากโดยแยกศึกษาออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนแรก เป็นการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน โดยใช้ข้อมูลจากงบกำไรขาดทุน และงบดุลในปี 2542 – 2545 แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ อัตราส่วนสภาพคล่อง อัตราส่วนวัดความมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน อัตราส่วนความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ และอัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร ส่วนที่สอง เป็นการศึกษาถึงการวางแผนกลยุทธ์การ

แข่งขัน โดยมีขั้นตอนการศึกษา 3 ขั้นตอน คือ (1) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกขององค์กร (2) การกำหนดกลยุทธ์องค์กร (3) การควบคุมและประเมินผลกลยุทธ์ โดยใช้วิธี อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio Analysis) การเปรียบเทียบกับองค์กรอื่น (Benchmarking) และ Balanced Scoreard ซึ่งจะทำให้บริษัทสามารถกำหนดปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factors) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาวิจัยโดยใช้อัตราส่วนทางการเงินพบว่า บริษัทบางจากมีการใช้สินทรัพย์เพื่อให้เกิดรายได้และสภาพคล่องของกิจการในทิศทางที่ดีขึ้น แต่ยังอยู่ในระดับต่ำ ความสามารถในการทำกำไรมีแนวโน้มกำไรเพิ่มขึ้น แต่ยังอยู่ในระดับต่ำ ทำให้สภาพคล่องของบริษัทดีขึ้นกว่าในช่วงที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งบริษัทมีแผนปรับโครงสร้างทางการเงิน มีโครงการเพิ่มทุนเพื่อเพิ่มสภาพคล่องของบริษัท

ลัดดา วัจนะสาริกากุล (2526) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมกับอัตราการเจริญเติบโตของกำไรสุทธิของธนาคารพาณิชย์ไทยตั้งแต่ พ.ศ. 2515 – 2524 ผลการศึกษาวิจัยพบว่า เมื่อวิเคราะห์ทั้งระบบธนาคารพาณิชย์ไทยแล้วอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมกับอัตราการเจริญเติบโตของกำไรสุทธิมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ส่วนในกรณีที่แยกวิเคราะห์เป็นกลุ่มธนาคารนั้น อัตราการเจริญเติบโตทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันสำหรับกลุ่มธนาคารขนาดใหญ่และกลุ่มธนาคารขนาดเล็ก แต่กลับไม่สัมพันธ์กันสำหรับกลุ่มธนาคารขนาดกลาง แล้วจึงนำผลการศึกษานี้ไปศึกษาวิธีวิเคราะห์ประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์ โดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ได้ผลว่ากลุ่มธนาคารขนาดเล็กมีประสิทธิภาพเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือกลุ่มธนาคารขนาดใหญ่ แต่ต่อมาจึงเป็นกลุ่มธนาคารขนาดกลาง แต่การที่อัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมกับอัตราการเจริญเติบโตของกำไรสุทธิของธนาคารพาณิชย์ไม่ได้มีความสัมพันธ์กันทุกกรณี การใช้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมดังกล่าวจึงไม่สมบูรณ์แบบนัก จึงได้เสนอการใช้อัตราส่วนที่แสดงความสามารถในการหากำไรหลายอัตราส่วนมาร่วมกันวิเคราะห์ประสิทธิภาพแทน พบว่ากลุ่มธนาคารขนาดใหญ่กลับมีประสิทธิภาพเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือกลุ่มธนาคารขนาดเล็ก และต่อมาจึงเป็นกลุ่มธนาคารขนาดกลางเหมือนเดิม ซึ่งวิธีนี้เป็นการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์ทางด้านการเงินเพียงด้านเดียวเท่านั้น เพราะเหตุนี้จึงได้เพิ่มการวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านอื่นอีกคือ ประสิทธิภาพของพนักงานและศูนย์บริการกับประสิทธิภาพทางด้านอัตราการเจริญเติบโต ซึ่งผลปรากฏว่ากลุ่มธนาคารขนาดเล็กมีประสิทธิภาพของพนักงานและศูนย์บริการเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือกลุ่มธนาคารขนาดใหญ่ และต่อมาจึงเป็นกลุ่มธนาคารขนาดกลาง ในขณะที่การวิเคราะห์ประสิทธิภาพทางด้านการเจริญเติบโต

ได้พบว่ากลุ่มธนาคารขนาดกลางมีประสิทธิภาพเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือกลุ่มธนาคารขนาดใหญ่ และต่อมาจึงเป็นกลุ่มธนาคารขนาดเล็ก

เสรี เศรษฐจินดา (2543) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางการเงินและประสิทธิภาพดำเนินงาน กรณีศึกษา บริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาเพื่อทราบความเหมาะสมของแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุน ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัท และความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางการเงินและประสิทธิภาพทางการเงินและประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัท โดยโครงสร้างทางการเงินจะแสดงด้วยอัตราส่วนทางหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ประสิทธิภาพการดำเนินงานจะแสดงถึง อัตราส่วนทางการเงินทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ อัตราส่วนสภาพคล่อง อัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไร อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ และอัตราส่วนแสดงความสามารถในการชำระหนี้ โดยจะศึกษาจากงบการเงิน (งบดุล งบกำไรขาดทุน) ของบริษัทที่แสดงไว้ต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2538 – 2542

การศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษา 2 ลักษณะ คือ ศึกษาจากการวิเคราะห์งบการเงิน ซึ่งใช้วิธีการวิเคราะห์ 4 วิธี ได้แก่ วิเคราะห์งบแสดงการเคลื่อนไหวของเงินทุน วิเคราะห์การย่อส่วนแนวดิ่ง การวิเคราะห์แนวโน้มร้อยละจากปีฐาน และการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และศึกษาโดยการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าทางสถิติและหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และสัมประสิทธิ์การตัดสินใจของโครงสร้างทางการเงิน และประสิทธิภาพการดำเนินงาน

ผลการศึกษาจากการวิเคราะห์งบการเงิน พบว่า บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) มีโครงสร้างทางการเงินที่ไม่เหมาะสมกับโครงสร้างสินทรัพย์ ทำให้บริษัทมีทุนหมุนเวียนสุทธิติดลบ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทลดต่ำในด้านสภาพคล่อง ความสามารถในการทำกำไร ความสามารถในการชำระดอกเบี้ย แต่สูงขึ้นในด้านความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางการเงินและประสิทธิภาพของบริษัทพบว่า โครงสร้างทางการเงินมีความสัมพันธ์กับสภาพคล่อง ความสามารถในการทำกำไร และความสามารถในการชำระหนี้ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ ฉะนั้น บริษัทจึงควรปรับปรุงโครงสร้างทางการเงินให้สอดคล้องกับโครงสร้างของสินทรัพย์ และปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิต การดำเนินงานและการขาย นอกจากนี้บริษัทเป็นบริษัทที่ดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ จึงควรมีนโยบายป้องกันความเสี่ยงจากาอัตราแลกเปลี่ยน

บริษัทหลักทรัพย์เอกธำรง (2536) ทำการวิเคราะห์การดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย โดยแบ่งการวิคราะห์ออกเป็น 4 ส่วน ส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์ธนาคารพาณิชย์ทังระบบและปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรและประสิทธิภาพในการบริหารงาน ส่วนที่สอง เป็น

การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มธนาคาร ส่วนที่สาม เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบธนาคารขนาดใหญ่ 6 อันดับแรก และส่วนสุดท้ายเป็นการวิเคราะห์ในรายละเอียดของธนาคารขนาดใหญ่แต่ละธนาคารโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากงบการเงินของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้ง 15 แห่ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 – 2535 มาทำการวิเคราะห์ด้วยอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ และประมาณการเติบโตของกำไรสุทธิ

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ความสามารถในการทำกำไร (ROE) ของธนาคารขนาดใหญ่มีค่าสูงสุดเท่ากับร้อยละ 24.08 ขนาดกลางร้อยละ 14.25 และขนาดเล็กร้อยละ15.83 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ของธนาคารขนาดใหญ่มีค่าสูงสุดเท่ากับร้อยละ 1.73 ขนาดกลางร้อยละ 1.05 และขนาดเล็กร้อยละ 1.00 ด้านประสิทธิภาพในการบริหารงานของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่มีประสิทธิภาพสูงสุด รองลงมาคือ ธนาคารขนาดกลางและขนาดเล็กตามลำดับ

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

บริษัทประกันชีวิตที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจในประเทศไทยในปี 2530-2548 จำนวน 25 บริษัท

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่าง คือ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยมีเหตุผลในการเลือก ดังนี้

1. เป็นบริษัทประกันชีวิตแห่งแรกของคนไทย
2. เป็นบริษัทที่มีเบี้ยประกันรับรวมสูงสุดเป็นอันดับ 2 ของธุรกิจ
3. เป็นบริษัทได้รับพระราชทานตราตั้งครุฑพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
4. เป็นบริษัทที่มีอันดับความน่าเชื่อถือทางการเงินระดับ A ไมนัส (A-) ซึ่งถือเป็นเกณฑ์สูงสุดของธุรกิจในไทยและมีแนวโน้มในระดับมีเสถียรภาพจากสถาบัน Standard & Poor's (S&P)
5. เป็นบริษัทที่ได้รับรางวัลด้านการบริหารงานดีเด่นอันดับ 1 สี่ปีซ้อน (ปี 2545, 2546, 2547, 2548) จากกรมการประกันภัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกข้อมูล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยสร้างให้สอดคล้องและครอบคลุมข้อมูลที่จะใช้ในการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยจัดเก็บข้อมูล ระหว่างปี 2534 – 2548
2. ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวบรวมมาจาก Web site ของสมคมประกันชีวิต กรมการประกันภัย บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด วารสารการประกันชีวิต เอกสาร สื่อสิ่งพิพ์ต่าง ๆ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อมูลฑุติยภูมิ (Secondary Data)

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้จะจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาการบริหารสินทรัพย์ การบริหารหนี้สิน ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และมูลค่าของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 โดยใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณจากการวิเคราะห์อัตราร้อยละของยอดรวม (Common size analysis) ดังนี้

1.1 การบริหารสินทรัพย์ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยอัตราส่วนทางการเงิน ดังนี้

1.1.1 หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม

$$= \frac{\text{หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

1.1.2 หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม

$$= \frac{\text{หลักทรัพย์เอกชน}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

1.1.3 หลักทรัพย์ต่างประเทศต่อสินทรัพย์รวม

$$= \frac{\text{หลักทรัพย์ต่างประเทศ}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

1.1.4 เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม

$$= \frac{\text{เงินให้กู้ยืม}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

1.1.5 เงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวม

$$= \frac{\text{เงินลงทุนอื่น}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

1.1.6 เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม

$$= \frac{\text{เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

1.1.7 อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม

$$= \frac{\text{อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงาน}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

1.1.8 รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อสินทรัพย์รวม

$$= \frac{\text{รายได้จากการลงทุน}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

1.1.9 สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวม

$$= \frac{\text{สินทรัพย์อื่น}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

1.2 การบริหารหนี้สิน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยอัตราส่วนทางการเงิน ดังนี้

1.2.1 เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม

$$= \frac{\text{เงินสำรองประกันภัยต่อ}}{\text{หนี้สินรวม}} \times 100$$

1.2.2 เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม

$$= \frac{\text{เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่าย}}{\text{หนี้สินรวม}} \times 100$$

1.2.3 หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม

$$= \frac{\text{หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อ}}{\text{หนี้สินรวม}} \times 100$$

1.2.4 เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อต่อหนี้สินรวม

$$= \frac{\text{เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อ}}{\text{หนี้สินรวม}} \times 100$$

1.2.5 เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม

$$= \frac{\text{เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงิน}}{\text{หนี้สินรวม}} \times 100$$

1.2.6 ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม

$$= \frac{\text{ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย}}{\text{หนี้สินรวม}} \times 100$$

1.2.7 หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม

$$= \frac{\text{หนี้สินอื่น}}{\text{หนี้สินรวม}} \times 100$$

1.3 วิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Assets : ROA) ซึ่งมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) = $\frac{PBIT}{TotalAssets} \times 100$

PBIT = กำไรก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล + ค่าดอกเบี้ยและธรรมเนียมสถาบันการเงิน

โดยที่ PBIT = กำไรก่อนหักดอกบี้ยและภาษีเงินได้นิติบุคคล

Total Assets = สินทรัพย์รวม

$$\bar{x} = \frac{ROA_1 + ROA_2 + ROA_3 + ... + ROA_n}{n}$$

โดยที่ $\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์

$ROA_1 + ROA_2 + ROA_3 ..... + ROA_n$ = ROA ปีที่ 1, 2, 3 ...ปีที่ n

n = จำนวนปี

1.4 วิเคราะห์มูลค่าบริษัท พิจารณาจากมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) โดยมีสูตรในการคำนวณแยกเป็น 4 กรณี ดังนี้

1.3.1 พิจารณาต้นทุนค่าเสียโอกาสจากสินทรัพย์ลงทุน

EVA = กำไรก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล – Opportunity Cost

โดยที่ EVA = มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ

Opportunity Cost = MLR * สินทรัพย์ลงทุน

MLR = อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบมีระยะเวลาที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูค้ารายใหญ่ชั้นดี

2. เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ การบริหารหนี้สิน ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน มูลค่าของบริษัท ระหว่าง บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม โดยทดสอบความแตกต่างด้วยค่าสถิติ t

3. ศึกษาผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ในระหว่างปี 2534 – 2548 โดยการนำค่าร้อยละของแต่ละอัตราส่วนมาหาความสัมพันธ์ พิจารณาจากค่าเฉลี่ยเชิงพรรณา

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$, %

4.2 t-test

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ภาพรวมการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548

ตอนที่ 2 ภาพรวมเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าบริษัทระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548

ตอนที่ 3 ผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

ตอนที่ 1

ภาพรวมการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดในตาราง 2 ถึง ตาราง 7 แยกการนำเสนอออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. การบริหารสินทรัพย์ (ตาราง 2 - ตาราง 4)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารสินทรัพย์ โดยพิจารณาจากข้อมูลในงบดุล โดยการหาอัตราส่วนสินทรัพย์ต่อสินทรัพย์รวม ซึ่งคำนวณได้จาก (สินทรัพย์ ÷ สินทรัพย์รวม) ×100 ผลการวิเคราะห์จะอยู่ในรูปค่าร้อยละ (%) การวิเคราะห์การบริหารสินทรัพย์ แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นหัวข้อย่อย 3 หัวข้อ ดังนี้

1.1 การบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 (ตาราง 2 และภาพประกอบ 1)

การวิเคราะห์การบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยพิจารณาจากข้อมูลในงบดุลแยกตามประเภทสินทรัพย์ นำมาคำนวณหาอัตราสินทรัพย์ต่อสินทรัพย์รวม จะได้ค่าร้อยละ (%) ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 ร้อยละของการดำรงสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548

หน่วย : ร้อยละ

สินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวม	ปี							
	2534	2535	2536	2537	3538	2539	2540	2541
1. หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม	7.87	8.49	10.97	12.94	10.01	8.08	8.89	12.28
2. หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม	26.55	24.80	26.55	36.45	36.84	35.89	29.74	20.82
3. หลักทรัพย์ต่างประเทศต่อสินทรัพย์รวม	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
4. เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม	28.53	23.19	18.90	17.41	17.65	18.48	20.06	22.23
5. เงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
6. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม	17.76	26.02	29.42	20.51	23.54	26.24	30.76	34.79
7. อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม	14.72	13.64	11.21	10.43	9.46	8.21	7.68	7.12
8. รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อสินทรัพย์รวม	3.67	3.35	2.38	1.91	2.20	2.82	2.69	2.58
9. สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.89	0.51	0.58	0.35	0.30	0.28	0.19	0.18
10. สินทรัพย์รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

หน่วย : ร้อยละ

สินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวม	ปี							
	2542	2543	2544	2545	3546	2547	2548	เฉลี่ย
1. หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม	15.03	14.87	15.37	22.61	30.06	31.99	29.29	15.92
2. หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม	28.64	37.13	36.59	27.46	34.74	39.47	43.76	32.36
3. หลักทรัพย์ต่างประเทศต่อสินทรัพย์รวม	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.53	1.14	0.11
4. เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม	21.57	20.23	18.54	16.93	15.62	14.41	12.99	19.44
5. เงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.00	0.00	0.09	0.46	0.46	0.65	0.57	0.16
6. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม	26.54	20.62	22.43	26.42	13.67	7.97	7.10	22.25
7. อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม	6.09	5.12	4.58	4.20	3.54	3.37	3.64	7.53
8. รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อสินทรัพย์รวม	1.90	1.90	2.22	1.76	1.70	1.56	1.49	2.27
9. สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.22	0.14	0.19	0.16	0.03	0.05	0.02	0.27
10. สินทรัพย์รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

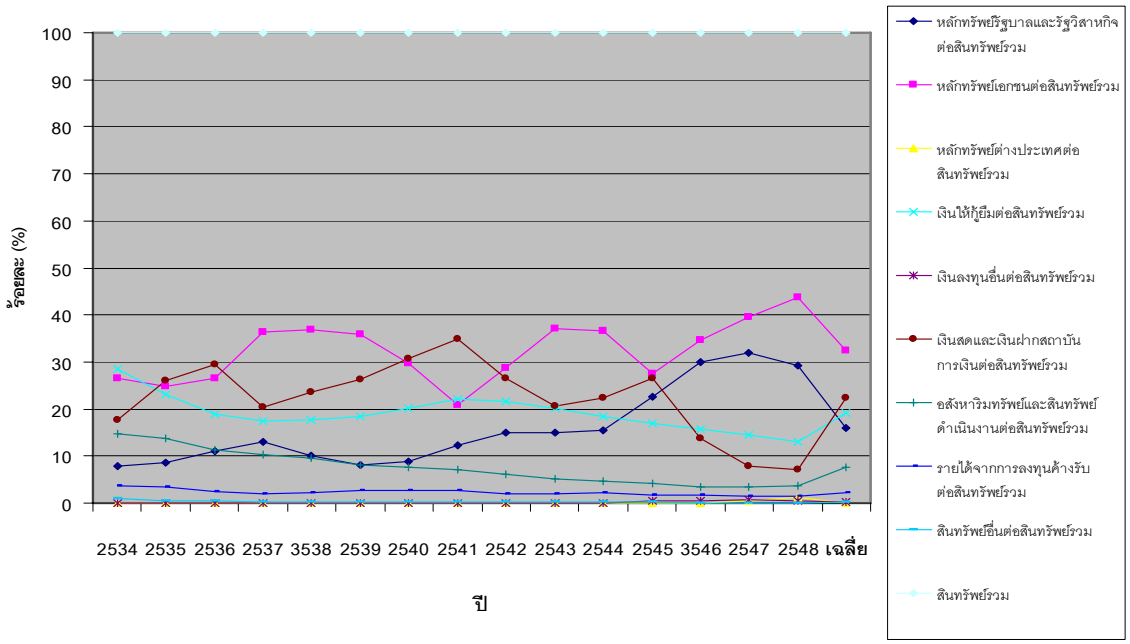

ภาพประกอบ 1 กราฟเส้นแสดงค่าร้อยละ (%) ของการบริหารสินทรัพย์บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด แยกตามประเภทสินทรัพย์ ระหว่างปี 2534 – 2548

จากตาราง 2 การบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมมีค่าสูงสุดเท่ากับ ร้อยละ 32.36 รองลงมาคือ ค่าเฉลี่ยเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมเท่ากับร้อยละ 22.25 ค่าเฉลี่ยเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมภาพรวมเท่ากับร้อยละ 19.44 และค่าเฉลี่ยหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมเท่ากับร้อยละ 15.92 ตามลำดับ

จากข้อมูลข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า ภาพรวมการบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 สัดส่วนการใช้เงินลงทุนที่มีสัดส่วนสูงไปหาสัดส่วนต่ำ สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

1) หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม
2) เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม
3) เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม
4) หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม

หากพิจารณาจากเส้นแนวโน้มประกอบ (ภาพประกอบ 1) โดยแบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 และหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่า ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเริ่มลดลงในปี 2540 แต่ในขณะเดียวกันเมื่อมาพิจารณาถึงเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม จะเห็นได้ว่า เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินเพิ่มขึ้นในช่วงปี 2534 – 2536 และลดลงมากในปี 2537 ซึ่งประกอบกับในปีเดียวกันนั้น หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมก็เพิ่มขึ้นสูงสุด ส่วนหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมมีลักษณะของเส้นแนวโน้มคล้ายกับเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม

ดังนั้น จึงสะท้อนให้เห็นว่า ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 การจัดสรรเงินลงทุนในสินทรัพย์หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมมีลักษณะตรงข้ามกัน กับเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมและหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม เมื่อบริษัทมีการลงทุนในหลักทรัพย์เอกชนเพิ่มขึ้น ก็จะลดการลงทุนในเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินและลดการลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจลง

เมื่อมาพิจารณาหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 ลักษณะเส้นแนวโน้มของการบริหารสินทรัพย์ทั้ง 3 ประเภทข้างต้นยังมีลักษณะที่คล้ายกับช่วงก่อนการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ แต่เมื่อปี 2545 มีการเปลี่ยนแปลงของลักษณะเส้นแนวโน้ม จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ปี 2545 – 2548 หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมและหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม มีลักษณะของเส้นไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินมีลักษณะของเส้นแนวโน้มตรงข้ามกับหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมและหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม แสดงให้เห็นว่า ตั้งแต่ปี 2545 – 2548 บริษัทมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดสรรเงินลงทุน โดยลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้น ถ้าบริษัทลงทุนหลักทรัพย์เอกชนและหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้น ก็จะทำการลดการลงทุนในเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินลง

1.2 การบริหารสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 (ตาราง 3 และภาพประกอบ 2)

การวิเคราะห์การบริหารสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด โดยพิจารณาจากข้อมูลในงบดุลแยกตามประเภทสินทรัพย์ นำมาคำนวณหาอัตราสินทรัพย์ต่อสินทรัพย์รวม จะได้ค่าร้อยละ (%) ดังรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 ร้อยละของการดำรงสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ระหว่างปี 2534 – 2548

หน่วย : ร้อยละ

สินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวม	ปี							
	2534	2535	2536	2537	3538	2539	2540	2541
1. หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม	7.36	6.74	6.40	7.48	5.60	4.72	8.73	16.19
2. หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม	33.69	32.54	42.60	43.66	46.40	41.69	28.43	21.40
3. หลักทรัพย์ต่างประเทศต่อสินทรัพย์รวม	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
4. เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม	32.30	29.26	20.57	18.09	17.90	20.98	22.02	22.20
5. เงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
6. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม	13.52	19.37	20.78	20.46	21.08	23.21	31.24	30.87
7. อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม	9.55	8.82	7.19	7.98	6.41	6.41	6.30	6.03
8. รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อสินทรัพย์รวม	2.45	2.33	1.72	1.55	1.70	2.12	2.44	2.61
9. สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวม	1.12	0.93	0.75	0.78	0.91	0.87	0.84	0.69
10. สินทรัพย์รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

หน่วย : ร้อยละ

สินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวม	ปี							
	2542	2543	2544	2545	3546	2547	2548	เฉลี่ย
1. หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม	28.15	36.71	44.02	51.77	53.74	57.27	58.01	26.19
2. หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม	29.43	28.54	26.49	22.63	27.42	24.87	24.30	31.61
3. หลักทรัพย์ต่างประเทศต่อสินทรัพย์รวม	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1.80	2.51	0.29
4. เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม	19.07	16.18	12.80	10.91	9.47	8.61	8.51	17.93
5. เงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.01	0.06	0.28	0.38	0.35	0.28	0.24	0.11
6. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม	14.98	11.02	9.64	8.44	4.34	3.18	2.95	15.67
7. อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม	5.39	4.77	4.13	3.45	2.59	2.06	1.87	5.53
8. รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อสินทรัพย์รวม	2.37	2.37	2.36	2.21	1.92	1.78	1.40	2.09
9. สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.60	0.34	0.27	0.22	0.17	0.14	0.21	0.59
10. สินทรัพย์รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

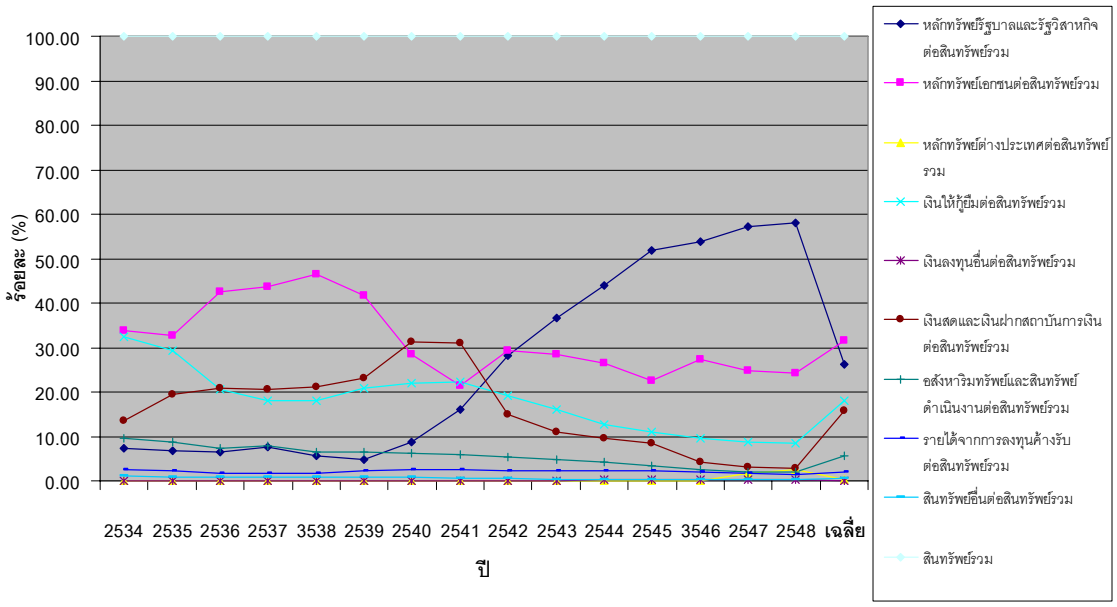

ภาพประกอบ 2 กราฟเส้นแสดงค่าร้อยละ (%) ของการบริหารสินทรัพย์บริษัทประกันชีวิตทั้งหมด แยกตามประเภทสินทรัพย์ ระหว่างปี 2534 – 2548

จากตาราง 3 การบริหารสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมมีค่าสูงสุดเท่ากับ ร้อยละ 23.06 รองลงมาคือ ค่าเฉลี่ยหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมเท่ากับร้อยละ 13.67 ค่าเฉลี่ยเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมภาพรวม เท่ากับร้อยละ 7.18 และค่าเฉลี่ยเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมเท่ากับร้อยละ 5.69 ตามลำดับ

จากข้อมูลข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า ภาพรวมการบริหารสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ระหว่างปี 2534 – 2548 สัดส่วนการใช้เงินลงทุนที่มีสัดส่วนสูงไปหาสัดส่วนต่ำ สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

1) หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม
2) หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม
3) เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม
4) เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม

หากพิจารณาจากเส้นแนวโน้มประกอบ (ภาพประกอบ 2) โดยแบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 และหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่า ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์

รวม มีแนวโน้มไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง แต่จะเริ่มลดลงเล็กน้อยในปี 2538 ลดลงต่ำที่สุดในปี 2539 และเพิ่มขึ้นต่อในปี 2540 ส่วนหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมมีลักษณะของเส้นแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2538 และมาเริ่มลดลงในปี 2539 – 2540 ทางด้านเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในปี 2534 – 2537 และเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี 2538 – 2540 ส่วนเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม จะเห็นได้ว่า เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินเพิ่มขึ้นอย่างต่อในช่วงปี 2534 – 2540 และเพิ่มขึ้นสูงสุดในปี 2540

เมื่อมาพิจารณาภายหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่าหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ส่วนหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมมีลักษณะของเส้นแนวโน้มต่ำสุดในปี 2541 และต่ำที่สุดในรอบ 15 ปี แล้วเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในปี 2542 ส่วนในปี 2543 – 2548 มีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย ในด้านเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม ตั้งแต่ปี 2541 – 2548 มีแนวโน้มลดลงติดต่อกันมาโดยตลอด เช่นเดียวกันกับเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมที่ลดลงต่อเนื่องโดยตลอดตั้งแต่ปี 2541 – 2548

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ตั้งแต่ปี 2534 – 2540 บริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย สัดส่วนการใช้เงินลงทุนส่วนใหญ่เน้นการลงทุนในหลักทรัพย์เอกชนเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าการลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ แต่หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดสรรเงินลงทุน โดยลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นสูงกว่าการลงทุนในหลักทรัพย์เอกชน และเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้วจะเห็นได้ว่าในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจเมื่อบริษัทประกันชีวิตทั้หมดเพิ่มการลงทุนในหลักทรัพย์เอกชนก็จะลดการลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ เงินให้กู้ยืมและเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินลง แต่เมื่อหลังจากเกิดวิกฤตเศรษฐกิจบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดได้มีการปรับเปลี่ยนการบริหารสินทรัพย์ใหม่โดยเมื่อการลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจและหลักทรัพย์เอกชนเพิ่มขึ้นควบคู่กันไป และจะลดการลงทุนในเงินให้กู้ยืมและเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินลง

1.3 เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย แยกตามประเภทสินทรัพย์ ระหว่างปี 2534 – 2548

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทยระหว่างปี 2534 – 2548 โดยพิจารณาเปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ยอัตราส่วนสินทรัพย์ต่อสินทรัพย์รวมระหว่างปี 2534 - 2548 และทำการเปรียบเทียบโดยแบ่งเป็นช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 และหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 รายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย แยกตามประเภทสินทรัพย์ ระหว่างปี 2534 – 2548

หน่วย : ร้อยละ

สินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวม	ค่าเฉลี่ย ปี 2534 -2548		ค่าเฉลี่ย ปี 2534 -2540		ค่าเฉลี่ย ปี 2541 -2548	
	TL	Ins	TL	Ins	TL	Ins
1. หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม	15.92	26.19	9.61	6.72	21.44	43.23
2. หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม	32.36	31.61	30.97	38.43	33.58	25.64
3. หลักทรัพย์ต่างประเทศต่อสินทรัพย์รวม	0.11	0.29	0.00	0.00	0.21	0.54
4. เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม	19.12	17.93	20.60	23.02	17.82	13.47
5. เงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.15	0.11	0.00	0.00	0.28	0.20
6. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม	22.25	15.67	24.89	21.38	19.94	10.68
7. อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม	7.53	5.53	10.76	7.52	4.71	3.79
8. รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อสินทรัพย์รวม	2.28	2.09	2.72	2.04	1.89	2.13
9. สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.27	0.59	0.44	0.89	0.12	0.33
10. สินทรัพย์รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

TL หมายถึง บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

Ins หมายถึง บริษัทประกันชีวิตทั้งหมด

จากตาราง 4 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์การบริหารสินทรัพย์ โดยแยกการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมระหว่างปี 2534 - 2548 ค่าเฉลี่ยก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 และค่าเฉลี่ยหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 สามารถอธิบายได้ดังนี้

1.3.1 เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1) จากการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม ปี 2534 – 2548 พบว่าหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด แต่หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า โดยภาพรวมบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีการบริหารสินทรัพย์โดยการใช้เงินลงทุนในหลักทรัพย์เอกชน เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน และเงินให้กู้ยืม เป็นสัดส่วนที่สูงกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ส่วนการใช้เงินลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจคิดเป็นสัดส่วนต่ำกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จึงพอสรุปได้ว่าการบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิตมีความแตกต่างจากการบริหารสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด

2) เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ระหว่างบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี โดยการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และ t-test เป็นดังนี้

วิธีทำ ตั้งสมมติฐาน $H_0 : \bar{\mu}_1 = \bar{\mu}_2$

$H_1 : \bar{\mu}_1 \neq \bar{\mu}_2$

กำหนดนัยสำคัญ α = 0.05 และ α = 0.10

คู่ที่		$\bar{x}_1$	$\bar{x}_2$	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2$
1.	หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ ต่อสินทรัพย์รวม	15.92	25.84	9.92	98.4064
2.	หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม	32.36	31.23	1.13	1.2769
3.	หลักทรัพย์ต่างประเทศต่อ สินทรัพย์รวม	0.11	0.57	0.46	0.2116
4.	เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม	19.12	17.72	1.4	1.96
5.	เงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.15	0.10	0.05	0.0025
6.	เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน ต่อสินทรัพย์รวม	22.25	15.49	6.76	45.6976
7.	อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม	7.53	5.47	2.06	4.2436
8.	รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อ สินทรัพย์รวม	2.28	2.06	0.22	0.0484
9.	สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.27	0.58	0.31	0.0961
				$\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$ = 22.31	$\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2$ = 151.9431

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$t = \frac{\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)}{\sqrt{\frac{n\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2 - \left(\sum \bar{x}_1 - \bar{x}_2\right)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ df = n -1

แทนค่า

$$t = \frac{22.31}{\sqrt{\frac{9(151.9431) - (22.31)^2}{9-1}}}$$

$$= \frac{22.31}{\sqrt{\frac{1{,}367.4879 - 497.7361}{8}}}$$

$$= \frac{22.31}{10.4268}$$

t = 2.140

จากการเปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญ α = 0.05 ที่ df = 8 ค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง เท่ากับ ± 2.306 ค่า t ที่คำนวณได้ เท่ากับ 2.140 ซึ่งน้อยกว่าค่า t จากการเปิดตาราง จึงยอมรับ H_0 ซึ่งพอสรุปได้ว่าระหว่างปี 2534 – 2548 การบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05

จากการเปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญ α = 0.10 ที่ df = 8 ค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง เท่ากับ ± 1.860 ค่า t ที่คำนวณได้ เท่ากับ 2.140 ซึ่งมากกว่าค่า t จากการเปิดตาราง จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งพอสรุปได้ว่าระหว่างปี 2534 – 2548 การบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.10

1.3.2 เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 7 ปี สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1) จากการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 พบว่า หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด แต่หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีการบริหารสินทรัพย์โดยการใช้เงินลงทุนในหลักทรัพย์เอกชนและเงินให้กู้ยืม เป็นสัดส่วนที่ต่ำกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ส่วนการใช้เงินลงทุนในส่วนเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน และหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นสัดส่วนสูงกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จึงพอสรุปได้ว่าในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 การบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจากการบริหารสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด

2) เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ระหว่างบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 7 ปี โดยการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และ t-test เป็นดังนี้

วิธีทำ ตั้งสมมติฐาน $H_0 : \bar{\mu}_1 = \bar{\mu}_2$

$H_1 : \bar{\mu}_1 \neq \bar{\mu}_2$

กำหนดนัยสำคัญ α = 0.05

คู่ที่	$\bar{x}_1$	$\bar{x}_2$	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2$
1. หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม	9.61	6.72	2.89	8.3521
2. หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม	30.97	38.43	7.46	55.6516
3. หลักทรัพย์ต่างประเทศต่อสินทรัพย์รวม	0.00	0.00	0.00	0.00
4. เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม	20.60	23.02	2.42	5.8564
5. เงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.00	0.00	0.00	0.00
6. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม	24.89	21.38	3.51	12.3201
7. อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม	10.76	7.52	3.24	10.4976
8. รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อสินทรัพย์รวม	2.72	2.04	0.68	0.4624
9. สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.44	0.89	0.45	0.2025
			$\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$ = 20.65	$\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2$ = 93.3436

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$t = \frac{\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)}{\sqrt{\frac{n\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2 - \left(\sum \bar{x}_1 - \bar{x}_2\right)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ df = n -1

แทนค่า $t = \frac{20.65}{\sqrt{\frac{9(93.3436) - (20.65)^2}{9-1}}}$

$$= \frac{20.65}{\sqrt{\frac{840.0924 - 426.4225}{8}}}$$

$$= \frac{20.65}{7.191}$$

$$t = 2.872$$

จากการเปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญ α = 0.05 ที่ df = 8 ค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง เท่ากับ ± 2.306 ค่า t ที่คำนวณได้ เท่ากับ 2.872 ซึ่งมากกว่าค่า t จากการเปิดตาราง จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งพอสรุปได้ว่าในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 การบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05

1.3.3 เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 8 ปี สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1) จากการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 พบว่า หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด แต่หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีการบริหารสินทรัพย์โดยการใช้เงินลงทุนในหลักทรัพย์เอกชน เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน และเงินให้กู้ยืม เป็นสัดส่วนที่สูงกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ส่วนการใช้เงินลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจคิดเป็นสัดส่วนต่ำกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จึงพอสรุปได้ว่าในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 การบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจากการบริหารสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด

2) เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ระหว่างบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 8 ปี โดยการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และ t-test เป็นดังนี้

วิธีทำ ตั้งสมมติฐาน $H_0 : \bar{\mu}_1 = \bar{\mu}_2$

$H_1 : \bar{\mu}_1 \neq \bar{\mu}_2$

กำหนดนัยสำคัญ α = 0.05 และ α = 0.10

คู่ที่		$\bar{x}_1$	$\bar{x}_2$	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2$
1.	หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม	21.44	43.23	21.79	474.8041
2.	หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม	33.58	25.64	7.94	63.0436
3.	หลักทรัพย์ต่างประเทศต่อสินทรัพย์รวม	0.21	0.54	0.33	0.1089
4.	เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม	17.82	13.47	4.35	18.9225
5.	เงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.28	0.20	0.08	0.0064
6.	เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม	19.94	10.68	9.26	85.7476
7.	อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม	4.71	3.79	0.92	0.8464
8.	รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อสินทรัพย์รวม	1.89	2.13	0.24	0.0576
9.	สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.12	0.33	0.21	0.0441
				$\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$ = 45.12	$\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2$ = 643.5812

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$t = \frac{\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)}{\sqrt{\frac{n\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2 - \left(\sum \bar{x}_1 - \bar{x}_2\right)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ df = n -1

แทนค่า

$$t = \frac{45.12}{\sqrt{\frac{9(643.5812) - (45.12)^2}{9-1}}}$$

$$= \frac{45.12}{\sqrt{\frac{5{,}792.2308 - 2{,}035.8144}{8}}}$$

$$= \frac{45.12}{21.669}$$

$$t = 2.082$$

จากการเปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญ α = 0.05 ที่ df = 8 ค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง เท่ากับ ± 2.306 ค่า t ที่คำนวณได้ เท่ากับ 2.082 ซึ่งน้อยกว่าค่า t จากการเปิดตาราง จึงยอมรับ H_0 ซึ่งพอสรุปได้ว่าในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 การบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05

จากการเปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญ α = 0.10 ที่ df = 8 ค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง เท่ากับ ± 1.860 ค่า t ที่คำนวณได้ เท่ากับ 2.082 ซึ่งมากกว่าค่า t จากการเปิดตาราง จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งพอสรุปได้ว่าในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 การบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.10

2. **การบริหารหนี้สิน (ตาราง 5 – ตาราง 7)**

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารหนี้สิน โดยพิจารณาจากข้อมูลในงบดุล โดยการหาอัตราส่วนหนี้สินต่อหนี้สินรวม ซึ่งคำนวณได้จาก (หนี้สิน ÷ หนี้สินรวม) ×100 ผลการวิเคราะห์จะอยู่ในรูปค่าร้อยละ (%) การวิเคราะห์การบริหารหนี้สิน แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นหัวข้อย่อย 3 หัวข้อ ดังนี้

2.1 *ภาพรวมการบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548*

การวิเคราะห์การบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยพิจารณาจากข้อมูลในงบดุลแยกตามประเภทหนี้สิน นำมาคำนวณหาอัตราส่วนหนี้สินต่อหนี้สินรวม จะได้ค่าร้อยละ (%) ดังรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 ร้อยละของการดำรงหนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด แยกตามประเภทหนี้สิน ระหว่างปี 2534 – 2548

หน่วย : ร้อยละ

หนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวม	ปี							
	2534	2535	2536	2537	3538	2539	2540	2541
1. เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม	92.16	93.15	93.80	93.27	93.12	92.84	93.36	93.79
2. เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	0.42	0.58	0.65	0.59	0.93	1.24	1.24	0.97
3. หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม	2.18	1.74	1.57	1.84	1.38	1.09	1.32	1.10
4. เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อต่อหนี้สินรวม	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
5. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม	0.10	0.19	0.18	0.13	0.17	0.12	0.12	0.10
6. ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	0.76	0.49	0.42	0.62	0.59	0.71	0.42	0.20
7. หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม	4.39	3.84	3.38	3.54	3.81	4.00	3.53	3.84
8. หนี้สินรวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ตาราง 5 (ต่อ)

หน่วย : ร้อยละ

หนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวม	ปี							
	2542	2543	2544	2545	3546	2547	2548	เฉลี่ย
1. เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม	91.16	91.96	92.10	92.57	91.80	92.79	92.40	92.53
2. เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	0.94	1.10	1.39	1.50	1.90	2.30	3.28	1.63
3. หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม	0.91	1.18	1.12	1.07	0.99	1.99	1.68	1.37
4. เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อต่อหนี้สินรวม	0.00	0.00	0.00	0.00	0.06	0.10	0.10	0.03
5. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม	0.13	0.09	0.08	0.00	0.04	0.02	0.04	0.08
6. ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	0.32	0.32	0.43	0.08	0.53	0.78	0.72	0.50
7. หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม	6.54	5.36	4.88	0.60	4.68	2.01	1.78	3.48
8. รวมหนี้สิน	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

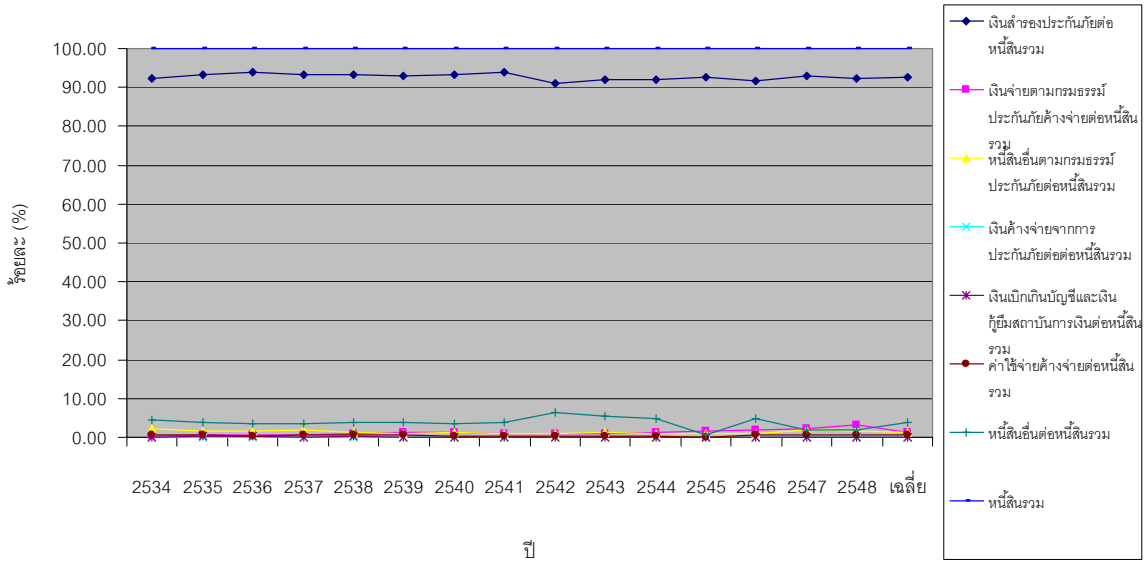

ภาพประกอบ 3 กราฟเส้นแสดงค่าร้อยละ (%) ของการบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด แยกตามประเภทหนี้สิน ระหว่างปี 2534 – 2548

จากตาราง 5 การบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม มีค่าสูงสุดเท่ากับ ร้อยละ 92.53 รองลงมาคือ ค่าเฉลี่ยหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม เท่ากับร้อยละ 3.48 ค่าเฉลี่ยเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม เท่ากับร้อยละ 1.63 และหนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม เท่ากับร้อยละ 1.37 ตามลำดับ

จากข้อมูลข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า ภาพรวมการบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 สัดส่วนหนี้สินที่มีสัดส่วนสูงไปหาสัดส่วนต่ำ สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

1) เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม
2) หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม
3) เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม
4) หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม

หากพิจารณาจากเส้นแนวโน้มประกอบ (ภาพประกอบ 3) โดยแบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 และหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่า ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวมและหนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยเช่นเดียวกัน

เมื่อมาพิจารณาภายหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่าเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม มีแนวโน้มลดลงเพียงเล็กน้อยในปี 2542 แต่หลังจากนั้นมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย โดยรวมแล้วมีลักษณะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง ส่วนหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวมมีลักษณะของเส้นแนวโน้มลดลงต่ำสุดในปี 2545 และต่ำที่สุดในรอบ 15 ปี แล้วเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในปี 2546 ส่วนในปี 2547 – 2548 มีการเปลี่ยนแปลงลดลงเพียงเล็กน้อย ในด้านเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม ตั้งแต่ปี 2541 – 2548 มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าภาพรวมของการบริหารหนี้สินของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด สัดส่วนหนี้สินส่วนใหญ่ของบริษัทเกิดจากเงินสำรองเพื่อจ่ายให้กับผู้เอาประกันภัยในอนาคต

2.2 ภาพรวมการบริหารหนี้สินของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 การวิเคราะห์การบริหารหนี้สินของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด โดยพิจารณาจากข้อมูลในงบดุลแยกตามประเภทหนี้สิน นำมาคำนวณหาอัตราส่วนหนี้สินต่อหนี้สินรวม จะได้ค่าร้อยละ (%) ดังรายละเอียดในตาราง 6

ตาราง 6 ร้อยละของการดำรงหนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวมของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด แยกตามประเภทหนี้สิน ระหว่างปี 2534 – 2548

หน่วย : ร้อยละ

หนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวม	ปี							
	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541
1. เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม	90.89	90.92	90.56	92.21	91.52	91.28	91.35	91.44
2. เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	0.48	0.59	0.58	0.62	0.72	0.83	0.78	0.58
3. หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม	4.43	4.43	4.57	3.08	3.02	3.00	3.04	3.23
4. เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อต่อหนี้สินรวม	0.16	0.13	0.17	0.18	0.09	0.07	0.09	0.10
5. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม	0.03	0.06	0.06	0.05	0.08	0.06	0.06	0.05
6. ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	0.43	0.34	0.35	0.47	0.41	0.42	0.53	0.40
7. หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม	3.57	3.51	3.69	3.38	4.06	4.23	4.06	4.16
8. หนี้สินรวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ตาราง 6 (ต่อ)

หน่วย : ร้อยละ

หนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวม	ปี							
	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	เฉลี่ย
1. เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม	90.15	88.70	88.67	91.18	90.57	91.26	91.14	90.79
2. เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	0.59	0.64	0.67	0.71	0.84	1.01	1.14	0.72
3. หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม	3.53	3.65	3.89	3.52	3.05	3.40	3.23	3.54
4. เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อต่อหนี้สินรวม	0.07	0.21	0.23	0.23	0.15	0.15	0.12	0.14
5. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม	0.05	0.03	0.02	0.00	0.01	0.00	0.01	0.04
6. ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	0.36	0.45	0.40	0.40	0.51	0.71	1.35	0.50
7. หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม	5.25	6.30	6.11	3.94	4.86	3.45	3.00	4.24
8. หนี้สินรวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

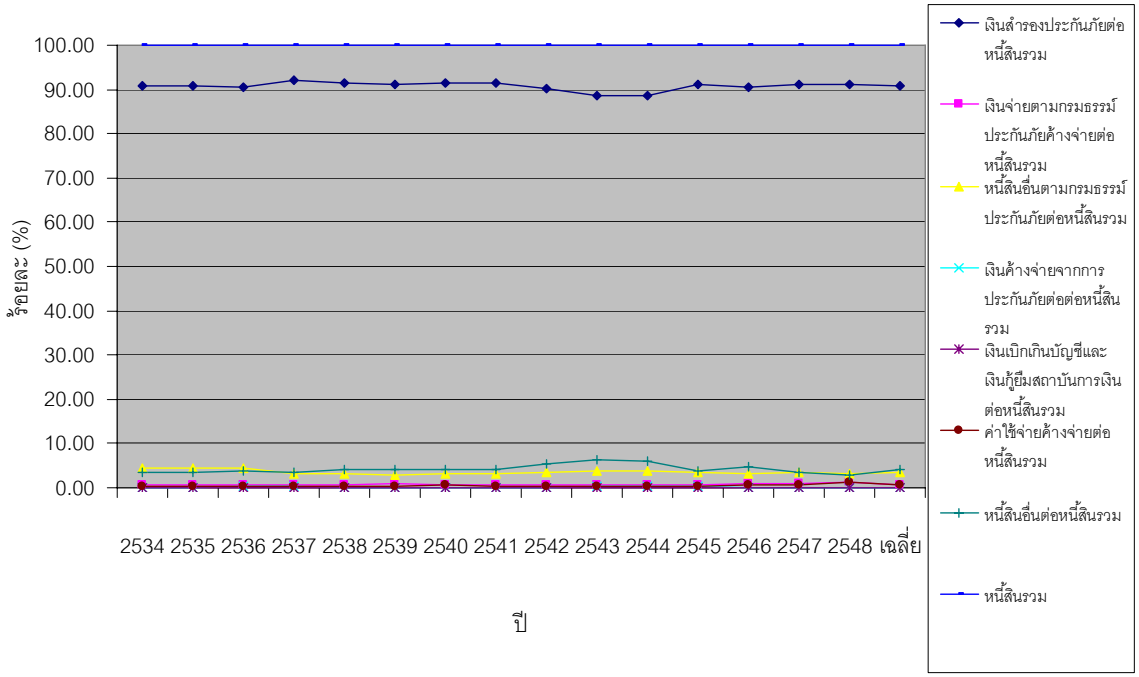

ภาพประกอบ 4 กราฟเส้นแสดงค่าร้อยละ (%) ของบริหารหนี้สินของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด แยกตามประเภทหนี้สิน ระหว่างปี 2534 – 2548

จากตาราง 5 การบริหารหนี้สินของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม มีค่าสูงสุด เท่ากับ ร้อยละ 90.79 รองลงมาคือ ค่าเฉลี่ยหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม เท่ากับร้อยละ 4.24 หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม เท่ากับร้อยละ 3.54 และค่าเฉลี่ยเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม เท่ากับร้อยละ 0.72 ตามลำดับ

จากข้อมูลข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า ภาพรวมการบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิตจำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 สัดส่วนการใช้เงินลงทุนที่มีสัดส่วนสูงไปหาสัดส่วนต่ำ สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

2) เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม
2) หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม
3) หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม
4) เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม

หากพิจารณาจากเส้นแนวโน้มประกอบ (ภาพประกอบ 4) โดยแบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 และหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่า ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม และหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย ส่วนหนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวมและเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยเช่นเดียวกัน

เมื่อมาพิจารณาภายหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่าเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม มีแนวโน้มลดลงจนถึงปี 2543 แต่หลังจากนั้นมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย โดยรวมแล้วมีลักษณะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง ส่วนหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวมมีลักษณะของเส้นแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในช่วงปี 2541 – 2544 และลดลงต่ำสุดในปี 2545 และตั้งแต่ ปี 2546 – 2548 มีการเปลี่ยนแปลงลดลงเพียงเล็กน้อย ในด้านหนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวมและเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม ตั้งแต่ปี 2541 – 2548 มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าภาพรวมของการบริหารหนี้สินของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย สัดส่วนหนี้สินส่วนใหญ่เกิดจากเงินสำรองเพื่อจ่ายให้กับผู้เอาประกันภัยในอนาคต

2.3 เปรียบเทียบการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทยระหว่างปี 2534 – 2548 โดยพิจารณาเปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ยอัตราส่วนหนี้สินต่อหนี้สินรวมระหว่างปี 2534 - 2548 และทำการเปรียบเทียบโดยแบ่งเป็นช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 กับหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 รายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทยระหว่างปี 2534 – 2548

หน่วย : ร้อยละ

หนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวม	ค่าเฉลี่ย ปี 2534 -2548		ค่าเฉลี่ย ปี 2534 -2540		ค่าเฉลี่ย ปี 2540 -2548	
	TL	Ins	TL	Ins	TL	Ins
1. เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม	92.53	90.79	93.10	91.25	92.32	90.39
2. เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	1.63	0.72	0.81	0.66	1.67	0.77
3. หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม	1.37	3.54	1.59	3.65	1.26	3.44
4. เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อต่อหนี้สินรวม	0.03	0.14	0.00	0.13	0.03	0.16
5. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม	0.08	0.04	0.14	0.06	0.06	0.02
6. ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	0.5	0.5	0.57	0.42	0.42	0.57
7. หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม	3.48	4.24	3.78	3.79	3.71	4.63
8. หนี้สินรวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

TL คือ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

Ins คือ บริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

จากตาราง 7 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์การบริหารหนี้สิน โดยแยกการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมระหว่างปี 2534 - 2548 ค่าเฉลี่ยก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 และค่าเฉลี่ยหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 สามารถอธิบายได้ดังนี้

2.3.1 เปรียบเทียบการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1) จากการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม ปี 2534 – 2548 พบว่าเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด สูงกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ส่วนหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวมต่ำกว่า สะท้อนให้เห็นว่า หนี้สินส่วนใหญ่ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เป็นหนี้ที่เกิดจากการกันเงินสำรองตามกรมธรรม์ ซึ่งเป็นเงินของลูกค้าที่จะต้องจ่ายในอนาคต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จึงพอสรุปได้ว่าการบริหารหนี้สินของบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจากการบริหารสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด

2) เปรียบเทียบการบริหารหนี้สิน ระหว่างบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี โดยการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และ t-test เป็นดังนี้

วิธีทำ ตั้งสมมติฐาน $H_0 : \bar{\mu}_1 = \bar{\mu}_2$

$H_1 : \bar{\mu}_1 \neq \bar{\mu}_2$

กำหนดนัยสำคัญ α = 0.05

คู่ที่		$\bar{x}_1$	$\bar{x}_2$	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2$
1.	เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม	92.53	90.79	1.74	3.0276
2.	เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	1.63	0.72	0.91	0.8281
3.	หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม	1.37	3.54	2.17	4.7089
4.	เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อต่อหนี้สินรวม	0.03	0.14	0.11	0.0121
5.	เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม	0.08	0.04	0.04	0.0016
6.	ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	0.50	0.50	0.00	0.00
7.	หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม	3.48	4.24	0.76	0.5776
				$\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$ = 5.73	$\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2$ = 9.1559

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$t = \frac{\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)}{\sqrt{\frac{n\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2 - \left(\sum \bar{x}_1 - \bar{x}_2\right)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ df = n -1

แทนค่า

$$t = \frac{5.73}{\sqrt{\frac{7(9.1559) - (5.73)^2}{7-1}}}$$

$$= \frac{5.73}{\sqrt{\frac{64.0913 - 32.8329}{6}}}$$

$$= \frac{5.73}{2.283}$$

$$t = 2.600$$

จากการเปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญ α = 0.05 ที่ df = 6 ค่า t ที่ได้จากการเปิดตารางเท่ากับ ± 2.447 ค่า t ที่คำนวณได้ เท่ากับ 2.600 ซึ่งมากกว่าค่า t จากการเปิดตาราง จึงปฏิเสธ H_0

ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าระหว่างปี 2534 – 2548 การบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05

2.3.2 เปรียบเทียบการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 7 ปี สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1) จากการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 พบว่าเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด สูงกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ส่วนหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวมต่ำกว่า สะท้อนให้เห็นว่า หนี้สินส่วนใหญ่ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เป็นหนี้ที่เกิดจากการกันเงินสำรองตามกรมธรรม์ ซึ่งเป็นเงินของลูกค้าที่จะต้องจ่ายในอนาคต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จึงพอสรุปได้ว่าในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 การบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจากการบริหารสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด

2) เปรียบเทียบการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 7 ปี โดยการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และ t-test เป็นดังนี้

วิธีทำ ตั้งสมมติฐาน $H_0 : \bar{\mu}_1 = \bar{\mu}_2$

$H_1 : \bar{\mu}_1 \neq \bar{\mu}_2$

กำหนดนัยสำคัญ α = 0.05

คู่ที่		$\bar{x}_1$	$\bar{x}_2$	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2$
1.	เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม	93.10	91.25	1.85	3.4225
2.	เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัย ค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	0.81	0.66	0.15	0.0225
3.	หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย ต่อหนี้สินรวม	1.59	3.65	2.06	4.2636
4.	เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อ ต่อหนี้สินรวม	0.00	0.13	0.13	0.0169
5.	เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืม สถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม	0.14	0.06	0.08	0.0064
6.	ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	0.57	0.42	0.15	0.0225
7.	หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม	3.78	3.79	0.01	0.0001
				$\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$ = 4.43	$\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2$ = 7.7345

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$t = \frac{\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)}{\sqrt{\frac{n\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2 - \left(\sum \bar{x}_1 - \bar{x}_2\right)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ df = n -1

แทนค่า $t = \frac{4.43}{\sqrt{\frac{7(7.7345) - (4.43)^2}{7-1}}}$

$$= \frac{4.43}{\sqrt{\frac{54.1415 - 19.6249}{6}}}$$

$$= \frac{4.43}{2.449}$$

$$t = 1.809$$

จากการเปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญ α = 0.05 ที่ df = 6 ค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง เท่ากับ ± 2.447 ค่า t ที่คำนวณได้ เท่ากับ 1.809 ซึ่งน้อยกว่าค่า t จากการเปิดตาราง จึงยอมรับ H_0 ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 การบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกัน

ชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05

2.3.3 เปรียบเทียบการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 8 ปี สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1) จากการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 พบว่าเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด สูงกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ส่วนหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวมต่ำกว่า สะท้อนให้เห็นว่า หนี้สินส่วนใหญ่ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เป็นหนี้ที่เกิดจากการกันเงินสำรองตามกรมธรรม์ ซึ่งเป็นเงินของลูกค้าที่จะต้องจ่ายในอนาคต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จึงพอสรุปได้ว่าในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 การบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจากการบริหารสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด

2) เปรียบเทียบการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 8 ปี โดยการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และ t-test เป็นดังนี้

วิธีทำ ตั้งสมมติฐาน $H_0 : \bar{\mu}_1 = \bar{\mu}_2$

$H_1 : \bar{\mu}_1 \neq \bar{\mu}_2$

กำหนดนัยสำคัญ α = 0.05

คู่ที่		$\bar{x}_1$	$\bar{x}_2$	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2$
1.	เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม	92.32	90.39	1.93	3.7249
2.	เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัย ค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	1.67	0.77	0.09	0.0081
3.	หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย ต่อหนี้สินรวม	1.26	3.44	2.18	4.7524
4.	เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อ ต่อหนี้สินรวม	0.03	0.16	0.13	0.0169
5.	เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืม สถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม	0.06	0.02	0.04	0.0016
6.	ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	0.42	0.57	0.15	0.0225
7.	หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม	3.71	4.63	0.92	0.8464
				$\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$ = 6.25	$\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2$ = 9.3728

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$t = \frac{\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)}{\sqrt{\frac{n\sum(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2 - \left(\sum \bar{x}_1 - \bar{x}_2\right)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ df = n -1

แทนค่า

$$t = \frac{6.25}{\sqrt{\frac{7(9.3728) - (6.25)^2}{7-1}}}$$

$$= \frac{6.25}{\sqrt{\frac{65.6096 - 39.0625}{6}}}$$

$$= \frac{6.25}{2.103}$$

$$t = 2.972$$

จากการเปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญ α = 0.05 ที่ df = 6 ค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง เท่ากับ ± 2.447 ค่า t ที่คำนวณได้ เท่ากับ 2.972 ซึ่งมากกว่าค่า t จากการเปิดตาราง จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 การบริหารหนี้สินของบริษัท ไทย

ประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05

ตอนที่ 2

ภาพรวมเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าบริษัทระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

1. **ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน**

ภาพรวมเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงานระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 โดยพิจารณาจากอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ จากข้อมูลในงบกำไรขาดทุนและงบดุล โดยใช้สูตร

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)} = \frac{PBIT}{TotalAsset} \times 100$$

โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นหัวข้อย่อยได้ทั้งหมด 3 หัวข้อ ดังนี้

1.1 ประสิทธภาพในการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยพิจารณาจากข้อมูลในงบกำไรขาดทุนและงบดุล นำมาคำนวณหาอัตราอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ จะได้ค่าร้อยละ (%) ดังรายละเอียดในตาราง 8

ตาราง 8 กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเงินได้นิติบุคคล (PBIT) สินทรัพย์รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 - 2548

ปี	PBIT (1)	สินทรัพย์รวม (ล้านบาท) (2)	อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	
			ร้อยละ (%) (1) ÷ (2)	การเปลี่ยนแปลง % จากปีที่ผ่านมา
2534	30.97	14,492.37	0.21	(0.04)
2535	40.26	17,935.52	0.22	0.01
2536	65.07	21,989.39	0.30	0.07
2537	104.45	25,761.44	0.41	0.11
2538	137.01	30,824.50	0.44	0.04
2539	145.64	35,597.88	0.41	(0.04)
2540	68.98	39,754.69	0.17	(0.24)
2541	108.13	44,569.59	0.24	0.07
2542	148.70	50,695.58	0.29	0.05
2543	309.76	55,068.25	0.56	0.27
2544	1,161.39	61,666.91	1.88	1.32
2545	1,331.60	68,190.90	1.95	0.07
2546	2,252.87	80,322.81	2.80	0.85
2547	2,905.33	89,503.78	3.25	0.44
2548	2,893.99	101,227.43	2.86	(0.39)
เฉลี่ย	780.28	49,173.40	1.07	0.17

หมายเหตุ 1. PBIT คือ กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเงินได้นิติบุคคล

2. ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

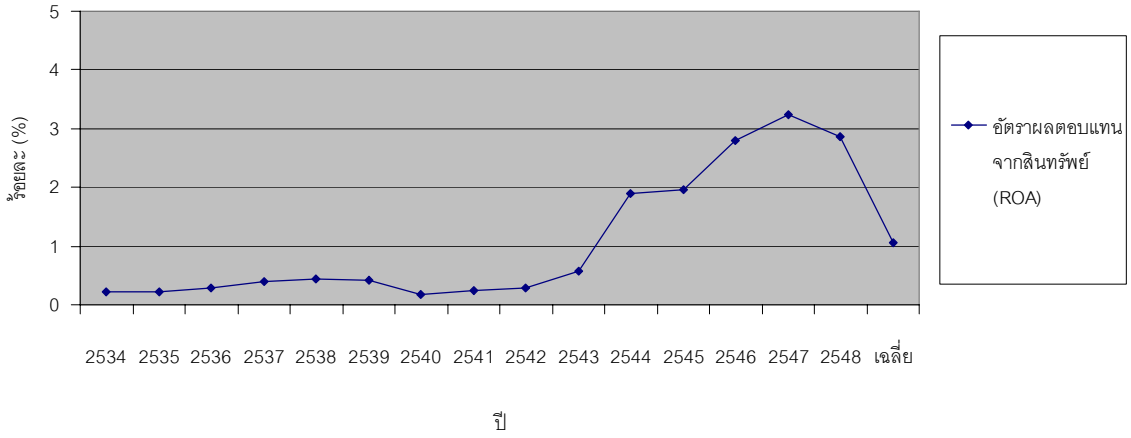

ภาพประกอบ 5 กราฟเส้นแสดงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548

จากตาราง 8 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ของบริษัท ไทยประกันชีวิตจำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ เท่ากับ ร้อยละ 1.07 โดยในปี 2547 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีค่าสูงสุดเท่ากับร้อยละ 3.25 ส่วนในปี 2540 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีค่าต่ำสุดเท่ากับร้อยละ 0.17

จากข้อมูลข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า ในปี 2547 บริษัท ไทยประกันชีวิตจำกัด มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงที่สุด ในช่วง 15 ปี และในปี 2540 บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่ำที่สุด

หากพิจารณาจากเส้นแนวโน้มประกอบ (ภาพประกอบ 5) โดยแบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 และหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่า ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 เส้นอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และลดลงในปี 2540

เมื่อมาพิจารณาหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่าเส้นอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และลดลงเล็กน้อยในปี 2548

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าภาพรวมของประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีประสิทธิภาพดีขึ้นมากหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ

1.2 ประสิทธภาพในการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย โดยพิจารณาจากข้อมูลในงบกำไรขาดทุนและงบดุล นำมาคำนวณหาอัตราอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ จะได้ค่าร้อยละ (%) ดังรายละเอียดในตาราง 9

ตาราง 9 กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเงินได้นิติบุคคล (PBIT) สินทรัพย์รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548

หน่วย : ร้อยละ

ปี	PBIT (1)	สินทรัพย์รวม (ล้านบาท) (2)	อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	
			ร้อยละ (%) (1) ÷ (2)	การเปลี่ยนแปลง % จากปีที่ผ่านมา
2534	1,997.51	58,935.13	3.39	0.00
2535	2,647.95	73,084.74	3.62	0.23
2536	3,176.47	102,514.13	3.10	(0.52)
2537	4,678.99	119,522.43	3.91	0.82
2538	3,836.25	138,071.91	2.78	(1.14)
2539	1,509.10	145,825.26	1.03	(1.74)
2540	(563.19)	164,560.23	(0.34)	(1.38)
2541	4,662.00	183,667.55	2.54	2.88
2542	8,952.63	215,578.31	4.15	1.61
2543	2,458.77	243,052.22	1.01	(3.14)
2544	5,496.57	289,941.24	1.90	0.88
2545	8,342.82	351,708.35	2.37	0.48
2546	15,010.50	447,238.23	3.36	0.98
2547	17,190.24	526,572.97	3.26	(0.09)
2548	22,090.38	620,418.42	3.56	0.30
เฉลี่ย	6,765.80	245,379.41	2.64	0.01

หมายเหตุ 1. PBIT คือ กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีเงินได้นิติบุคคล

2. ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

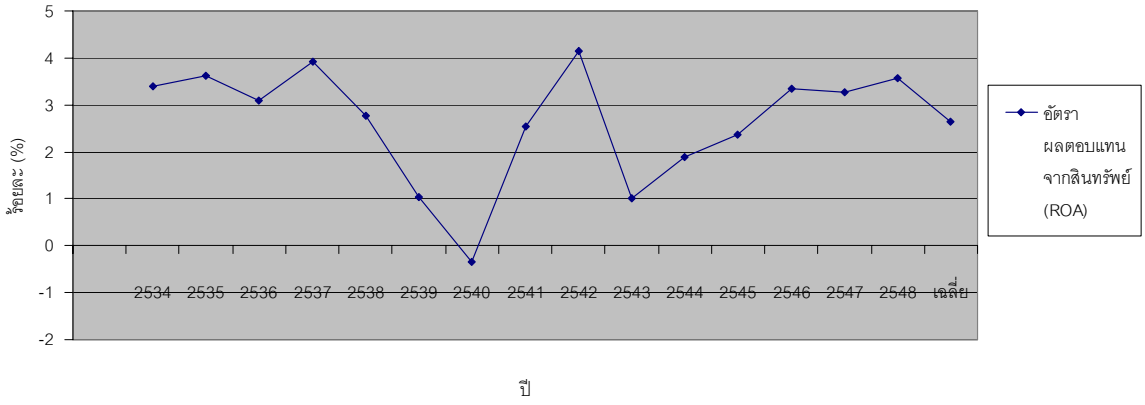

ภาพประกอบ 6 กราฟเส้นแสดงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548

จากตาราง 9 อัตราผลตอบแทนจาสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ เท่ากับ ร้อยละ 2.46 โดยในปี 2542 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีค่าสูงสุดเท่ากับร้อยละ 4.15 ส่วนในปี 2540 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีค่าต่ำสุดและติดลบ โดยมีค่าเท่ากับร้อยละ -0.34

จากข้อมูลข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า ในปี 2542 บริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงที่สุด ในช่วง 15 ปี และในปี 2540 บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่ำที่สุด

หากพิจารณาจากเส้นแนวโน้มประกอบ (ภาพประกอบ 6) โดยแบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 และหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่า ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 เส้นอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์อยู่ในระดับค่อนข้างสูงโดยมีค่ามากกว่าร้อยละ 3 แต่ตั้งแต่ปี 2537 – 2540 ลดลงอย่างต่อเนื่อง และลดลงต่ำที่สุดในปี 2540

เมื่อมาพิจารณาหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่าเส้นอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมากในปี 2541 และปี 2542 และลดลงอย่างมากในปี 2543 และหลังจากนั้นมีแนวโน้มค่อย ๆ เพิ่มขึ้นจนถึงปี 2548

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าภาพรวมของประสิทธิภาพในการดำเนินงานบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทยมีประสิทธิภาพดีขึ้นมากหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ แต่ไม่ค่อยมีเสถียรภาพ

1.3 เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงานระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548

การวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทยระหว่างปี 2534 – 2548 โดยพิจารณาเปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ระหว่างปี 2534 - 2548 และทำการเปรียบเทียบโดยแบ่งเป็นช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 กับหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 รายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ปี 2534 -2548 ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ปี 2534 -2540 ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ปี 2540 -2548 ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

หน่วย : ร้อยละ

ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ปี 2534 -2548		ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ปี 2534 -2540		ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ปี 2541 -2548	
TL	Ins	TL	Ins	TL	Ins
1.07	2.64	0.31	2.50	1.73	2.77

TL คือ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

Ins คือ บริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

จากตาราง 10 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยแยกการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมระหว่างปี 2534 - 2548 ค่าเฉลี่ยก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 และค่าเฉลี่ยหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 สามารถอธิบายได้ดังนี้

1.3.1 เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงานระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1) จากการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ปี 2534 – 2548 พบว่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ต่ำกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานอขงบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจากประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

2) เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ระหว่างบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี โดยการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และ t-test เป็นดังนี้

วิธีทำ ตั้งสมมติฐาน $H_0 : \mu_1 = 2.46$

$H_1 : \mu_1 \neq 2.46$

กำหนดนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$t = \frac{\bar{x} - \mu}{\frac{s}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ $\bar{x} = 1.07$, $\mu = 2.64$

$s = 1.136$, $n = 15$

ดังนั้น $df = n - 1 = 15 - 1 = 14$

แทนค่า

$$t = \frac{1.07 - 2.64}{\frac{1.136}{\sqrt{15}}}$$

$$= \frac{-1.57}{0.2933}$$

$t = -5.353$

จากการเปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญ α = 0.05 ที่ df = 14 ค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง เท่ากับ ± 2.145 ค่า t ที่คำนวณได้ เท่ากับ -5.353 ซึ่งน้อยกว่าค่า t จากการเปิดตาราง จึงยอมรับ H_0 ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าระหว่างปี 2534 – 2548 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05

1.3.2 เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 7 ปี สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1) จากการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 พบว่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ต่ำกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินงานอของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจากประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

2) เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ระหว่างบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 7 ปี โดยการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และ t-test เป็นดังนี้

วิธีทำ ตั้งสมมติฐาน H_0 : μ_1 = 2.50

H_1 : $\mu_1 \neq$ 2.50

กำหนดนัยสำคัญ α = 0.05

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$t = \frac{\bar{x} - \mu}{\frac{s}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ $\bar{x}$ = 0.31, μ = 2.50

s = 0.112, n = 7

ดังนั้น $df = n - 1 = 7 - 1 = 6$

แทนค่า

$$t = \frac{0.31 - 2.50}{\frac{0.112}{\sqrt{7}}}$$

$$= \frac{-2.19}{0.042}$$

t = -52.143

จากการเปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญ α = 0.05 ที่ df = 6 ค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง เท่ากับ ± 2.447 ค่า t ที่คำนวณได้ เท่ากับ -52.143 ซึ่งน้อยกว่าค่า t จากการเปิดตาราง จึงยอมรับ H_0 ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05

1.3.3 เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 8 ปี สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1) จากการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 พบว่าประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ต่ำกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินงานอขงบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจากประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

2) เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ระหว่างบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 8 ปี โดยการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และ t-test เป็นดังนี้

วิธีทำ ตั้งสมมติฐาน $H_0 : \mu_1 = 2.77$

$H_1 : \mu_1 \neq 2.77$

กำหนดนัยสำคัญ α = 0.05

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$t = \frac{\bar{x} - \mu}{\frac{s}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ $\bar{x}$ = 1.73, μ = 2.77

s = 1.223, n = 8

ดังนั้น $df = n-1 = 8 - 1 = 7$

แทนค่า

$$t = \frac{1.73 - 2.77}{\frac{1.223}{\sqrt{8}}}$$

$$= \frac{-1.04}{0.432}$$

$$t = -2.407$$

จากการเปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญ α = 0.05 ที่ df = 7 ค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง เท่ากับ ± 2.365 ค่า t ที่คำนวณได้ เท่ากับ -2.407 ซึ่งน้อยกว่าค่า t จากการเปิดตาราง จึงยอมรับ H_0 ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05

2. **มูลค่าบริษัท**

การวิเคราะห์ภาพรวมเกี่ยวกับมูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบมูลค่าบริษัทระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 โดยพิจารณาจากมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) โดยมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

EVA = กำไรก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล – Opportunity Cost

โดยที่ EVA = มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ

Opportunity Cost = (MLR x สินทรัพย์ลงทุน) - รายได้สุทธิจากการลงทุน

MLR = อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบมีระยะเวลาที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูค้ารายใหญ่ชั้นดี

และแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นหัวข้อย่อยได้ทั้งหมด 3 หัวข้อ ดังนี้

2.1 มูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัดระหว่างปี 2534 – 2548

การวิเคราะห์มูลค่าของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยพิจารณาจากข้อมูลในงบกำไรขาดทุนและงบดุล นำมาคำนวณหามูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ดังรายละเอียดในตาราง 11

ตาราง 11 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548

หน่วย : ล้านบาท

ปี	กำไร (ขาดทุน) ก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล	MLR (%)	สินทรัพย์ลงทุน	สินทรัพย์ลงทุน * MLR	รายได้สุทธิจากการลงทุน	Opportunity Cost	มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)	การเปลี่ยนแปลงของ EVA จากปีที่ผ่านมา
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
				(4) x (3)		(5) - (6)	(2) -(7)	
2534	28.89	15.40	11,271.52	1,735.35	1,242.78	492.57	(463.68)	0.00
2535	37.66	12.19	14,412.07	1,756.47	1,276.55	479.93	(442.27)	21.41
2536	59.77	11.19	18,590.17	2,079.78	1,680.07	399.71	(339.94)	102.33
2537	100.45	10.94	22,250.70	2,433.67	1,818.32	615.35	(514.90)	(174.96)
2538	131.83	13.31	26,865.90	3,576.52	2,366.37	1,210.15	(1,078.32)	(563.42)
2539	138.06	13.60	31,113.91	4,232.79	3,014.41	1,218.38	(1,080.32)	(2.01)
2540	51.90	13.73	34,578.41	4,747.33	3,205.53	1,541.79	(1,489.89)	(409.57)
เฉลี่ย	78.37	12.91	22,726.10	2,937.41	2,086.29	851.12	(772.76)	(146.60)

หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

2. MLR = อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบมีระยะเวลาที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูค้ารายใหญ่ชั้นดี

3. Opportunity Cost ต้นทุนค่าเสียโอกาส = (MLR x สินทรัพย์ลงทุน) – รายได้สุทธิจากการลงทุน

ตาราง 11 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาท

ปี	กำไร (ขาดทุน) ก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล	MLR (%)	สินทรัพย์ลงทุน	สินทรัพย์ลงทุน * MLR	รายได้สุทธิจากการลงทุน	Opportunity Cost	มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)	การเปลี่ยนแปลงของ EVA จากปีที่ผ่านมา
(1)	(2)	(3)	(4)	(5) (4) x (3)	(6)	(7) (5) - (6)	(8) (2) -(7)	(9)
2541	91.15	14.73	39,406.82	5,804.30	3,525.33	2,278.97	(2,187.82)	(697.93)
2542	135.25	9.40	45,853.79	4,308.35	2,813.64	1,494.70	(1,359.45)	828.37
2543	291.61	8.42	50,451.30	4,246.32	2,897.39	1,348.93	(1,057.32)	302.13
2544	1,139.15	7.77	55,696.83	4,328.11	3,135.75	1,192.36	(53.21)	1,004.11
2545	1,301.39	7.21	62,990.95	4,540.60	3,114.41	1,426.19	(124.80)	(71.59)
2546	2,215.81	6.27	75,264.66	4,719.72	3,248.12	1,471.60	744.21	869.01
2547	2,833.96	5.75	83,932.75	4,826.13	3,689.85	1,136.29	1,697.67	953.46
2548	2,826.50	6.10	95,183.79	5,810.18	4,131.71	1,678.47	1,148.03	(549.64)
เฉลี่ย	1,354.35	8.21	63,597.61	4,822.96	3,319.52	1,503.44	(149.09)	329.74
เฉลี่ยรวม	758.89	10.40	44,524.24	3,943.04	2,744.01	1,199.02	(440.13)	107.45

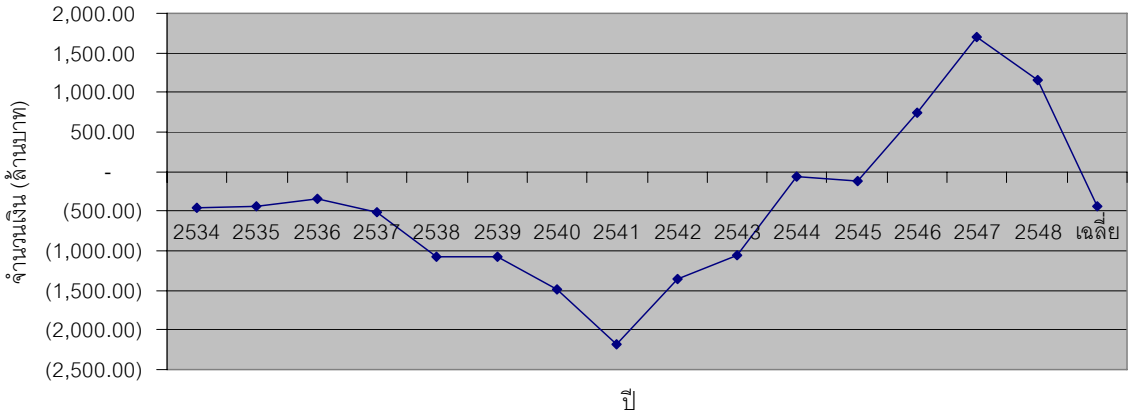

ภาพประกอบ 7 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) บริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548

จากตาราง 11 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ เท่ากับ -440.13 ล้านบาท โดยในปี 2547 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจมีมูลค่าสูงสุดเท่ากับ 1,697.67 ล้านบาท ส่วนในปี 2541 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจมีค่าต่ำสุดและติดลบ โดยมีมูลค่าเท่ากับ -2,187.82 ล้านบาท

จากข้อมูลข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า ในปี 2547 บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีมูลค่าสูงที่สุด ในช่วง 15 ปี และในปี 2541 บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีมูลค่าต่ำที่สุด

หากพิจารณาจากเส้นแนวโน้มประกอบ (ภาพประกอบ 7) โดยแบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 และหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่า ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 เส้นมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง

เมื่อมาพิจารณาหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่าเส้นมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2547 และลดลงเล็กน้อยในปี 2548

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าภาพรวมของมูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิตจำกัด มีมูลค่าเพิ่มดีขึ้นมากหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ และค่อนข้างมีเสถียรภาพ

2.2 มูลค่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทยหว่างปี 2534 – 2548 การวิเคราะห์มูลค่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย โดยพิจารณาจากข้อมูลในงบกำไรขาดทุนและงบดุล นำมาคำนวณหามูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ดังรายละเอียดในตาราง 12

จากตาราง 12 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ เท่ากับ 941.11 ล้านบาท โดยในปี 2548 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจมีมูลค่าสูงสุดเท่ากับ 13,051.68 ล้านบาท ส่วนในปี 2540 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจมีค่าต่ำสุดและติดลบ โดยมีมูลค่าเท่ากับ -8,078.90 ล้านบาท

จากข้อมูลข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า ในปี 2548 บริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย มีมูลค่าสูงที่สุด ในช่วง 15 ปี และมีมูลค่าต่ำที่สุดในปี 2540

หากพิจารณาจากเส้นแนวโน้มประกอบ (ภาพประกอบ 8) ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 เส้นมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ปี 2543 เส้นมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2548

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าภาพรวมของมูลค่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย มีมูลค่าเพิ่มดีขึ้นมากหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ และค่อนข้างมีเสถียรภาพ

ตาราง 12 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) บริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548

หน่วย : ล้านบาท

ปี	กำไร (ขาดทุน) ก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล	MLR (%)	สินทรัพย์ลงทุน	สินทรัพย์ลงทุน * MLR	รายได้สุทธิจากการลงทุน	Opportunity Cost	มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)	การเปลี่ยนแปลงของ EVA จากปีที่ผ่านมา
(1)	(2)	(3)	(4)	(5) (4) x (3)	(6)	(7) (5) - (6)	(8) (2) -(7)	(9)
2534	1,986.48	15.40	50,055.17	7,706.41	5,040.10	2,666.31	(679.83)	0.00
2535	2,633.28	12.19	63,063.59	7,685.87	5,612.12	2,073.76	559.52	1,239.35
2536	3,143.16	11.19	90,993.22	10,179.87	6,503.31	3,676.55	(533.39)	(1,092.91)
2537	4,632.45	10.94	105,350.46	11,522.71	7,146.14	4,376.56	255.89	789.28
2538	3,780.54	13.31	123,496.03	16,440.41	9,060.98	7,379.43	(3,598.89)	(3,854.78)
2539	1,438.45	13.60	127,720.51	17,375.31	10,733.08	6,642.23	(5,203.78)	(1,604.89)
2540	(650.21)	13.73	142,099.41	19,509.07	12,080.38	7,428.69	(8,078.90)	(2,875.12)
เฉลี่ย	2,423.45	12.91	100,396.91	12,917.09	8,025.16	4,891.93	(2,468.48)	(1,057.01)

หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-) 2. MLR = อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบมีระยะเวลาที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูค้ารายใหญ่ชั้นดี

3. Opportunity Cost ต้นทุนค่าเสียโอกาส = (MLR x สินทรัพย์ลงทุน) - รายได้สุทธิจากการลงทุน

ตาราง 12 (ต่อ)

ปี	กำไร (ขาดทุน) ก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล	MLR (%)	สินทรัพย์ลงทุน	สินทรัพย์ลงทุน * MLR	รายได้สุทธิจากการลงทุน	Opportunity Cost	มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)	การเปลี่ยนแปลงของ EVA จากปีที่ผ่านมา
(1)	(2)	(3)	(4)	(5) (4) x (3)	(6)	(7) (5) - (6)	(8) (2) -(7)	(9)
2541	4,538.16	14.73	160,638.01	23,660.64	14,318.64	9,342.00	(4,803.84)	3,275.06
2542	8,820.14	9.40	192,362.16	18,074.03	13,337.74	4,736.29	4,083.84	8,887.69
2543	2,339.46	8.42	217,941.86	18,343.44	13,909.98	4,433.46	(2,094.00)	(6,177.84)
2544	5,341.73	7.77	260,266.48	20,224.87	15,372.53	4,852.34	489.39	2,583.39
2545	8,042.73	7.21	320,280.37	23,086.88	17,076.61	6,010.27	2,032.46	1,543.08
2546	14,729.02	6.27	417,869.48	26,203.90	19,021.01	7,182.89	7,546.13	5,513.67
2547	16,805.71	5.75	491,388.38	28,254.83	22,539.46	5,715.37	11,090.34	3,544.21
2548	21,703.34	6.10	583,781.52	35,635.00	26,983.34	8,651.66	13,051.68	1,961.34
เฉลี่ย	10,290.04	8.21	330,566.03	24,185.45	17,819.91	6,365.53	3,924.50	2,641.32
เฉลี่ยรวม	6,618.96	10.40	223,153.78	18,926.88	13,249.03	5,677.85	941.11	915.43

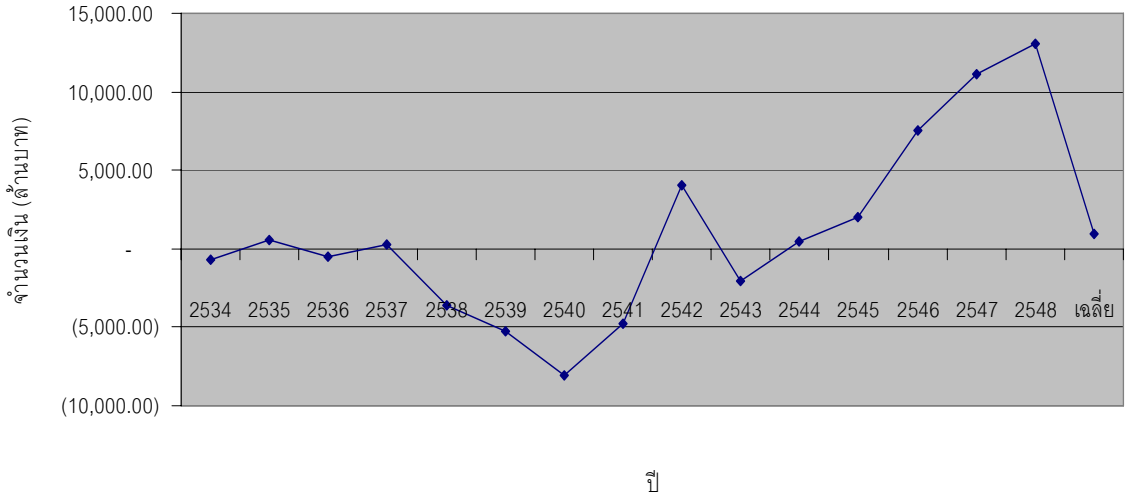

ภาพประกอบ 8 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) บริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ระหว่างปี 2534 – 2548

2.3 เปรียบเทียบมูลค่าบริษัทระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 การวิเคราะห์เปรียบเทียบมูลค่าบริษัท ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทยระหว่างปี 2534 – 2548 โดยพิจารณาเปรียบเทียบจากมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ระหว่างปี 2534 - 2548 และทำการเปรียบเทียบโดยแบ่งเป็นช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 กับหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 รายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตาราง 13

ตาราง 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ปี 2534 -2548 ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ปี 2534 -2540 ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ปี 2540 -2548 ระหว่างบริษัท ไทประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

หน่วย : ล้านบาท

ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ปี 2534 -2548		ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ปี 2534 -2540		ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ปี 2541 -2548	
TL	Ins	TL	Ins	TL	Ins
(440.13)	941.11	(772.76)	(2,468.48)	(149.09)	3,924.50

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

จากตาราง 13 สามารถอธิบายผลการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ โดยแยกการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมระหว่างปี 2534 - 2548 ค่าเฉลี่ยก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 และค่าเฉลี่ยหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 ได้ดังนี้

2.3.1 เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1) จากการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2548 พบว่ามูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ต่ำกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า มูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีควาแตกต่างจากมูลค่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

2) เปรียบเทียบความแตกต่างของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ระหว่างบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 15 ปี โดยการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และ t-test เป็นดังนี้

วิธีทำ ตั้งสมมติฐาน $H_0 : \mu_1 = 941.11$

$H_1 : \mu_1 \neq 941.11$

กำหนดนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$t = \frac{\bar{x} - \mu}{\frac{s}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ $\bar{x} = 440.13$, $\mu = 941.11$

$s = 1{,}033.719$, $n = 15$

ดังนั้น $df = n - 1 = 15 - 1 = 14$

แทนค่า

$$t = \frac{440.13 - 941.11}{\frac{1{,}033.719}{\sqrt{15}}}$$

$$= \frac{-500.98}{266.904}$$

t = -1.877

จากการเปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญ α = 0.05 ที่ df = 14 ค่า t ที่ได้จากการเปิดตารางเท่ากับ ± 2.145 ค่า t ที่คำนวณได้ เท่ากับ -1.877 ซึ่งน้อยกว่าค่า t จากการเปิดตาราง จึงยอมรับ H_0 ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าระหว่างปี 2534 – 2548 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05

2.3.2 เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 7 ปี สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1) จากการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 พบว่ามูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด สูงกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า มูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีควาแตกต่างจากมูลค่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

2) เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ระหว่างบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 7 ปี โดยการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และ t-test เป็นดังนี้

วิธีทำ ตั้งสมมติฐาน $H_0 : \mu_1 = -2{,}468.48$

$H_1 : \mu_1 \neq -2{,}468.48$

กำหนดนัยสำคัญ α = 0.05

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$t = \frac{\bar{x} - \mu}{\frac{s}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ $\bar{x}$ = -772.76, μ = -2,468.48

s = 439.851, n = 7

ดังนั้น $df = n - 1 = 7 - 1 = 6$

แทนค่า

$$t = \frac{-772.76 - (-2{,}468.48)}{\frac{439.851}{\sqrt{7}}}$$

$$= \frac{1{,}695.72}{166.232}$$

$$t = 10.201$$

จากการเปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญ α = 0.05 ที่ df = 6 ค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง เท่ากับ ± 2.447 ค่า t ที่คำนวณได้ เท่ากับ 10.201 ซึ่งมากกว่าค่า t จากการเปิดตาราง จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05

2.3.3 เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 8 ปี สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1) จากการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 พบว่ามูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ต่ำกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า มูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีควาแตกต่างจากมูลค่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

2) เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ระหว่างบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะเวลา 8 ปี โดยการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และ t-test เป็นดังนี้

วิธีทำ ตั้งสมมติฐาน $H_0 : \mu_1 = 3{,}924.50$

$H_1 : \mu_1 \neq 3{,}924.50$

กำหนดนัยสำคัญ α = 0.05

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$t = \frac{\bar{x} - \mu}{\frac{s}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ $\bar{x}$ = -149.09, μ = 3,924.50

s = 1,348.556, n = 8

ดังนั้น $df = n-1 = 8 - 1 = 7$

แทนค่า

$$t = \frac{-149.09 - 3,924.50}{\frac{1,348.556}{\sqrt{8}}}$$

$$= \frac{-4,073.59}{476.859}$$

$$t = -8.543$$

จากการเปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญ α = 0.05 ที่ df = 7 ค่า t ที่ได้จากการเปิดตารางเท่ากับ ± 2.365 ค่า t ที่คำนวณได้ เท่ากับ -8.543 ซึ่งน้อยกว่าค่า t จากการเปิดตาราง จึงยอมรับ H_0 ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05

ตอนที่ 3

ผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

1. ผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์ต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 - 2548

การวิเคราะห์ผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์ต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 - 2548 สามารถแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นหัวข้อย่อย 2 หัวข้อ ดังนี้

1.1 ผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์ต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 14 ถึง ตาราง 17 ดังนี้

1.1.1 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏใน ตาราง 13

ตาราง 14 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)

ปี	หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม		อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	
	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา
2534	26.55	0.00	0.21	0.00
2535	24.80	(1.75)	0.22	0.01
2536	26.55	1.75	0.30	0.07
2537	36.45	9.90	0.41	0.11
2538	36.84	0.39	0.44	0.04
2539	35.89	(0.95)	0.41	(0.04)
2540	29.74	(6.15)	0.17	(0.24)
2541	20.82	(8.92)	0.24	0.07
2542	28.64	7.82	0.29	0.05
2543	37.13	8.49	0.56	0.27
2544	36.59	(0.54)	1.88	1.32
2545	27.46	(9.13)	1.95	0.07
2546	34.74	7.28	2.80	0.85
2547	39.47	4.73	3.25	0.44
2548	43.76	4.29	2.86	(0.39)
เฉลี่ย	32.36	1.15	1.07	0.18

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

จากตาราง 14 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.15% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น 0.18% จึงสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพิ่มขึ้น

1.1.2 การเปลี่ยนแปลงของเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏใน ตาราง 14

จากตาราง 15 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมมีการเปลี่ยนแปลงลดลงเท่ากับ -0.71% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น 0.18% จึงสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมมีการเปลี่ยนแปลงลดลง ส่งผลทำให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพิ่มขึ้น

ตาราง 15 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมและการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)

ปี	เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม		อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	
	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา
2534	17.76	0.00	0.21	0.00
2535	26.02	8.26	0.22	0.01
2536	29.42	3.40	0.30	0.07
2537	20.51	(8.91)	0.41	0.11
2538	23.54	3.03	0.44	0.04
2539	26.24	2.70	0.41	(0.04)
2540	30.76	4.52	0.17	(0.24)
2541	34.79	4.03	0.24	0.07
2542	26.54	(8.25)	0.29	0.05
2543	20.62	(5.92)	0.56	0.27
2544	22.43	1.81	1.88	1.32
2545	26.42	3.99	1.95	0.07
2546	13.67	(12.75)	2.80	0.85
2547	7.97	(5.70)	3.25	0.44
2548	7.10	(0.87)	2.86	(0.39)
เฉลี่ย	22.25	(0.71)	1.07	0.18

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

1.1.3 การเปลี่ยนแปลงของเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏใน ตาราง 15

จากตาราง 16 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมและการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ย

เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมมีการเปลี่ยนแปลงลดลงเท่ากับ -1.04% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น 0.18% จึงสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมมีการเปลี่ยนแปลงลดลง ส่งผลทำให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพิ่มขึ้น

ตาราง 16 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)

ปี	เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม		อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	
	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา
2534	28.53	0.00	0.21	0.00
2535	23.19	(5.34)	0.22	0.01
2536	18.90	(4.29)	0.30	0.07
2537	17.41	(1.49)	0.41	0.11
2538	17.65	0.24	0.44	0.04
2539	18.48	0.83	0.41	-0.04
2540	20.06	1.58	0.17	-0.24
2541	22.23	2.17	0.24	0.07
2542	21.57	(0.66)	0.29	0.05
2543	20.23	(1.34)	0.56	0.27
2544	18.54	(1.69)	1.88	1.32
2545	16.93	(1.61)	1.95	0.07
2546	15.62	(1.31)	2.80	0.85
2547	14.41	(1.21)	3.25	0.44
2548	12.99	(1.42)	2.86	(0.39)
เฉลี่ย	19.12	(1.04)	1.07	0.18

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

1.1.4 การเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏใน ตาราง 16

ตาราง 17 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)

ปี	หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม		อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	
	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา
2534	7.87	0.00	0.21	0.00
2535	8.49	0.62	0.22	0.01
2536	10.97	2.48	0.30	0.07
2537	12.94	1.97	0.41	0.11
2538	10.01	(2.93)	0.44	0.04
2539	8.08	(1.93)	0.41	(0.04)
2540	8.89	0.81	0.17	(0.24)
2541	12.28	3.39	0.24	0.07
2542	15.03	2.75	0.29	0.05
2543	14.87	(0.16)	0.56	0.27
2544	15.37	0.50	1.88	1.32
2545	22.61	7.24	1.95	0.07
2546	30.06	7.45	2.80	0.85
2547	31.99	1.93	3.25	0.44
2548	29.29	(2.70)	2.86	(0.39)
เฉลี่ย	15.92	1.43	1.07	0.18

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

จากตาราง 17 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.43% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น 0.18% จึงสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพิ่มขึ้น

1.2 ผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์ต่อมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยพิจารณาจาก การเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมการเปลี่ยนแปลงของเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม การเปลี่ยนแปลงของเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 18 ถึง ตาราง 21 ดังนี้

1.2.1 การเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏใน ตาราง 18

จากตาราง 18 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.15% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น 107.45 ล้านบาท จึงสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพิ่มขึ้น

ตาราง 18 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%)หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)

ปี	หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม		มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)	
	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	การเปลี่ยนแปลงจากปีที่ผ่านมา
2534	26.55	0.00	(463.68)	0.00
2535	24.8	(1.75)	(442.27)	21.41
2536	26.55	1.75	(339.94)	102.33
2537	36.45	9.9	(514.90)	(174.96)
2538	36.84	0.39	(1,078.32)	(563.42)
2539	35.89	(0.95)	(1,080.32)	(2.01)
2540	29.74	(6.15)	(1,489.89)	(409.57)
2541	20.82	(8.92)	(2,187.82)	(697.93)
2542	28.64	7.82	(1,359.45)	828.37
2543	37.13	8.49	(1,057.32)	302.13
2544	36.59	(0.54)	(53.21)	1,004.11
2545	27.46	(9.13)	(124.80)	(71.59)
2546	34.74	7.28	744.21	869.01
2547	39.47	4.73	1,697.67	953.46
2548	43.76	4.29	1,148.03	(549.64)
เฉลี่ย	32.36	1.15	(440.13)	107.45

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

1.2.2 การเปลี่ยนแปลงของเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏใน ตาราง 19

ตาราง 19 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)

ปี	เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม		มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)	
	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	การเปลี่ยนแปลงจากปีที่ผ่านมา
2534	17.76	0.00	(463.68)	0.00
2535	26.02	8.26	(442.27)	21.41
2536	29.42	3.40	(339.94)	102.33
2537	20.51	(8.91)	(514.90)	(174.96)
2538	23.54	3.03	(1,078.32)	(563.42)
2539	26.24	2.70	(1,080.32)	(2.01)
2540	30.76	4.52	(1,489.89)	(409.57)
2541	34.79	4.03	(2,187.82)	(697.93)
2542	26.54	(8.25)	(1,359.45)	828.37
2543	20.62	(5.92)	(1,057.32)	302.13
2544	22.43	1.81	(53.21)	1,004.11
2545	26.42	3.99	(124.80)	(71.59)
2546	13.67	(12.75)	744.21	869.01
2547	7.97	(5.70)	1,697.67	953.46
2548	7.10	(0.87)	1,148.03	(549.64)
เฉลี่ย	22.25	(0.71)	(440.13)	107.45

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

จากตาราง 19 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมมีการเปลี่ยนแปลงลดลงเท่ากับ -0.71% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น 107.45 ล้านบาท จึงสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อเงินสดและเงินฝาก

สถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม มีการเปลี่ยนแปลงลดลง ส่งผลทำให้มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพิ่มขึ้น

1.2.3 การเปลี่ยนแปลงของเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏใน ตาราง 20

จากตาราง 20 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมมีการเปลี่ยนแปลงลดลงเท่ากับ -1.04% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น 107.45 ล้านบาท จึงสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม มีการเปลี่ยนแปลงลดลง ส่งผลทำให้มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพิ่มขึ้น

ตาราง 20 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)

ปี	เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม		มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)	
	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	การเปลี่ยนแปลงจากปีที่ผ่านมา
2534	28.53	0.00	(463.68)	0.00
2535	23.19	(5.34)	(442.27)	21.41
2536	18.90	(4.29)	(339.94)	102.33
2537	17.41	(1.49)	(514.90)	(174.96)
2538	17.65	0.24	(1,078.32)	(563.42)
2539	18.48	0.83	(1,080.32)	(2.01)
2540	20.06	1.58	(1,489.89)	(409.57)
2541	22.23	2.17	(2,187.82)	(697.93)
2542	21.57	(0.66)	(1,359.45)	828.37
2543	20.23	(1.34)	(1,057.32)	302.13
2544	18.54	(1.69)	(53.21)	1,004.11
2545	16.93	(1.61)	(124.80)	(71.59)
2546	15.62	(1.31)	744.21	869.01
2547	14.41	(1.21)	1,697.67	953.46
2548	12.99	(1.42)	1,148.03	(549.64)
เฉลี่ย	19.12	(1.04)	(440.13)	107.45

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

1.2.4 การเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏใน ตาราง 21

จากตาราง 21 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.43% ส่งผลทำให้

ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น 107.45 ล้านบาท จึงสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพิ่มขึ้น

ตาราง 21 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)

ปี	หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม		EVA (เงินลงทุนในหลักทรัพย์)	
	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	การเปลี่ยนแปลงจากปีที่ผ่านมา
2534	7.87	0.00	(463.68)	0.00
2535	8.49	0.62	(442.27)	21.41
2536	10.97	2.48	(339.94)	102.33
2537	12.94	1.97	(514.90)	(174.96)
2538	10.01	(2.93)	(1,078.32)	(563.42)
2539	8.08	(1.93)	(1,080.32)	(2.01)
2540	8.89	0.81	(1,489.89)	(409.57)
2541	12.28	3.39	(2,187.82)	(697.93)
2542	15.03	2.75	(1,359.45)	828.37
2543	14.87	(0.16)	(1,057.32)	302.13
2544	15.37	0.50	(53.21)	1,004.11
2545	22.61	7.24	(124.80)	(71.59)
2546	30.06	7.45	744.21	869.01
2547	31.99	1.93	1,697.67	953.46
2548	29.29	(2.70)	1,148.03	(549.64)
เฉลี่ย	15.92	1.43	(440.13)	107.45

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

2. ผลกระทบของการบริหารหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 - 2548

การวิเคราะห์ผลกระทบของการบริหารหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 - 2548 สามารถแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นหัวข้อย่อย 2 หัวข้อ ดังนี้

2.1 ผลกระทบของการบริหารหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงของเงินจ่ายตากรมธรรม์ค้างจ่ายต่อหนี้สินรวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 22 ถึง ตาราง 24 ดังนี้

2.1.1 การเปลี่ยนแปลงของเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏใน ตาราง 22

จากตาราง 22 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.02% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น 0.18% จึงสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวมมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพิ่มขึ้น

ตาราง 22 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)

ปี	เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม		อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	
	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา
2534	92.16	0.00	0.21	0.00
2535	93.15	0.99	0.22	0.01
2536	93.80	0.65	0.30	0.07
2537	93.27	(0.53)	0.41	0.11
2538	93.12	(0.15)	0.44	0.04
2539	92.84	(0.28)	0.41	(0.04)
2540	93.36	0.52	0.17	(0.24)
2541	93.79	0.43	0.24	0.07
2542	91.16	(2.63)	0.29	0.05
2543	91.96	0.80	0.56	0.27
2544	92.10	0.14	1.88	1.32
2545	92.57	0.47	1.95	0.07
2546	91.80	(0.77)	2.80	0.85
2547	92.79	0.99	3.25	0.44
2548	92.40	(0.39)	2.86	(0.39)
เฉลี่ย	92.68	0.02	1.07	0.18

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

2.1.2 การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏใน ตาราง 23

ตาราง 23 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%)หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)

ปี	หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม		อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	
	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา
2534	4.39	0.00	0.21	0.00
2535	3.84	(0.55)	0.22	0.01
2536	3.38	(0.46)	0.30	0.07
2537	3.54	0.16	0.41	0.11
2538	3.81	0.27	0.44	0.04
2539	4.00	0.19	0.41	(0.04)
2540	3.53	(0.47)	0.17	(0.24)
2541	3.84	0.31	0.24	0.07
2542	6.54	2.70	0.29	0.05
2543	5.36	(1.18)	0.56	0.27
2544	4.88	(0.48)	1.88	1.32
2545	0.60	(4.28)	1.95	0.07
2546	4.68	4.08	2.80	0.85
2547	2.01	(2.67)	3.25	0.44
2548	1.78	(0.23)	2.86	(0.39)
เฉลี่ย	3.75	(0.17)	1.07	0.18

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

จากตาราง 23 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม มีการเปลี่ยนแปลงลดลงเท่ากับ -0.17% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น 0.18% จึงสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม มีการเปลี่ยนแปลงลดลง ส่งผลทำให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพิ่มขึ้น

2.1.3 การเปลี่ยนแปลงของเงินจ่ายตากรมธรรม์ค้างจ่ายต่อหนี้สินรวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏใน ตาราง 24

จากตาราง 24 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.19% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น 0.18% จึงสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพิ่มขึ้น

ตาราง 24 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)

ปี	เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม		อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	
	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา
2534	0.42	0.00	0.21	0.00
2535	0.58	0.16	0.22	0.01
2536	0.65	0.07	0.30	0.07
2537	0.59	(0.06)	0.41	0.11
2538	0.93	0.34	0.44	0.04
2539	1.24	0.31	0.41	(0.04)
2540	1.24	0.00	0.17	(0.24)
2541	0.97	(0.27)	0.24	0.07
2542	0.94	(0.03)	0.29	0.05
2543	1.10	0.16	0.56	0.27
2544	1.39	0.29	1.88	1.32
2545	1.50	0.11	1.95	0.07
2546	1.90	0.40	2.80	0.85
2547	2.30	0.40	3.25	0.44
2548	3.28	0.98	2.86	(0.39)
เฉลี่ย	1.27	0.19	1.07	0.18

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

2.2 ผลกระทบของการบริหารหนี้สินต่อมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงของเงินจ่ายตากรมธรรม์ค้างจ่ายต่อหนี้สินรวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 25 ถึงตาราง 27 ดังนี้

2.2.1 การเปลี่ยนแปลงของเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏใน ตาราง 25

จากตาราง 25 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.02% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น 107.45 ล้านบาท จึงสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพิ่มขึ้น

ตาราง 25 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%)เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)

ปี	เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม		มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)	
	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	การเปลี่ยนแปลงจากปีที่ผ่านมา
2534	92.16	0.00	(463.68)	0.00
2535	93.15	0.99	(442.27)	21.41
2536	93.80	0.65	(339.94)	102.33
2537	93.27	(0.53)	(514.90)	(174.96)
2538	93.12	(0.15)	(1,078.32)	(563.42)
2539	92.84	(0.28)	(1,080.32)	(2.01)
2540	93.36	0.52	(1,489.89)	(409.57)
2541	93.79	0.43	(2,187.82)	(697.93)
2542	91.16	(2.63)	(1,359.45)	828.37
2543	91.96	0.80	(1,057.32)	302.13
2544	92.10	0.14	(53.21)	1,004.11
2545	92.57	0.47	(124.80)	(71.59)
2546	91.80	(0.77)	744.21	869.01
2547	92.79	0.99	1,697.67	953.46
2548	92.40	(0.39)	1,148.03	(549.64)
เฉลี่ย	92.68	0.02	(440.13)	107.45

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

2.2.2 การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏใน ตาราง 26

ตาราง 26 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)

ปี	หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม		มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)	
	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	การเปลี่ยนแปลงจากปีที่ผ่านมา
2534	4.39	0.00	(463.68)	0.00
2535	3.84	(0.55)	(442.27)	21.41
2536	3.38	(0.46)	(339.94)	102.33
2537	3.54	0.16	(514.90)	(174.96)
2538	3.81	0.27	(1,078.32)	(563.42)
2539	4.00	0.19	(1,080.32)	(2.01)
2540	3.53	(0.47)	(1,489.89)	(409.57)
2541	3.84	0.31	(2,187.82)	(697.93)
2542	6.54	2.70	(1,359.45)	828.37
2543	5.36	(1.18)	(1,057.32)	302.13
2544	4.88	(0.48)	(53.21)	1,004.11
2545	0.60	(4.28)	(124.80)	(71.59)
2546	4.68	4.08	744.21	869.01
2547	2.01	(2.67)	1,697.67	953.46
2548	1.78	(0.23)	1,148.03	(549.64)
เฉลี่ย	3.75	(0.17)	(440.13)	107.45

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

จากตาราง 26 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม มีการเปลี่ยนแปลงลดลงเท่ากับ -0.17% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้นเท่ากับ

107.45 ล้านบาท จึงสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวมมีการเปลี่ยนแปลงลดลง ส่งผลทำให้มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพิ่มขึ้น

2.2.3 การเปลี่ยนแปลงของเงินจ่ายตากรมธรรม์ค้างจ่ายต่อหนี้สินรวมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏใน ตาราง 27

ตาราง 27 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)

ปี	เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม		มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)	
	ค่าร้อยละ (%)	การเปลี่ยนแปลงของค่าร้อยละ (%) จากปีที่ผ่านมา	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	การเปลี่ยนแปลงจากปีที่ผ่านมา
2534	0.42	0.00	(463.68)	0.00
2535	0.58	0.16	(442.27)	21.41
2536	0.65	0.07	(339.94)	102.33
2537	0.59	(0.06)	(514.90)	(174.96)
2538	0.93	0.34	(1,078.32)	(563.42)
2539	1.24	0.31	(1,080.32)	(2.01)
2540	1.24	0.00	(1,489.89)	(409.57)
2541	0.97	(0.27)	(2,187.82)	(697.93)
2542	0.94	(0.03)	(1,359.45)	828.37
2543	1.10	0.16	(1,057.32)	302.13
2544	1.39	0.29	(53.21)	1,004.11
2545	1.50	0.11	(124.80)	(71.59)
2546	1.90	0.40	744.21	869.01
2547	2.30	0.40	1,697.67	953.46
2548	3.28	0.98	1,148.03	(549.64)
เฉลี่ย	1.27	0.19	(440.13)	107.45

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

จากตาราง 27 การเปลี่ยนแปลงค่าร้อยละ (%) ของเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม และการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.19% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้นเท่ากับ 107.45 ล้านบาท จึงสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวมมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพิ่มขึ้น

ตาราง 28 สรุปภาพรวมค่าเฉลี่ยร้อยละของการดำรงสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวม และค่าเฉลี่ยร้อยละของการดำรงหนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวมระหว่าง ปี 2534 – 2548

หน่วย : ร้อยละ

	สินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวม	TL	Ins		หนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวม	TL	Ins
1.	หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม	15.92	26.19	1.	เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม	92.53	90.79
2.	หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม	32.36	31.61	2.	เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	1.63	0.72
3.	หลักทรัพย์ต่างประเทศต่อสินทรัพย์รวม	0.11	0.29	3.	หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม	1.37	3.54
4.	เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม	19.44	17.93	4.	เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อต่อหนี้สินรวม	0.03	0.14
5.	เงินลงทุนอื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.16	0.11	5.	เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงินต่อหนี้สินรวม	0.08	0.04
6.	เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม	22.25	15.67	6.	ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	0.50	0.50
7.	อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม	7.53	5.53	7.	หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม	3.48	4.24
8.	รายได้จากการลงทุนค้างรับต่อสินทรัพย์รวม	2.27	2.09	8.	หนี้สินรวม	100.00	100.00
9.	สินทรัพย์อื่นต่อสินทรัพย์รวม	0.27	0.59				
10.	สินทรัพย์รวม	100.00	100.00				

หมายเหตุ 1. TL หมายถึง บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

2. Ins หมายถึง บริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

ตาราง 29 สรุปภาพรวมอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ระหว่างปี 2534 – 2548

ปี	อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ร้อยละ %)		มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (ล้านบาท)	
	TL	Ins	TL	Ins
2534	0.21	3.39	(463.68)	(679.83)
2535	0.22	3.62	(442.27)	559.52
2536	0.30	3.10	(339.94)	(533.39)
2537	0.41	3.91	(514.90)	255.89
2538	0.44	2.78	(1,078.32)	(3,598.89)
2539	0.41	1.03	(1,080.32)	(5,203.78)
2540	0.17	(0.34)	(1,489.89)	(8,078.90)
2541	0.24	2.54	(2,187.82)	(4,803.84)
2542	0.29	4.15	(1,359.45)	4,083.84
2543	0.56	1.01	(1,057.32)	(2,094.00)
2544	1.88	1.90	(53.21)	489.39
2545	1.95	2.37	(124.80)	2,032.46
2546	2.80	3.36	744.21	7,546.13
2547	3.25	3.26	1,697.67	11,090.34
2548	2.86	3.56	1,148.03	13,051.68
เฉลี่ย	1.07	2.64	(440.13)	941.11

หมายเหตุ 1. TL หมายถึง บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

2. Ins หมายถึง บริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

3. ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

ตาราง 30 สรุปค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงของการดำรงสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวม ค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงของการดำรงหนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวม ที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ระหว่างปี 2534 – 2548

หน่วย : ร้อยละ

ค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวม		ค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงหนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวม		ค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงของ ROA	ค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงของ EVA (ล้านบาท)
สินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ต่อสินทรัพย์รวม	ค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลง	หนี้สินประเภทต่าง ๆ ต่อหนี้สินรวม	ค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลง		
1. หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม	1.15	1. เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม	0.02	0.18	107.45
2. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม	(0.71)	2. หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม	(0.17)	0.18	107.45
3. เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม	(1.04)	3. เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม	0.19	0.18	107.45
4. หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม	1.43				

หมายเหตุ 1. ROA คือ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ หน่วยเป็น ร้อยละ (%)

2. EVA คือ มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ หน่วยเป็นจำนวนเงิน (บาท)

3. ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและมูลค่าของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยมีผลการวิจัยโดยสรุป การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548
2. เพื่อศึกษาภาพรวมเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าบริษัทระหว่าง บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548
3. เพื่อศึกษาผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

สมมติฐานสำหรับความมุ่งหมาย 1

1. การบริหารสินทรัพย์ของบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจากการบริหารสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย
2. การบริหารหนี้สินของบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจากการบริหารหนี้สินของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

สมมติฐานสำหรับความมุ่งหมาย 2

1. ROA ของบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจาก ROA ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

2. EVA ของบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจาก EVA ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

สมมติฐานสำหรับความมุ่งหมาย 3

1. การเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม จะส่งผลทำให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน

2. การเปลี่ยนแปลงของเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม จะส่งผลทำให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงข้ามกัน

สรุปผล

1. จากการศึกษาภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 และเปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 สรุปได้ดังนี้

1.1 ภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 พบว่า การจัดสารรเงินลงทุนของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยที่มีสัดส่วนสูงไปหาสัดส่วนต่ำ ประกอบด้วย หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม และหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม ตามลำดับ ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 บริษัทมีการลงทุนในหลักทรัพย์เอกชนเพิ่มขึ้น และลดการลงทุนในเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน และหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจลง ช่วงหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 บริษัทมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดสรรเงินลงทุน โดยลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้น ลดการลงทุนในเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินลง

ส่วนการจัดสรรเงินลงทุนของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสัดส่วนสูงไปหาสัดส่วนต่ำ ประกอบด้วย หลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวม เงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม และเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม ตามลำดับ ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 บริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย เน้นการลงทุนในหลักทรัพย์เอกชนเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าการลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลและ

รัฐวิสาหกิจ แต่หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดสรรเงินลงทุน โดยลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นสูงกว่าการลงทุนในหลักทรัพย์เอกชน

1.2 เปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 จากการศึกษาพบว่า ระหว่างปี 2534 – 2548 การบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างกันกับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.10 ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 การบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างกันกับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.10 ช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 การบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างกันกับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.10

2. จากการศึกษาภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบการบริหารการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบการบริหารหนี้สิน ระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 สรุปได้ดังนี้

2.1 ภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารหนี้สิน ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 พบว่า สัดส่วนหนี้สินต่อหนี้สินรวมโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยที่มีสัดส่วนสูงไปหาสัดส่วนต่ำ ประกอบด้วย เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม หนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวม ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวมและหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวม หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวมและเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย ส่วนในช่วงหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 เงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม มีแนวโน้มลดลงจนถึงปี 2543 แต่หลังจากนั้นมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย โดยรวมแล้วมีลักษณะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง ส่วนหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวมมีลักษณะของเส้นแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในช่วงปี 2541 – 2544 และลดลงต่ำสุดในปี 2545 และตั้งแต่ ปี 2546 – 2548 มีการเปลี่ยนแปลงลดลงเพียงเล็กน้อย ในด้านหนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อหนี้สินรวมและเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวม ตั้งแต่ปี 2541 – 2548 มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย

2.2 เปรียบเทียบการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 พบว่า ระหว่างปี 2534 – 2548 การบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างกันกับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05 ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 การบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างกันกับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05 ช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 การบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างกันกับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05

3. จากการศึกษาภาพรวมเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าบริษัทระหว่าง บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 สรุปได้ดังนี้

3.1 ภาพรวมเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 พบว่าค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ เท่ากับ ร้อยละ 1.07 โดยในปี 2547 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีค่าสูงสุดเท่ากับร้อยละ 3.25 ส่วนในปี 2540 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีค่าต่ำสุดเท่ากับร้อยละ 0.17 ช่วงก่อนก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 เส้นอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และลดลงในปี 2540 หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 เส้นอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และลดลงเล็กน้อยในปี 2548 ภาพรวมของประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีประสิทธิภาพดีขึ้นมากหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ

ส่วนประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ เท่ากับ ร้อยละ 2.46 โดยในปี 2542 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีค่าสูงสุดเท่ากับร้อยละ 4.15 ส่วนในปี 2540 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีค่าต่ำสุดและติดลบ โดยมีค่าเท่ากับร้อยละ -0.34 ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 เส้นอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์อยู่ในระดับค่อนข้างสูงโดยมีค่ามากกว่าร้อยละ 3 แต่ตั้งแต่ปี 2537 – 2540 ลดลงอย่างต่อเนื่อง และลดลงต่ำที่สุดในปี 2540 หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 เส้นอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมากในปี 2541 และปี 2542 และลดลงอย่างมากในปี 2543 และหลังจากนั้นมีแนวโน้มค่อย ๆ เพิ่มขึ้นจนถึงปี 2548 ภาพรวมของประสิทธิภาพในการดำเนินงานบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทยมีประสิทธิภาพดีขึ้นมากหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ แต่ไม่ค่อยมีเสถียรภาพ

3.2 เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงานระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 พบว่า ระหว่างปี 2534 – 2548 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างกันกับบริษัทประกัน

ชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05 ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05 หลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05

4. จากการศึกษาภาพรวมเกี่ยวกับมูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบมูลค่าบริษัทระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 สรุปได้ดังนี้

4.1 ภาพรวมเกี่ยวกับมูลค่าของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 พบว่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ เท่ากับ -440.13 ล้านบาท ปี 2547 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจสูงที่สุดเท่ากับ 1,697.67 ล้านบาท ปี 2541 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจมีค่าต่ำสุดและเท่ากับ -2,187.82 ล้านบาท ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 เส้นมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 เส้นมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2547 และลดลงเล็กน้อยในปี 2548 ภาพรวมของมูลค่าของบริษัท ไทยประกันชีวิตจำกัด มีมูลค่าเพิ่มดีขึ้นมากหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ และค่อนข้างมีเสถียรภาพ

มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ เท่ากับ 941.11 ล้านบาท ปี 2548 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจมีมูลค่าสูงสุดเท่ากับ 13,051.68 ล้านบาท ปี 2540 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจมีค่าต่ำสุดเท่ากับ -8,078.90 ล้านบาท ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 เส้นมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ปี 2543 เส้นมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2548 ภาพรวมของมูลค่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย มีมูลค่าเพิ่มดีขึ้นมากหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ และค่อนข้างมีเสถียรภาพ

4.2 เปรียบเทียบมูลค่าบริษัทระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 พบว่าระหว่างปี 2534 – 2548 มูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างกันกับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05 ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 มูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างกันกับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05 ช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 มูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มี

ความแตกต่างกันกับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α = 0.05

5. จากการศึกษาผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์ต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (ROA) และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 สรุปได้ดังนี้

5.1 ผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์ต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม(ROA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด พบว่าค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้น 1.15% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น 0.18% ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมลดลงเท่ากับ -0.71% ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น 0.18% ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมลดลงเท่ากับ -1.04% ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น 0.18% ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้น 1.43% ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น 0.18% ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 ผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์ต่อมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด พบว่าการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1.15% ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น 107.45 ล้านบาท ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมลดลงเท่ากับ -0.71% ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น 107.45 ล้านบาท ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมมีการเปลี่ยนแปลงลดลงเท่ากับ -1.04% ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น 107.45 ล้านบาท ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.43% ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น 107.45 ล้านบาท ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. จากการศึกษาผลกระทบของการการบริหารหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (ROA) และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 สรุปได้ดังนี้

6.1 ผลกระทบของการบริหารหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (ROA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด พบว่าค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวมเพิ่มขึ้น 0.02% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น 0.18% ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวมลดลงเท่ากับ -0.17% ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น 0.18% ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวมเพิ่มขึ้น 0.19% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น 0.18% ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6.2 ผลกระทบของการการบริหารหนี้สินต่อมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด พบว่าค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวมเพิ่มขึ้น 0.02% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น 107.45 ล้านบาท ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวมลดลงเท่ากับ -0.17% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น 107.45 ล้านบาท ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวมเพิ่มขึ้น 0.19% ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น 107.45 ล้านบาท ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากผลการศึกษาภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 และเปรียบเทียบการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1.1 การบริหารสินทรัพย์ ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 โดยช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 บริษัทมีการจัดสรรเงินลงทุนในหลักทรัพย์เอกชนเพิ่มขึ้นรองลงมา คือเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะบริษัทยังมีขนาดเล็ก และส่วนแบ่งการตลาดยังต่ำอยู่ ทำให้การจัดสรรทรัพยากรเพื่อหารายได้ การะทำภายใต้นโยบายที่คำนึงถึงสภาพคล่องมากกว่าการมุ่งหารายได้ ในขณะที่การจัดสรรทรัพยากรของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทยนั้นกระทำภายใต้นโยบายมุ่งการหารายได้มากกว่า ช่วงหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 บริษัทมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดสรรเงินลงทุน โดยลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ

เพิ่มขึ้น ลดการลงทุนในเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินลง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ นโยบายการบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจมีความระมัดระวังสูง ทำให้บริษัทสามารถที่จะฟันฝ่าวิกฤตเศรษฐกิจ โดยเน้นการจัดสรรทรัพยากรที่มีสภาพคล่องสูง เพื่อรอจังหวะที่เหมาะสมหลังวิกฤตเศรษฐกิจ สามารถเพิ่มการลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลเพื่อหารายได้ให้มากขึ้นได้ และโดยภาพรวมการบริหารสินทรัพย์ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีความแตกต่างจากการบริหารสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะ การจัดสรรทรัพยากรเพื่อหารายได้ กระทำภายใต้นโยบายที่คำนึงถึงความมั่นคงมากกว่าการมุงหารายได้ ส่วนการจัดสรรทรัพยากรของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด กระทำภายใต้นโยบายมุ่งหารายได้มากกว่า

1.2 การบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยภาพรวมไม่ค่อยแตกต่างจากบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย เห็นได้จากสัดส่วนหนี้สินส่วนใหญ่เกิดจากเงินสำรองประกันภัย ซึ่งเป็นหนี้สินที่จะต้องจ่ายให้กับผู้เอาประกันภัยในอนาคต ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ การกำกับดูและฐานะการเงินของบริษัทประกันภัย ตาม พ.ร.บ.ประกันชีวิต พ.ศ. 2535 ซึ่งมีบทบัญญัติในการควบคุมการประกอบธุรกิจประกันชีวิต เกี่ยวกับเงินสำรองประกันภัยว่า เงินสำรองประกันภัย หมายถึง เงินสำรองประกันภัยที่บริษัทประกันชีวิตจะต้องจัดสรรจากเบี้ยประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังมีความผูกพันอยู่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีสัดส่วนเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยสูงกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ ปัจจัยหลาย ๆ ประการ คือ ถ้าจำนวนทุนประกันสูง บริษัทจึงต้องมีการคำนวณเงินสำรองประกันภัยสูงขึ้น ซึ่งถือเป็นข้อดีของบริษัทฯ ในด้านความมั่นคงของฐานะทางการเงิน เนื่องจากกิจการประกันชีวิตมีความแตกต่างจากกิจการประกันภัยอย่างอื่น และแตกต่างจากการค้าขายโดยทั่วไป เป็นศูนย์กลางในการให้ความคุ้มครองในด้านการเงิน โดยจ่ายทุนประกันให้แก่สมาชิกเมื่อถึงแก่กรรม หรือเมื่อครบสัญญา ทั้งนี้แล้วแต่แบบของการประกัน เงินที่บริษัทรับมาจากผู้เอาประกันนั้น ในวันหนึ่งก็ต้องคืนให้ผู้เอาประกัน มิใช่เป็นรายได้ของบริษัท ดังนั้น ในระหว่างที่ยังไม่ถึงเวลาที่ต้องจ่ายเงินคืนแก่ผู้เอาประกัน บริษัทประกันชีวิตจึงจำเป็นต้องเตรียมเงินทุนจำนวนหนึ่งไว้ให้พร้อมที่จะนำออกจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันหรือผู้รับประโยชน์เมื่อถึงเวลาที่จะต้องจ่าย เงินสำรองจึงเป็นหนี้สินของบริษัท โดยเป็นรายการหนี้สินที่สำคัญที่สุดของกิจการประกันชีวิต

นอกจากนี้ สาเหตุที่ต้องมีเงินสำรองเป็นจำนวนมากนั้น น่าจะเป็นเพราะการกำหนดจำนวนเงินเบี้ยประกันที่ผู้เอาประกันจะต้องจ่ายแก่บริษัทแต่ละงวดนั้น ตามหลักคณิตศาสตร์ประกันชีวิต จะคำนวณจากตารางมรณวิสัย คือ ถ้าผู้เอาประกันชีวิตมีอายุมากขึ้น ก็ควรจะจ่ายเบี้ยประกันเพิ่มขึ้นทุกปี

เป็นลำดับไป เพราะเมื่อคนมีอายุมากขึ้น โอกาสที่จะเสียชีวิตก็ย่อมมีมากขึ้น แต่ในทางปฏิบัติจะเห็นได้ว่าอาจก่อให้เกิดความไม่สะดวกแก่ผู้เอาประกัน เพราะคนเรายิ่งอายุมากขึ้น ความสามารถในการหารายได้อาจลดน้อยลงกว่าเมื่ออายุยังน้อย จึงไม่สะดวกที่จะต้องรับภาระจ่ายเบี้ยประกันสูงขึ้นเป็นลำดับ เพื่อที่จะแก้ปัญหานี้ นักคณิตศาสตร์ประกันชีวิตจึงได้คำนวณหาเบี้ยประกันให้มีจำนวนเท่ากันทุกปี เรียกว่า ระบบเบี้ยประกันเท่ากันตลอดระยะเวลาประกัน (Net Level Premium System) และระบบเบี้ยประกันเท่ากันนี้เองเป็นต้นเหตุให้เกิดเงินสำรองขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากในปีต้น ๆ ของระยะเวลาประกันนั้น ผู้เอาประกันชำระเบี้ยประกันให้แก่บริษัทผู้รับประกันมากเกินกว่าที่จะต้องจ่ายสำหรับอัตราในขั้นอายุของตน ส่วนในปีหลัง ๆ กลับตรงกันข้าม คือ ชำระค่าเบี้ยประกันน้อยกว่าอัตราที่ตนควรจะจ่ายในขั้นอายุของตน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของบริษัทผู้รับประกันจะต้องกันเงินส่วนที่เกินจากการรับชำระเบี้ยในปีแรก ๆ ไว้ เพื่อชดเชยส่วนที่ขาดในการรับเบี้ยประกันในปีหลัง และให้มีเหลือพอที่จะชำระเมื่อถึงเวลากรมธรรม์ครบกำหนด หากเกิดความขาดแคลนเงินสำรองขึ้นเมื่อใด ก็อาจจะทำให้บริษัทอยู่ในฐานะที่ขาดเสถียรภาพทางการเงิน อาจจะนำไปสู่การล้มละลายได้

2. จากผลการศึกษาภาพรวมเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าบริษัทระหว่าง บริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

2.1 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด โดยภาพรวมไม่แตกต่างจากบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะธุรกิจประกันชีวิตอยู่ในช่วงกำลังเจริญเติบโต แต่เมื่อเปรียบเทียบในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ต่ำกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ ในช่วงนี้บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ยังเป็นบริษัทเล็ก ๆ และบริษัทประกันชีวิตขนาดใหญ่มีจำนวนไม่กี่รายที่มีความได้เปรียบทางด้านการแข่งขันมีประสิทธิภาพและความสามารถในการทำกำไรสูงกว่า (สุกัลยา ฉัตรงามวิจิตร : 2540) ประกอบกับความยืดหยุ่นของกำไร (DOL) เป็นลบเท่ากับ -2.94 อาจจะเป็นเพราะว่าบริษัทอยู่ในช่วงกำลังเติบโต ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานสูง แต่หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีเสียรภาพมากกว่าบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะนโยบายด้านการบริหารที่เน้นการควบคุมค่าใช้จ่ายควบคู่กับการเพิ่มศักยภาพในการขยายตลาด โดยภาพรวมไม่แตกต่างจากบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะธุรกิจประกันชีวิตอยู่ในช่วงกำลังเจริญเติบโต

2.2 ภาพรวมเกี่ยวกับมูลค่าของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 เส้นมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง น่าจะเป็นเพราะนโยบายด้านการจัดสรรทรัพยากรที่คำนึงถึงความมั่นคงและสภาพคล่องมากกว่าการหารายได้ โดยการถือหลักทรัพย์ที่เป็นเงินสดในปริมาณมากทำให้ขาดโอกาสในการหาผลตอบแทน และในขณะเดียวกัน ความแตกต่างกันของอัตราดอกเบี้ย ระหว่างอัตราดอกเบี้ย MLR กับอัตราอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน มีความต่างกันมาก โดยในช่วงปี 2534 – 2540 จะเห็นได้ว่าอัตราดอกเบี้ย MLR มีอัตราค่อนข้างสูง ทำให้ต้นทุนค่าเสียโอกาสที่คำนวณได้สูงตามไปด้วย ในขณะที่อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนนั้นต่ำกว่า ซึ่งจึงเป็นผลทำให้มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2541 – 2548 เส้นมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2547 ภาพรวมของมูลค่าของบริษัท ไทยประกันชีวิตจำกัด มีมูลค่าเพิ่มดีขึ้นมากหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ และค่อนข้างมีเสถียรภาพ อาจจะเป็นเพราะมีการปรับวิธีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อหารายได้โดยมุ่งเน้นการหารายได้มากขึ้น โดยลดการถือหลักทรัพย์ที่เป็นเงินสดลง เพิ่มการลงทุนในหลักทรัพย์เอกชนทำให้มีโอกาสในการทำรายได้สูงขึ้น และความแตกต่างกันระหว่างอัตราดอกเบี้ย MLR กับอัตราอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน มีความต่างกันน้อยลง โดยในช่วงปี 2541 – 2548 จะเห็นได้ว่าอัตราดอกเบี้ย MLR มีอัตราลดต่ำลง ทำให้ต้นทุนค่าเสียโอกาสที่คำนวณได้ลดลงตามไปด้วย เป็นผลทำให้ภาพรวมของมูลค่าของบริษัท ไทยประกันชีวิตจำกัด มีมูลค่าเพิ่มดีขึ้น

3. จากการศึกษาผลกระทบของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม(ROA) และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548 สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

3.1 ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อสินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น อาจเป็นเพราะว่าในการเพิ่มการลงทุนในหลักทรัพย์เอกชนควบคู่ไปกับหลักทรัพย์รัฐบาล ทำให้บริษัทสามารถสร้างรายได้จากการลงทุนได้ดีขึ้น จึงส่งผลทำให้ประสิทธิภาพมูลค่าของบริษัทเพิ่มขึ้น การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวม และการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมลดลง ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะเมื่อบริษัทเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดสรรเงินลงทุนโดยเน้นการสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ก็จะลดสภาพคล่องลง และนำเงินไปลงทุนเพื่อสร้างผลตอบแทนที่สูงขึ้น อาจทำให้ประสิทธิภาพและมูลค่าของบริษัทเพิ่มขึ้นด้วย

3.2 ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวม ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวมเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น อาจเป็นเพราะการที่บริษัทมีหนี้สินเงินสำรองประกันภัยเพิ่มขึ้นเกิดจากยอดรายได้จากการขายกรมธรรม์เพิ่มขึ้น และการที่เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวมเพิ่มขึ้นทำให้บริษัทไม่ต้องจ่ายเงินออกไป จึงทำให้ประสิทธิภาพและมูลค่าของบริษัทเพิ่มขึ้น ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวมลดลง ส่งผลทำให้การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และการเปลี่ยนแปลงมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น อาจเป็นเพราะบริษัทสามารถชำระหนี้ภาระผูกพันอื่น ๆ ได้มากขึ้น จึงทำให้บริษัทปลอดภาระทางการเงินและสามารถนำเงินส่วนที่เหลือไปหารายได้ได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และความแตกต่างของการบริหารสินทรัพย์และการบริหารหนี้สินระหว่างบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ระหว่างปี 2534 – 2548 สะท้อนให้เห็นภาพรวมเกี่ยวกับการการบริหารและสถานะของบริษัทที่ชัดเจนมากขึ้นจากอดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่าการจัดสารรเงินลงทุนของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด มีนโยบายเน้นการลงทุนในหลักทรัพย์เอกชน และเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน ส่วนส่วนการจัดสรรเงินลงทุนของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย มีนโยบายเน้นการลงทุนในหลักทรัพย์เอกชน และหลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ ดังนั้นหากบริษัทฯ ต้องการดำเนินนโยบายโดยมุ่งเน้นรายได้ควรเน้นการลงทุนในหลักทรัพย์เอกชน หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้น และลดปริมาณของการลงทุนในเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินให้มีสัดส่วนน้อยลง แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ และภาวะตลาดทุนประกอบการตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรด้วย ด้านการบริหารหนี้สิน พบว่าเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวมมีสัดส่วนสูงที่สุดและสูงกว่าเงินสำรองของบริษัทประกันชีวิตทั้หมดในประเทศไทย ซึ่งถือเป็นข้อดีบ่งบอกถึงสถานะทางการเงินที่มั่นคง แสดงให้เห็นว่าบริษัทมีเงินสำรองเพียงพอต่อการจ่ายเงินคืนให้แก่ผู้เอาประกันในอนาคตเมื่อกรมธรรม์ครบกำหนดสัญญา และจ่ายให้แก่ผู้รับประโยชน์ในกรณีที่ผู้เอาประกันเสียชีวิต ดังนั้น บริษัทฯ ควรรักษาระดับเงินสำรองให้อยู่ในระดับที่สูงเช่นนี้ต่อไป

2. จากการศึกษาภาพรวมเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน มูลค่าบริษัทของบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด รวมถึงความแตกต่างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน มูลค่าบริษัท ระหว่าง

บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด กับบริษัทประกันชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย ระหว่างปี 2534 – 2548 เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพความสามารถในการบริหารของบริษัทเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของธุรกิจประกันชีวิตทั้งธุรกิจ พบว่าช่วงก่อนก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2534 – 2540 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าของบริษัทฯ ค่อนข้างต่ำ แต่ดีขึ้นมากหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ และค่อนข้างมีเสถียรภาพ ดังนั้น บริษัทควรปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานโดยการใช้นโยบายในการบริหารสินทรัพย์ที่มุ่งเน้นรายได้ให้มากขึ้น และควรควบคุมค่าใช้จ่ายให้อยู่ในระดับต่ำ

3. จากศึกษาการบริหารสินทรัพย์และหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และมูลค่าของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด เพื่อให้บริษัทฯ และผู้ที่สนใจได้ทราบถึงการบริหารสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าของบริษัทฯ พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์เอกชนต่อสินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้น และการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อสินทรัพย์รวมลดลง ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น ดังนั้น หากบริษัทฯ ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าของบริษัทให้สูงขึ้น ควรเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์เอกชน และลดการถือเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินลง ส่วนด้านการบริหารหนี้สิน พบว่าค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงเงินสำรองประกันภัยต่อหนี้สินรวมเพิ่มขึ้น และค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงหนี้สินอื่นต่อหนี้สินรวมลดลง ส่งผลทำให้ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้น ดังนั้น หากบริษัทฯ ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมูลค่าของบริษัทให้สูงขึ้น ควรรักษาระดับการสำรองเงินให้อยู่ในระดับสูงต่อไป และควรลดหนี้สินอื่นลง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการศึกษาการบริหารหนี้สินของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด พบว่า หากบริษัทฯ ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพ และมูลค่าของบริษัท ควรควบคุมปริมาณหนี้สินอื่นให้อยู่ในระดับต่ำ และควรควบคุมให้เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายต่อหนี้สินรวมไม่สูงเกินไป เนื่องจากหนี้สินส่วนนี้ถึงแม้จะทำให้ประสิทธิภาพ และมูลค่าของบริษัทเพิ่มขึ้น แต่เป็นเงินผลประโยชน์ของผู้เอาประกันที่ถึงกำหนดชำระ โดยอาจจะเกิดจากการที่ผู้เอาประกันไม่ได้มารับ หรืออาจจะเกิดจากการที่บริษัทดำเนินการจ่ายล่าช้าซึ่งอาจส่งผลเสียต่อบริษัทได้ ดังนั้น ในการบริหารเงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่ายบริษัทฯ อาจต้องทำการสำรวจว่าเงินค้างจ่ายนั้น เกิดจากสาเหตุอะไร เพื่อดำเนินการในการบริหารความเสี่ยงของบริษัทได้อย่างชัดเจน

2. ควรศึกษาการบริหารสินทรัพย์ โดยการวิเคราะห์อัตราส่วนระหว่างสินทรัพย์ลงทุนและเงินสำรองประกันภัย เช่น หลักทรัพย์เอกชนต่อเงินสำรองประกันภัย หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต่อเงินสำรองประกันภัย เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงินต่อเงินสำรองประกันภัย เป็นต้น เพื่อจะได้พิจารณาความเหมาะสมของการจัดสรรสินทรัพย์ให้เพียงพอต่อเงินสำรองประกันภัย และทำให้สามารถอธิบายผลการศึกษาได้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาการบริหารหนี้สินโดยการพิจารณาจากอัตราส่วนหนี้สินต่อเงินกองทุน เช่น เงินสำรองประกันภัยต่อเงินกองทุน เงินกู้ยืมต่อเงินกองทุน เป็นต้น เพื่อแสดงให้ทราบว่าธุรกิจมีโครงสร้างเงินทุนอันประกอบด้วยหนี้สินเท่าใดเมื่อเปรียบเทียบกับเงินกองทุน และทำให้สามารถอธิบายผลการศึกษาได้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

โกศล ดีศีลธรรม. *Management Tools For Executive* . บ. อินฟอร์มีเดีย อินเตอร์เนชันแนล จำกัด, 2547.

ชำเลือง ชาติสุวรรณ. (2544, มกราคม-มีนาคม). การประกันชีวิตแตกต่างจากการฝากเงินไว้กับธนาคาร. *วารสารการประกันภัย.* (101).

ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. *เศรษฐศาสตร์การจัดการ.* กรุงเทพฯ : โครงการตำราคณะสังคมศาสตร์ มศว, 2547.

นราทิพย์ ชุติวงศ์. *เศรษฐศาสตร์การจัดการ.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

บริษัทหลักทรัพย์เอกธำรง จำกัด. (2536). *วิเคราะห์ธนาคารพาณิชย์.* ฝ่ายวิเคราะห์หลักทรัพย์. ถ่ายเอกสาร.

พิศิษฐ เศรษฐวงษ์. (2548, ตุลาคม-ธันวาคม). นโยบายรัฐบาลกับธุรกิจประกันชีวิต. *วารสารประกันชีวิต.* 16(109): 4-10.

รัตนา สายคณิต. *เศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการ.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

วราวรรณ เวชชสัสก์. (2542, ตุลาคม-ธันวาคม). การประกันชีวิตช่วยสร้างความมั่นคงและหลักประกัน. *วารสารการประกันภัย.* 96: 67-72.

สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2550). *ตลาดการเงินและการลงทุนในหลักทรัพย์.* กรุงเทพฯ : บริษัท ไฮ – ควอน มัลติมีเดีย.

สมาคมจัดการลงทุน. (2545). ผู้วางแผนการลงทุน : Investment Planner. กรุงเทพฯ : บริษัท มาสเตอร์ คีย์ จำกัด.

สมาคมประกันชีวิตไทย. *คู่มือตัวแทนประกันชีวิต.* กรุงเทพฯ : เพชรสยามการพิมพ์; 2525.

สรยุทธ มีนะพันธ์. *เศรษฐศาสตร์การจัดการ.* กรุงเทพฯ : บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด. 2534.

สุทัศนา วุฒิพฤกษ์. (2544). *การวิเคราะห์ความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ไทย.* วิทยานิพนธ์ ศม. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

สุธรรม พงศ์สำราญ, พึงใจ พึ่งพานิช, และ วิรัช ณ สงขลา. *หลักการประกันชีวิต.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด; 2528.

เสาวนีย์ ทวีกิจเกษม. (2546). *การจัดการเชิงกลยุทธ์ เพื่อความสำเร็จขององค์กร กรณีศึกษา : บริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด.* สารนิพนธ์ ศม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ, สุชาดา สถาวรวงศ์, ยุวดี ไชยศิริ. *หลักการประกันภัย.* พิมพ์ครั้งที่ 4. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช; 2545.

Annual Report 2004-2005. (2006). The Thai Life Assurance Association.

Marketing Guru Association Co.,Ltd. *การบริหารด้วยตัวชี้วัดความสำเร็จของผลงาน.* สืบค้นเมื่อ 9 มกราคม 2550, จาก http://www.mga.co.th/knowhow-24.html

Hirschey, Mark. *Managerial Economics*. Tenth Edition, The United States of America, 2003.

Keat, Paul G. and Young, Philip K.Y. *Managerial Economics : Economic tool for today's decision makers.* Third Edition, 2000.

Pappas, James L. and Hirschey, mark. *Managerial Economics*. Sixth Edition, The United States of America the Dryden Press, 1990.

Reekie, W. Duncan. *Managerial Economics.* Great Britain at The Camelot Press Ltd, 1975.

ภาคผนวก

ตาราง 31 สินทรัพย์ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2534	2535	2536	2537
1. หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ	1,136.07	1,523.46	2,413.27	3,333.01
2. หลักทรัพย์เอกชน	3,831.14	4,447.83	5,838.11	9,390.29
3. หลักทรัพย์ต่างประเทศ	-	-	-	-
4. เงินให้กู้ยืม	4,117.39	4,159.16	4,155.46	4,484.21
5. เงินลงทุนอื่น	-	-	-	-
6. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน	2,562.48	4,666.49	6,468.43	5,284.76
7. อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงาน	2,123.95	2,446.67	2,464.70	2,686.41
8. รายได้จากการลงทุนค้างรับ	530.24	600.87	522.82	492.94
9. สินทรัพย์อื่น	128.11	91.04	126.60	89.83
รวมสินทรัพย์	14,429.37	17,935.52	21,989.39	25,761.44

ตาราง 31 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2538	2539	2540	2541
1. หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ	3,086.86	2,875.94	3,535.44	5,473.92
2. หลักทรัพย์เอกชน	11,357.00	12,775.48	11,821.53	9,280.70
3. หลักทรัพย์ต่างประเทศ	-	-	-	-
4. เงินให้กู้ยืม	5,440.00	6,578.67	7,973.59	9,910.01
5. เงินลงทุนอื่น	-	-	-	-
6. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน	7,254.94	9,340.16	12,228.95	15,504.44
7. อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงาน	2,915.03	2,923.42	3,051.94	3,171.28
8. รายได้จากการลงทุนค้างรับ	677.11	1,005.25	1,068.31	1,150.86
9. สินทรัพย์อื่น	93.56	98.98	74.95	78.38
รวมสินทรัพย์	30,824.50	35,597.88	39,754.69	44,569.59

ตาราง 31 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2542	2543	2544	2545
1. หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ	7,621.78	8,189.43	9,476.47	15,417.47
2. หลักทรัพย์เอกชน	14,521.03	20,445.41	22,562.18	18,726.53
3. หลักทรัพย์ต่างประเทศ	-	-	-	-
4. เงินให้กู้ยืม	10,935.39	11,138.45	11,431.76	11,544.87
5. เงินลงทุนอื่น	-	-	58.43	312.21
6. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน	13,455.66	11,353.55	13,830.74	18,017.76
7. อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงาน	3,089.68	2,817.48	2,821.70	2,866.21
8. รายได้จากการลงทุนค้างรับ	962.25	1,045.99	1,366.73	1,197.37
9. สินทรัพย์อื่น	109.78	77.94	118.92	108.48
รวมสินทรัพย์	50,695.58	55,068.25	61,666.91	68,190.90

ตาราง 31 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2546	2547	2548	เฉลี่ย
1. หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ	24,139.64	28,631.44	29,647.35	9,766.77
2. หลักทรัพย์เอกชน	27,897.76	35,330.64	44,296.47	16,834.81
3. หลักทรัพย์ต่างประเทศ	-	471.20	1,157.69	108.59
4. เงินให้กู้ยืม	12,548.67	12,899.27	13,144.61	8,969.12
5. เงินลงทุนอื่น	510.74	583.70	527.57	135.84
6. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน	10,977.24	7,133.02	7,190.54	9,684.61
7. อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงาน	2,844.61	3,017.28	3,689.08	2,861.96
8. รายได้จากการลงทุนค้างรับ	1,368.79	1,394.08	1,503.89	992.50
9. สินทรัพย์อื่น	25.94	43.12	25.23	86.06
รวมสินทรัพย์	80,313.39	89,503.76	101,227.43	49,440.26

ตาราง 32 หนี้สิน บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2534	2535	2536	2537
1. เงินสำรองประกันภัย	12,517.32	15,757.63	18,803.53	22,061.98
2. เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่าย	56.85	98.56	130.11	139.57
3. หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย	295.51	294.11	314.47	433.68
4. เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อ	-	-	-	-
5. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงิน	12.95	32.46	36.52	31.86
6. ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	102.73	83.53	84.14	145.89
7. หนี้สินอื่น	596.18	650.15	677.24	836.51
รวมหนี้สิน	13,581.54	16,916.43	20,046.00	23,604.49

ตาราง 32 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2538	2539	2540	2541
1. เงินสำรองประกันภัย	26,071.30	30,242.57	34,690.52	38,798.06
2. เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่าย	260.05	404.48	459.04	402.94
3. หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย	387.40	356.63	491.08	453.70
4. เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อ	-	-	-	-
5. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงิน	46.39	37.75	45.76	40.04
6. ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	165.31	231.59	156.96	84.78
7. หนี้สินอื่น	1,066.36	1,303.22	1,313.31	1,587.09
รวมหนี้สิน	27,996.81	32,576.24	37,156.68	41,366.62

ตาราง 32 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2542	2543	2544	2545
1. เงินสำรองประกันภัย	42,263.76	46,446.82	51,982.15	58,426.61
2. เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่าย	433.88	555.79	782.26	946.95
3. หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย	422.96	596.28	630.02	678.14
4. เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อ	-	-	-	-
5. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงิน	62.06	46.13	47.80	52.74
6. ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	147.76	159.42	245.33	381.13
7. หนี้สินอื่น	3,032.16	2,705.24	2,753.36	2,627.71
รวมหนี้สิน	46,362.58	50,509.67	56,440.92	63,113.28

ตาราง 32 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2546	2547	2548	เฉลี่ย
1. เงินสำรองประกันภัย	67,410.02	76,902.05	87,055.12	41,958.96
2. เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่าย	1,391.70	1,910.03	3,09.45	737.51
3. หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย	729.25	1,652.42	1,586.90	621.50
4. เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อ	47.60	82.50	92.93	14.87
5. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงิน	28.53	20.17	37.03	35.03
6. ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	387.25	649.13	679.54	225.07
7. หนี้สินอื่น	3,435.25	1,662.46	1,677.26	1,578.46
รวมหนี้สิน	73,429.59	82,878.75	94,219.24	45,171.41

ตาราง 33 สินทรัพย์ บริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ระหว่างปี 2534 – 2548

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2534	2535	2536	2537
1. หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ	4,302.51	4,887.25	6,503.52	8,856.23
2. หลักทรัพย์เอกชน	19,694.77	23,584.36	43,287.46	51,671.20
3. หลักทรัพย์ต่างประเทศ	-	-	-	-
4. เงินให้กู้ยืม	18,885.17	21,206.40	20,902.99	21,416.49
5. เงินลงทุนอื่น	-	-	-	-
6. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน	7,901.76	14,039.61	21,111.43	24,214.30
7. อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงาน	5,586.00	6,392.43	7,302.98	9,448.30
8. รายได้จากการลงทุนค้างรับ	1,433.77	1,686.49	1,750.32	1,837.03
9. สินทรัพย์อื่น	657.62	675.64	759.92	918.32
รวมสินทรัพย์	58,461.59	72,472.18	101,618.61	118,316.85

ตาราง 33 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2538	2539	2540	2541
1. หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ	7,651.84	6,800.98	14,169.89	29,392.95
2. หลักทรัพย์เอกชน	63,369.54	60,027.22	46,116.75	38,852.37
3. หลักทรัพย์ต่างประเทศ	-	-	-	-
4. เงินให้กู้ยืม	24,451.03	30,203.71	35,724.66	40,294.62
5. เงินลงทุนอื่น	-	-	2.12	1.59
6. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน	28,797.52	33,412.58	50,676.84	56,032.48
7. อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงาน	8,750.65	9,228.66	10,218.60	10,949.27
8. รายได้จากการลงทุนค้างรับ	2,320.94	3,051.13	3,958.87	4,746.88
9. สินทรัพย์อื่น	1,243.81	1,250.95	1,364.58	1,259.78
รวมสินทรัพย์	136,585.34	143,975.22	162,232.31	181,529.95

ตาราง 33 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2542	2543	2544	2545
1. หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ	59,995.40	87,947.36	125,838.76	179,042.38
2. หลักทรัพย์เอกชน	62,729.86	68,384.70	75,723.84	78,261.00
3. หลักทรัพย์ต่างประเทศ	-	-	-	-
4. เงินให้กู้ยืม	40,658.17	38,763.65	36,589.71	37,737.59
5. เงินลงทุนอื่น	22.34	149.89	787.15	1,304.99
6. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน	31,934.78	26,404.62	27,565.18	29,178.51
7. อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงาน	11,491.08	11,438.84	11,819.04	11,936.95
8. รายได้จากการลงทุนค้างรับ	5,047.68	5,688.66	6,738.91	7,646.47
9. สินทรัพย์อื่น	1,271.32	809.41	780.41	760.76
รวมสินทรัพย์	213,150.64	239,587.12	285,843.01	345,868.65

ตาราง 33 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2546	2547	2548	เฉลี่ย
1. หลักทรัพย์รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ	237,012.99	297,445.89	354,663.36	94,967.42
2. หลักทรัพย์เอกชน	120,946.41	129,175.62	148,523.88	68,689.93
3. หลักทรัพย์ต่างประเทศ	-	9,368.02	15,332.52	1,646.70
4. เงินให้กู้ยืม	41,770.71	44,722.54	52,050.51	34,590.97
5. เงินลงทุนอื่น	1,538.56	1,478.78	1,457.88	449.55
6. เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน	19,163.50	16,536.85	18,011.11	26,998.74
7. อสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ดำเนินงาน	11,412.10	10,704.07	11,437.35	9,874.42
8. รายได้จากการลงทุนค้างรับ	8,474.43	9,225.58	8,579.50	4,812.44
9. สินทรัพย์อื่น	742.48	745.45	1,275.68	967.74
รวมสินทรัพย์	441,061.18	519,402.79	611,331.79	242,997.92

ตาราง 34 รายการหนี้สิน บริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ระหว่างปี 2534 - 2548

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2534	2535	2536	2537
1. เงินสำรองประกันภัย	44,866.88	55,671.28	67,416.92	82,501.46
2. เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่าย	236.16	361.73	435.46	552.74
3. หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย	2,186.46	2,713.50	3,405.46	2,755.51
4. เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อ	77.66	81.20	125.37	159.17
5. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงิน	14.27	37.77	43.02	40.67
6. ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	211.81	209.11	263.21	416.38
7. หนี้สินอื่น	1,764.24	2,151.46	2,744.88	3,020.98
รวมหนี้สิน	49,479.46	61,382.91	74,602.72	89,678.01

ตาราง 34 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2538	2539	2540	2541
1. เงินสำรองประกันภัย	99,084.28	117,444.64	135,111.84	148,823.18
2. เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่าย	779.76	1,069.11	1,158.44	943.92
3. หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย	3,265.57	3,865.45	4,497.94	5,252.47
4. เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อ	96.02	84.18	134.57	161.20
5. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงิน	81.98	76.12	86.08	77.04
6. ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	440.97	543.78	790.28	646.27
7. หนี้สินอื่น	4,397.87	5,441.56	6,005.31	6,766.64
รวมหนี้สิน	108,507.92	128,944.32	148,257.91	163,052.10

ตาราง 34 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2542	2543	2544	2545
1. เงินสำรองประกันภัย	165,769.44	190,117.96	227,247.68	280,321.91
2. เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่าย	1,083.40	1,361.26	1,707.00	2,169.60
3. หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย	6,482.87	7,815.27	9,962.59	10,834.51
4. เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อ	128.56	447.20	593.32	716.37
5. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงิน	82.87	73.03	47.80	-
6. ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	654.70	971.52	1,032.93	1,239.34
7. หนี้สินอื่น	9,646.88	13,502.47	15,659.42	12,127.23
รวมหนี้สิน	184,118.72	214,704.94	256,836.21	310,374.20

ตาราง 34 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี			
	2546	2547	2548	เฉลี่ย
1. เงินสำรองประกันภัย	342,956.80	414,691.33	490,140.09	190,811.05
2. เงินจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่าย	3,183.50	4,567.63	6,107.43	1,714.48
3. หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย	11,544.47	15,463.98	17,372.60	7,161.24
4. เงินค้างจ่ายจากการประกันภัยต่อ	552.97	688.70	648.01	312.97
5. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมสถาบันการเงิน	28.53	20.17	37.03	49.76
6. ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	1,942.56	3,236.67	7,257.71	1,323.82
7. หนี้สินอื่น	18,397.69	15,662.51	16,126.27	8,894.36
รวมหนี้สิน	378,945.94	454,759.62	538,183.77	210,788.58

ตาราง 35 กำไร (ขาดทุน) สุทธิ ของบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ระหว่างปี 2534 – 2548

หน่วย : ล้านบาท

ปี	กำไร (ขาดทุน) สุทธิ		
	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	การเปลี่ยนแปลง เพิ่ม (ลด)	
		จำนวนเงิน (ล้านบาท)	ร้อยละ (%)
2533	17.68		
2534	19.619	1.94	10.98
2535	26.408	6.79	34.60
2536	45.196	18.79	71.15
2537	77.343	32.15	71.13
2538	100.011	22.67	29.31
2539	99.79	(0.22)	(22.00)
2540	37.357	(62.43)	(62.56)
2541	62.51	25.15	67.33
2542	94.434	31.92	51.07
2543	215.074	120.64	127.75
2544	808.00	592.93	275.68
2545	921.00	113.00	13.99
2546	1492.00	571.00	62.00
2547	1997.00	505.00	33.85
2548	1946.00	(51.00)	(2.55)
เฉลี่ย	529.45	128.55	52.23

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

ตาราง 36 กำไร (ขาดทุน) สุทธิ ของบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด ระหว่างปี 2534 – 2548

หน่วย : ล้านบาท

ปี	กำไรสุทธิ		
	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	การเปลี่ยนแปลง เพิ่ม (ลด)	
		จำนวนเงิน (ล้านบาท)	ร้อยละ (%)
2533	1,343.47	-	0.00
2534	1,550.28	206.81	15.39
2535	1,837.61	287.33	18.53
2536	2,418.96	581.34	31.64
2537	3,841.03	1,422.08	58.79
2538	2,666.88	(1,174.15)	(30.57)
2539	185.80	(2,481.08)	(93.03)
2540	(4,155.51)	(4,341.31)	(2,336.60)
2541	2,751.95	6,907.46	(166.22)
2542	7,466.40	4,714.45	171.31
2543	570.00	(6,896.40)	(92.37)
2544	3,414.00	2,844.00	498.95
2545	5,059.00	1,645.00	48.18
2546	9,606.00	4,547.00	89.88
2547	10,718.00	1,112.00	11.58
2548	14,075.00	3,357.00	31.32
เฉลี่ย	4,133.69	848.77	(116.21)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บมีค่าเป็นลบ (-)

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาววไลพร ประชาฉาย
วันเดือนปีเกิด	12 มกราคม 2521
สถานที่เกิด	อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	12/675 หมู่บ้านวนารมย์ หมู่ 7 ซอย 8 ถนนฉลองกรุง แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	วิทยากรฝึกอบรม
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด/ส่วนฝึกอบรม สายงานพัฒนาบุคลากร 123 ถนนรัชดาภิเษก แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนกาญจนานุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี
พ.ศ. 2540	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (สาขาวิชาการบัญชี) จากวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี
พ.ศ. 2542	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (สาขาวิชาการบัญชี) จากวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี
พ.ศ. 2544	ศิลปศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) สาขาการจัดการทั่วไป จากสถาบันราชภัฏกาญจนบุรี
พ.ศ. 2550	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การจัดการ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ